J 245
Lit.

245
Lit

Ein Ny

Psalma og Visna

Book.

FYRRE Parturenn

Innehelldur Gooda og Gudrækelega Psalma, Sem brwkast kuña ad Ymsum Arsens Tijdum og i Adskilianlegum Tilfellum Mañlegra Lijfs-Stunda, Hvøriar til Uppvakningar, Lærdooms og Huggunar af beiztu Skalldum flestaller Ordter eru, og hingad til Opriktir, Eñ nu i Eitt samañsetner Christeñdoome Lands þessa

HEilla EBlingar og SIdbootar.

Sellst Innbundenn 7. Fiskum.

Pricktur ad Hoolum i Hiallta-Dal
Af Halldore Erikssyne.
Arum epter Guds Burd, M.DCC.

... Skaalldskapar Menten ... sie ei hin minsta (Ef nockra maa so kalla) af Guds Gaaf... med hvorium hañ hefur prijdt ... verdur ei neitad; Þar ... er ei einasta Mooder til ... snilleñar, helldur gefur so sem ... Lijf Hlutunum sem um̃ er ... edod, upplijser þa og iñræter Miñ ... og hafa þvi Forn-Skaalldeñ ... sum Meiningar og Plato, ... heñe være eitthvad yfer-Nautt ... (a), hvad eirneñ Meñ þikiast ... alega sijnt geta af Formum og ... Frædum Iñlendra ... lendra

(a) ... pro Archia. Plato L. 2. de Rep.
Og hijngad lijtur þetta sem Ovidius kvad:
... as in nobis, agitante calescimus illo,
... sacra semina mentis habet.

lendra (b) hafa þvi og þeir allra Ekk
stu Heims-Spekingar iñe bunded
sijna Lof-Saungva, Sida-Reglur
og Naatturu-Vijssende i Kvedskap,
Hvar uppaa Dæme eru ei einasta i
Heilagre Ritningu, helldur og hafa
Meñ Meniar þess sama, einkum
epter Griska og Latinska Auctores,
Eirneigeñ (sem vidtekeñ Meining
er) epter sialfañ Odin vorn, hvar
um ei giorest Þorf framar ad
Ræda.

So er goodum Gude fyrer þack-
ande, hañ hefur ecke Eyu þessa hiaa
sett, ad hun ei hafe, sijdañ bigdest
gefed af sier morg, og þar aa med-
al ei allfaa aagiæta Skaalld, jafn-
vel þo su Islendska Skaalldskapar
List sie ad miñe og añara Meiningu
(c.) miklu vandare eñ añara Þioo-

)a(

(b) cf. Ol. Wormii L. Run. in Ap-
Barth. de med. Poetis. (c) cf. Worm. l.

..., þat i þeñe eru miklu fleire Reg-
...r uppaa Ordsnilld, Hliood-Sta-
..., ymislega Hliods-Grein og Til-
...reitne, so vel i þessu, sem og Ordaña
Nidur-Rodun og Studla-Skip-
...n, eñ i nockre añare Tungu, ad eg
... tale um Keñingar og Mytologi-
...n, sem til heyrer eigeñlega þessu
Maale, hvad ei giører all-lijteñ
...afala Framandi, J þvi ad naa
...derstødu Lïstareñar, so Ofkande
...e einhvor Lærdur Madur take
... ...þer Hendur hana skilianlegar
... ...tlida, eñ sked er, i Skalldu eda
...am 8. Hattaliklum eg hefe.
Po Skalldskapureñ sie nu þañ-
..., dijr og torvelldur hiaa oss, hoss-
... vier þo ætijd marga haft, og
...ofum eñ a nærverande Tijma no-
...ra, sem Natura et Arte hafa Sk-
...dskapiñ idkad og nær Otal Psal-
..., ...mur og Kvæde efter sig
laated

laated, af hvoriu lijtell Partur er Pricktur, helldur tijnest Sumpart; enn Sumpart er afbakad og wr lage fært, sem þo annars i sialfu sier være Ritsamlegt: J þvi Tillite hefe eg, epter Tilmælum Veleædla Hr. Vice-Løgmannsens Biørns Markus sonar, yferlaated til Prickingarennar þessa litlu Psalma og Vijsna Book, sem vegna Pappyrs-Eklunnar i Ar verdur miklu minni, enn eg viilde og æ sett hafda i firstu. Hef eg hier til Valed þad sem ei vissi ædur Prickt vera, og æ'te þvi næsta Ordugt ad faa Psalmana og Kvædenn riett (einkum þar ed þessare Fyrerætlan Hr. Oeconom. ofseint visse, og hafde i morgu ødru ad snwast, sem ei maatte forsoomast); Hefe þo ætijd filgt þvi sem riettast meinte; So þo her finnest eitthvad, sem wr Lagi sie fært, þa

er ei slijkt ad keña Vilia-helldur Ef
na-leise, a hvorin Boot kiñi verda
raadeñ, være Bæklingur þesse sijd-
ar meir Upplagdur : Vona þvi
Goodfws Lesare ei strax laste sumt,
hier fiñast kañ, nie ætle þad af mier
Afbakad, sem hañ ødruvijs Heirt
eda Lesed hefur, þar Reinslañ kieñ-
ir, ad sumer giera sier þar af Æru
ad umbreita añara Kvedskap, og
Autographa eru optlega ei eins hli-
oodande, helldur mismuna, epter
þeim Iñsøllum, sem Auctor fær,
þa hañ þau a ymsum Tijdum upp
skrifar og Meddeiler ødrum.

Þessum Bækling hef eg skipt i
tvo Parta, og so i Prickinguñe til
ætlad, hvor kiñe Seliast wtaf fyr-
er sig, þeim til Þienustu er Kaupa
mundu; Fiñast i þeim sirra Part-
inum ei Allfaaer Agiæter Psalm-
ar, sem brwkast kuña a ymsum

Ar-

Arsins tijdum, samt i adskilianlegum Tilfellum, til Uppvakningar, Huggunar, Lærdooms og Christelegrar Andaktar, einkum i Krosse og Mootlæte, i Freistingum og stoor-Soottum, og þa Meñ liggia fyrer Daudanum; Eru eirneñ þesser Psalmar flester af Frægustu og Liduguftu Skaalldum Lands þessa Ordter, Og bæde vegna Lags og Efnes af morgum Elskader. Sa Siijdare Partureñ iñeheldur, i Rijmur af Bileam, sem hañs Hær Æruverdugheit Biskupeñ Herra Gisle Magnusson, Fyrer Tilstill Göfugs Syslumañsens Jons Jonssonar i Grenevijk, hefur med deilt, og uppskrifadar eru epter þess Saal. Auctoris Msc. hvorium ad filgia Achabs Liood. 2. Koma Kvæde tilheyrande, ar um sañ Hiartt, Añadl vert Hetid- Perm...

[illegible] Christelegrar [illegible]var, Eonr og Christens Mans Daglegre Gudrækne, Og ad Sijdustu, 3. Filgia Fæein Heilræde og Uppvakningar Kvædi til Christelegra Mandigda; Registur fyndest Ona udsinlegt ad silgde so Litlum Bækling, einkum þegar Men hafa giort sier han kunngan. Nøfu Auctorum hef eg sett, þeim til Virdingar og ødrum til Frodleiks, hvar eg hefe kunnad, epter þvi framast vissa, og flest Exemplaria hafa tilvijsad; Bena, ad Lyktum, Goodfws og Rettdæmur Lesare virde vel þetta Litla Omak, og minnest Orda S. Pauls, 2. Cor. 11. v. 21. (al. 19.) En Oska af Hiarta þad verde Prij-Einum Gude til Lofs og Dijrdar, og, þeim er nema, til Sæalar-Gagns og Gooda. Hoolum d. 21. Apr. Anno 1757. H. E. S.

* * * * * *
* * *

Sp

Sw Litla Psalma-Book,

Iñehalldandi nockra Lærdooms og Hugg unar-fulla Bænar og Packlætes-Psalma, sem til Uppvakningar, Andaktar og añara Andlegra Nota brwkast kuña a flestollum Tijmum, og i ymsum uppæfallandi Tilfellum.

I. Viku Psalmar.

Utdr...er af þeirre Miñe Bæna-

B... Doct. Iohannis Lassenii,

Og Ordter Af

...allde Magnussyne.

...udags Morgun Psalmur.

Med Ton, Heimile vort og Hwsen med, etc.

...: Æra Prijs og Pock sie þier,

P..m ... Gud og F..der, Sem

hefur audsynt Myskun mier, Mig

 i Nott

i Nott so verndader, Hier med [illegible]dter mer heilbriadum Hoiildar i Nætur-Myrkrunum; Hollds-Kraptar hressast glader.

2. Eins og Siaralldur Augna her Eirn kañ vel geyma siña, Skijlder þu goode Skapare mier, J Skugga Vængia þiña; Veitter mier so med Fognud fær Fagurt Dags-Lioosed aptur siaa, Helg Sabbaths-Verk ad viña.

3. O Rotteñ Gud þijnar Dadse[illegible] er Daglega þvi eg priise; Og vollduga Naad sem veitter mier, Vil eñ jafn[illegible] [illegible] lijsa: Fraa Lijfe miñar Mood[illegible] Mig hefur geimt og her til nu, V[illegible] mier gierder vlijsa.

4. O Gud! Framvegis eg b[illegible] syn mier Giæsku þijna, Auma Mañesk[illegible] calijt mig, Jllsku fyrergef mijna; Treiste fast Gud, eg treyste þier, Tak ecke þijna Hond fraa mier, Pa allt vill añad dvijna.

5. Miñstu aa sæta Soneñ þiñ, Saklaus pa leid hañ Pijnu, Fyrer Brot oll og

Breisk-

Breiskleik miñ, Bloode wthellte sijnu: Vegna þess Fader væg þu mier, Vesolum ei burt kasta hier, J fraa Auglite þijnu.

6. Helldur iñtak mig eñ i Dag J Skaut Myskunareñar, Añastu so miñ allañ Hag, Epter Villd Giædsku þiñar: Lat aungva Neyd nie nockurt Slis Naalægiast til mijns Heimilis, Siertu Vernd Saalar miñar.

7. J þijnar Hendur eg mig fel, O Hiartans Fader kiære! Mun eg þar huggast miwkt og vel, Mein þo ad Hondum bære. Þu ert miñ Gud eñ eg þitt Barn, Aumdu vertu mier Lijknargiarn, Naad þijn mig endurnære.

8. O Gud miñ HErra! Eg bid þig, Er mig vilt hoolpeñ giora, Jafnsladañ lat ætijd mig J þijnum Hondum vera, Hier epter allt til Eilijfdar, Ad eg Blessadur mætti þar, Frid og Fognud uppskera.

9. Mig geymi i Dag þijn Myskun

bliid, Miina farsæli Vegi, Einkum as miñi Andlæts Tijd, Og hinum stræanga Dege; Pa DRotteñ alla dæmir Piood; Fyrir diirmætt JEsu Hiarta-Blood, Gef ad eg glatest eigi.

Suñudags Kvølld Psalmur.

Ton, Mitt Hiarta hvar til Hriggest þu.

HÆrstur Gud Fadir Himnum aa, HErra miins Liifs og DRotteñ sæ Riiker allsrædande; Hañ þiin Verk sem ad oss ske, Eru þau Naad og Sañleiki.

2. Þu hefur miinum Heilsu-Hag Halldid vid Liifed þeñañ Dag, Og allt gott audsyndir, Og fyrir Illu fordad mier, Fadir Himnesstur Lof sie þier.

3. Fyrir þiñ Krapt og mikla Mætt Miñ þu verndadir Andardrætt; Lofe þig Muñur miñ; Aund miin og Tunga sier-

hvert

hvert Siñ Sætlega prijse Almaatt þiñ.

4. Framvegis hiaalpa Fadir mier, Fyrir þitt Nafn sem eilijft er: Ert þu eiñ efalaust Israëls Huggun Hiaalp og Traust, heyrdu nu miñar Bænar-Raust.

5. Afmaa þu mijna Misgiörd þvi; Miñ Gud! Sem adra Poku og Sky; Hreinsa Samvitsku Saar, So hun verde af Syndum klaar, Sonar þijns fyrir Blood og Taar.

6. Umsioon þijn vake yfir mier, Eilijfur Gud eg treysti þier, Og bid af Alúdmijkt þig, Siaa þu Noottiñ nalægir sig, Naa har dimt i kriingum mig.

7. O þu mitt sæla Andar-Skiool! O þu mitt Lioos! Mijn fagra Sool! Sem alla upplijsir, Undiraock þu nu ei hiaa mier, Allt mitt Hiarta so tak ad þier.

8. Set þa Eñdlegu Eingla-Vakt Allt um kriing mig so hvijle eg spakt, þeirra Vernd volldug sie, A mijnu Lijfe Æru og Fe, Eckert vont so mig kuñe ad ske.

9. Veittu nu sæta Svefn-Roo mier;

Saal mijna O Drottenn fel eg þier, Oll mijn Von einn ert þu ; J þijnu Nafni og traust-ri Trw, Til miñar Hvijldar leggst eg nu.

10. Skijle mier Vængia-Skioolid þitt, Skuggi þeirra sie Athvarf mitt; Tak-tu eñ æ ad þier Saal mijna Lijf og allt hvad er, Af þiñe Millde gefed mier.

11. Lat mig, ad Nætur lidnum Blund, Lofa þitt Nafn uñ Morgun-Stund, Verde þiñ Vilie a mier ; Fyrir þijns Sonar Foorn, sem er Til Fridþægingar Offrud þier.

Manaadags Morgun Psalmur.

Toñ, Heidrum vier Gud af Hug og Saal.

Jædstkarijkasti Gud miñ kiær, Gledur sig Dagsens Lioomi ski-ær, Eg kem nu gladur a þiñ Fu-nd, Uñ þessa goodu Morgun-Stund, Fallande nidur flatur þar, Fyrir Skor þiñar

þiñar Hatignar, Med Lotning stærstu Lofgiordar.

2. Nu hefur vel þijn Naad umskipt, Nætur Myrkrunum fraa mier svipt; og so lætid mig aumañ Mañ, Upp aptur riisa heilbrigdañ. O Hiartans Fadir! Hönd-iñ þijn Hefur eñ verid Skialldborg mijn, Med Guddooms Naadar Geymslu sijn.

3. Sathan hefur med siñe Makt, Sij-nar Snorur forgefens lagt, Geymdi mig DRottens Giædskañ hrein, Granda ei kuñi nockurt Mein, Muñur og Tunga mik-lar þig, Mijn Saal i þier nu gledur sig, Sem so vel hefur verndad mig.

4. Framar bid eg þig Fader kiær, Fyr-erges þu mier Synder þær, Sem Ungur og Gamall eg hefe drijgt; Angrar mig nu af Hiarta slijkt: Miñstu ei keirra miñ Gud nu, Myskunsemd kiñi til mijn snu, Veik-añ mig stirke Voniñ su.

5. Lat þijna Eingla eñ i Dag, Añast mijns Lijfs og Saalar Hag, Veguin mij-num so verde eg as, Verndadur sirum

Hœkka fra; Pviad eg fel i þijna Hond, Pu miñ Skapare! Lijf og Ond, Mijk þu voc allra Mein og Grond.

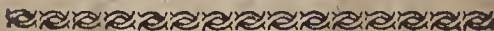
6. Geyme mig blessud Giædskañ þijn, Gef þu ei nælgest Illt til mijn, Vertu mitt Skiool og Skielldur trwr, Skialldborg Veria og Hlijfdar-Mwr, Blesse nu Jñ og Utgang miñ Almættes Dijrdar-Kraptur þiñ, Peñañ Morgun og sierhvort Siñ.

7. Harmande alla hugga þu, Heilbrigde gef þeim Siwku nu, Naudstodd-um siertu Volldug Vorn, Vernda þu Gud þijn freistud Born, Og ef Mootlætis eitthvert Skij, Yfer mig kiæmi Heime i, Stirk þu miñ Krapt i Strijde þvi.

8. Astrijke Fader eñ i Dag, Allt mitt blessa þu V uulag, Ecfides Mædu Aus-hattar, Eirniñ Verk miñar Kallanar; Til Onijtes so ei þad sie Eñ þier til Dijrd ar mætte ske; Blijde Fader þad Vænheyre!

9. Laat mijna Saalu þenkia um þig J þijnu

þijnu Orde gledia sig, J mijnu Hiarta hallda þier, Og hafa þiñ Otta fyrir mier, Christelega ad lifa nu, Lijka deya i sañre Trw, Fyrer Blood JEsu þad Bænheyr þu, Amen.

Manadags Kvølld Psalmur.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

NV er Dags-Tijdiñ wtendud; Eilskurijkaste Fader og Gud, A hvorium Astar Augun þijn, Eñ hafa lited hijrt til mijn, Og Naadar Forsioon Fodurlig, Fra ollum Haaska vernd ad mig.

2. Hiartañlega eg þacka þad, Þier sem hefur mig bevarad, Graatbæni eg af Aud-mijkt þig, J Jesu Nafni, Bænheyr mig, Goode Fadir og gef mier kvitt, Slæpugt Synda Lijferni mitt.

3. Med hvoriu, Æ þad aangrar mig.

Ad eg i Dag hefe moodgad þig, J ollum mijnum Athøfnum, Ordum Giordum og Hugsunum: DRottenn! Mijn Synd ei dylst fyrir þier, DRottenn, Syndugum væg þu mier.

4. O! Hiartans Fader minstu mijns Medalgaungara, Sonar þijns, og Lausnar Gialldsem let fyrir mig, Liwfe Fader! ad bijdka þig, Vegna JEsu Verdskulldunar, Væg þu mier Brunnur Giædskunnar.

5. Ejknsami Fader lijt til mijn, Ligg eg her fyrir Augum þijn, Hrædt og skialfande Hiartad er, HErra Sindugum lijkna mier, Minna Glæpa ei minstu nu, Myskunar Auga til mijn snu.

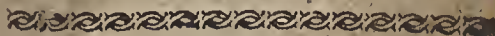
6. Lat þijna Hlijfd og Giædsku Gnoott, Giæta mijn vel umm þessa Noott, Lijkama Saal og Lijfid mitt Legg eg nu Gud ꝏ Vallded þitt, Fra Ovinum og illum Heim, Alla m:jna og mig þu geym.

7. Lat aungva Plagu Eymd nie Soott Yfer mig koma þessa Noott, Vertu hiaa oss vort Hiaalpræde, Pinn Hlijfdar

Vængla Skugge sie, Athvarf mitt Skiool og einka Traust; Eg mun þa sofa Hættulaust.

8. Sorgmæddra Hiortu Harmþrwngiñ, Hugga þu sialfur JEsu miñ, Þiñ sterke Kraptur stidie þa, Sem striider nock ur Freisting at, Þiña Utvaldra alla Hiord, Añast og geym þu her a Jord.

9. Nu fer Veniuleg Hviildi Hond; HErra, Þier fel eg Liif og Ond, Þijn Eingla Filking Elskulig, Eñ i Noott geyme og veke mig Ð Nottne til Lofs þa Dagurinñ skijn, Ð Nottne sie Lof fyrir Verkeñ siin.

Þridiudags Morgun Psalmur.

Ton, Eirn HErra eg best ætte, etc.

HErra Elskulegasti. Endurlausnari miñ, Kiær HErra JEsu Christe, Krapt vil eg prijsa þiñ, Mig til Dags Lwomans leidder, Lof og Heidur sie

ie þier, Myrkrunum aptur eyddir, Þau
irdu ad sleppa mier.

2. M.ñ Gud af Giædsku þiñe, Geymd
r mig þessa Noott A Lijfe Saal og Siñe,
So mier er vært og roott, Lenter so Lijfe
mijnu Lucku og Fridar-Dag, Ut af Al-
mætti þijnu, Allt fram aa þeñañ Dag.

3. O JEsu æstwdlegi, Pitt Elsku-
Hiartad ber, A hverium einum Dege,
Umhyggiu fyrir mier, og mig so yferskygg-
ir, Af þiñe miklu Naad; Hvad sem mitt
Hiarta hriggir, Huggar sig Ond mijn
þiaad.

4. Eg kañ i aungvañ Maata, Astrijke
Frelsare! Packlæte þad fram laata, Sem
þier sie bieodande, Þu Giædskañ Þusund
fallda; Sem þar fyrir verdugt er, Edur
ad endurgiallda, Allt Gott sem veitter
mier.

5. Oll mijn Verk eg medkeñe, Aum og
vesol Mañkynd, Eru i Augsyn þiñe, Eitt
Rangslæte og Synd; Eñ þu sem Brot
mijn bætter, Og barst vorar Misgiorder,
Sijdañ

Sijdañ vid Fodureñ sætter, Syndugum bid fyrer mier.

6. Er mier giørder utvega, Ast vid Gud Fodur þiñ, Laattu þiju Tear og Trega, Trwfaste JEsu miñ, Avaxtarlaus ei vera A mier nu Sindugum, Helldur mig hoolpeñ giøra, Og hreinañ af Ill-Verkum.

7. Fyrer þiñ Astar-Anda, J Dag mier stioorna þu, Laat mig stødugañ standa, J sterkri Von og Trw, fraa vondum Viela-Heime Vernde mig Naad þiju skiær, Hun mig Hættulaust geyme, hun sie mier ætijd nær.

8. Eg befel Umſioon þiñi, Allañ mig þeñañ Dag, Lijkama Saal og Siñe, siaa þu best um miñ Hag, Virdstu og vel frañ leida Verk miñar Kollunar, Og Embættes Omak greida, Allt mier til Farsælldar.

9. Gud, af Nægd Giædsku þiñar, Gef þu mier deillðañ Vord, Umhyggiu Andar miñar, Eg sel þier her aa Jord, Fæ eg þa

fyrr og sijdar, Fullnægiu alla vel, Pier giöre eg Packer þijdar, Þu miñ Emanuel.

Þridiudaga Kvølld
Psalmur.

Ton, Allt eins og Bloomstrid eina, etc.

Verneñ kañ eg sem ætte, Almætt ad priisa þiñ, Af lïnsta Andardræ-tte, O HErra JEsu miñ! Ei i Dag eñ nu hefur, ætijd bevarad mig, Þu sem allt gott mier gefur, Gud miñ, Eg lofa þig.

2. Under Verndar-Væng þijnum, Vaktan hafder æ mier, So eg med øllum mijnum, Og allt hvad mier til heyrer Er frij af øllum Voda, Eñ framar bid eg þig, Med sterkum Armlegg ad stoda, Stidia og leida mig.

3. Hvmmar og hallar Degi, Hvijdar-Tijd komeñ er, Lættu þo O Gud! eige, Undergænga hiaa mier, Milldaste miñ Frelsare, Myskunar þiñar Sool, So
leinge

leinge sem eg hiare, Siertu mitt Lioos og Skiool.

4. Miñstu ei Sinda miña, Med hverium styggt þig hef., wt af Nægd Naadar þiñar, Nu mier þær fyrergef; Veittu mier eg þier uñi, Og Eiskañ verde so sterk, Ad eg her epter kuñe, umflija Hollosens Verk.

5. Þitt blessad Lioosed biarta, Þid eg uppliise mig, So eg i hreinu Hiarta Herberge einañ þig, Ad eg i Otta þijnum, aafram gangi mitt Skeid, Forda mier Faare og Pijnum, Freisting og Saalar-Neyd.

6. Sieu þu miñ HErra sæle, Siigurad Nætur. Þel, Mitt Slot, mitt Verndar-Hæle, Mitt Lijf eg þier befel; Eg er þijn Barnkynd auma, Yfergef mig ei nu Eim a þijnum Lijkama, Limfaste miñ JEsu.

7. Eg hefe i Undu þiñe, Drugga Vón og Trw, laattu mig AE þar iñe, Obultañ sofa nu: HErra JEsus Hiartkiære, Hvijlu-Rwm blessa mitt, Aund mijna Endurnæri, Jlmæta Nafnid þitt.

8. Laat Eingla Fylking friida, Fader

trwr

trwr ad mier gar, Lijka Dags-Lioosed bliida, leif mier heilbrigdum siar, So med gladværum Muñe, mætte eg prijsa þig, og Hiartans iñsta Gruñe: Amen, Bænheyr þu mig!

Midvikudags Morgun
Psalmur.

Ton, HErra Gud i Himnarijke, etc.

DRottteñ Heilage HErra miñ, Heidur sie þier og Æra, Aptur er Nootteñ umliden, Uppruñid Lioosed skiæra.

2. Af Hiartans-Root eg heidra þig, Sem hafder a m'er Giætur, Honden þijn biod so hægt um mig, Heill komst eg eñ ar Fætur

3. Framar bid eg þig Fader miñ, fyrer vorn Lijf-Giafara, Sætasta JEsum Soneñ þiñ. So mig i Dag bevara.

4. Laattu þa somu sætu Naad, sem þu mier jafnañ gefur, Eñ i Dag blessa allt mitt

mitt Rꝏd, Eins og firr vered hefur.

5. Stiorna þu mijnu Siñe og Saal, So ad allt mitt Framferde, Hegdun, Vit, Giorder, Hugur og Maal, HErra til Lofs þier verde.

6. Þijns Heilags Anda Hiꝏstod best, Hiarta mitt virdest biggia, So Illt eg ecki ert adhafest, J Dag sem þig kañ styggia.

7. Yfergef þu mig ej þitt Barn, Umsioon þijn good mier hlijfe, Þu sem mig hefur Giædskugiarn, Geymt allt frꝏ Moodur-Lijfe.

8. Allt hvad eg vid um Æfe-Skeid, allt fram gȧ Wartfer miñe, Oll mijn Lucka og oll mijn Neyd, er vijst i Hende þiñe.

9. Þocknest miñ HErra! þier i Dag, Þañeñ vid mig ad breita, Og myskuna eñ þa mijnum Hag, Og Medlæte nockurt veita;

10. Laattu mitt Hiarta þacklaatt þier, þiggia vel slijka Millde, Og þijnar goodar Gꝏfur mier Gefnar, brwka sem skyllde.

skyllde.

11. Eñ skule nockud ama ad, Jllt sem mier kuñe giera, laattu mig DRotteñ þijd ur þad, Poleñmoodlega bera.

12. Mier veittu lijka millde Gud, mijn Verk aa þessum Dege, J þijnu Nafne upp byriud, Oll vel framkvæmast megi.

13. Velg'order þær þu veitter mier, Vileg i allañ Maata, Sem hlijdeñ Barn Kynd þacka þier, og þær mier nægia laata.

14. Dag hvern so bid eg DRotteñ þig, Drag mig fraa Verolldeñe, Vondum Gyrndum og Villu-Stig, Sem vilia filgia heñe.

15. Þess bid eg eirneñ þijna Naad, Þo ad eg hrasa megi, Vidrettu Gud, mitt veika Raad, Vertu mier straangur eigi.

16. Nær eg hefe þier HErra naad, Og halldeð i Trwar-Faange, Hyrde eg hverke um Himen nie Laird, Heims þo oll Makt forgaangi.

17. Æ! hvad þu ert fyrer Augum mier, Uñuste Saalar miñar, Dijrmætare eñ

allt

allt hvad er, Ædst Hnoss Veralldareñar.

18. O! þu sætasta Elskañ mijn, Alldrei lat mig þier gleyma, Helldur ästiwdleg Ordeñ þijn, J mijnu Hiarta geyma.

19. Ond og Lijkama, Æru, Fe, Oll Verk og Giorder mijnar, J Dag befalad eñ nu sie, Eirn Gud i Hendur þijnar.

20. Leid þu so æfrañ Lijfed mitt, og laga til Himna Ferda, Ad eg i Rijked eilijft þitt, Jñteken mege verda.

21. Hiartans Fader at Himna Throon, Fyrir Hiartans Son þiñ kiæra, Heyr þu nu mijna Hiartans Boon! Heidur sie þier og Æra!

Midvikudags Kvølld Psalmur.

Ton, Frid veittu voru Lande, etc.

Drotteñ Gud Dijrdar millde, sem Dageñ hefur til Byrtu sett, At honum eirneñ skyllde, Ersida hvør i siñe Stiett, Og at Nootuñe aptur, Aflijast

lijast Verkum fra, ad Mañsens mæddur Kreptur, mætte Svefn-Værdum na: Soddañ Lijkn Gud oss gefur, Sem getur nær Veikleik Mañs, Allt hvad Andar-drætt hefur, Almætted prijse hañs.

2. J þijnu Nardar-Na..e, Nu geing eg miñar Hvijlu til, Blessa þu oll mijn Efne, uppa þad gladur sofa vil, Eg ma þo aumur jata, þad ængrar af Hiarta mig, Ad eg i margañ Mata, Miñ Gud, hef stigdañ þig, Medur Rangla͡ete mijnu, margt Jllt þa hafdest ad, Og i Auglite þijnu, Eckert gott forskulldad.

3. Nu þo Samvitsku sære Syndaña Stærd og Jllgiørd mijn, O! miñ Fader æstkiære, aptur kem eg nu samt til þijn, Fyrergef Glæpe alla, sem giørde eg moote þier; Særdur af Synda-Galla, Sijndu Vægd aumum mier; Burt kasta ei Barne þijnu, Blessade Hirder miñ, fyrer Frelsarans Pijnu, Er Fridþægde Lijdeñ siñ.

4. O! Fader, Fader kiære! Fader vors sæla Lausnarans, Mundu nu sialfs

þijns

þijns Sære, ad Syndugs vilier ei Dauda Mañs, helldur ad hañ sier snwe, af Hiarta og betre sig, Eg þvi aun Efa trwe, Ad undañ ei tookstu mig; O þu mijn Elskañ sæta, aahrær mitt Hiartans Pel, Laat mig so Lijf mitt bæta, Eg lære ad deya vel.

5. J Noott og allar Stunder, Auglite þijnu til mijn snw, Vernd þiña Vængia under, Vil eg Okvijdeñ sofa nu, Mig so og alla mijna, Miñ Lijkama og Ønd, Eg fel i Umsioon þijna, umfadme mig þijn Hond: Siertu Lioos Saalar miñar, Eet og mitt Traust aa þig, Nockra Ogn Næturenar Naalgastz laat ecke mig.

6. Hondeñ þijn helg afvende Haska og øllu fraa mier snw, Jllu Yferhangande, Ef þad kiñe til falla nu, Vølldugur vel mijn giære, Verndar Armleggur þiñ, Ogn so ad aungre mæte Ønd nie Lijkame miñ, Oroosemd, illa Drauma, Og allt hvad Saalu kañ þiaa, Ouvtsamlega og Auma Abyggiu tak mier fraa.

7. Myskunar Fadereñ millde, Mysk-

una øllum Christnum þeim, Er þitt eilijft Raad villde Utvelia sier um̃ þeñañ Heim; Lækning þeim Veiku vertu, Veso um Hialp og Skiool, Oss i Noott øllum sierdu Ein fegur Glede-Sool; Til Sængur geng eg gladur, Gud vake yfer mier; Vel er eg þa verndadur, Vært so hvijlest i þier.

8. Gef mier ad Morgne aptur, Meg eg gladvær lofa þig, Þiñ goode Guddooms Kraptur, Giore fram̃veges vel vid mig, Vilie þiñ a mier verde, Vertu mier Nadugur, Farsæl og mitt Fram̃ferde, Fader Almattugur: Latt mig med Hegdan hreina, halda so Bodord þijn, Ad þier til Lofs alleina, Æfeñar-Stund sie mijn.

Fimtudags Morgun Psalmur.

Ton, Lof sie þier Gud fyrer ideñ Dag, etc.

HEilage Gud og HErra miñ, Heidur sie Nafne þijnu, Eñ mær eg prijsa Almatt þiñ, af øllu Hiarta mijnu,

mijnu, Sem allt fra miñar Æsku-Tijd,
Og fram ad þessum Dege, mier eñ braust
elge, Helldur hefur þijn Blessan blijd,
Bevarad mijna Væge.

2. Fram fyrer Astar Auglit þitt A[illegible]
miwkur vil eg koma Eñ med Lofgiordar
Offred mitt, A þessum Morgun-Tijma,
Þackande Fader þiñe Naad, þessa Nætur-Vernd hijra, og Dasemd dijra; Og
i Dag bid eg eñ þitt Raad, Athøfu miñe
ad stijra.

3. Af þiñe Myskun er þad sked, ad eg
Syndugur Madur, Er nu med Hughraust Hiarta og Ged Heilbrigdur uppvaknadur; Astar Þacklæte þier fie tiaad, fyrer þijna Velgiord alla, og Vernd [illegible]
valla, Þusund fallda af þiñe Naad, Er
eist mier til falla.

4. Eñ hvad mætte eg aum Mañkynd,
aungradur fyrer þier grata, þa eg mikest
a mijna Synd, marg-drijgda, sem eg jata: Hiartad þa saara Hugraun ber, Ad
hef eg ei sem bære, og verdugt være, Nil-
iad

iad hlijdugur vera þier, Væg þu mier Fad er kiære.

5. Miñstu þijns Sonar Arnan aa, og hañs saaruslu Pijnu, Illgiordum mijnum ollum fraa, Auglite suw þu þijnu, Fyrer þitt Nafn, O Fader! nu Forþienta Reide sefa; Eg veit aan Efa, Misgiorder allar muner þu, Mier af Naud fyrergefa.

6. Aumur bid eg þig eñ aa nij, ad hiaa þier Myskun fiñe, burt skwfa mier ei Bræde i, Barnkynd vesælle þiñe: Þu ert miñ Fader Eilijfd fraa, Er þad þitt Nafn haaleita, Mier virdstu veita, Miñ goode O Rotteñ! Giæfu þa, Guds Barn Riett trwad heita.

7. Eg flij nu HErra! Eñ i Dag, Und er Væng Naadareñar, Bidlande þig miñ blessa Hag, af Bruñe Giædsku þiñar, allañ mig fel eg i þitt Skaut, Med Aund, Heilsu og Lijfe, Hond þijn mier hlijfe, leide hun mig aa Lijffens Braut, Leystañ fraa Heimsens Kijfe.

8. Vertu ollum sem Ottast þig, Eilijst Lioos

Lioos og Hiœlpræde, Blessa mitt Lijf og metta mig, med Lijfs og Sœlar Fædi; Lœttu þad allt vel luckast mier; lijka verdugt Packlæte, Eg greidt þier giœte, fyrer Daglegt Braud sem þigg eg af þier; Pad veittu Gud min̄ sæte.

9. Bolldinge Gud mier vert þu hiœr, Vernda þu Tungu mijna, Onytsamlegum Ordum fra, Er styggia Millde þijna, So þier til Dijrdar DRotten̄ min̄, J Dag allt mitt Framferde, Vei skickad verde, So afmaaest fyrer Anda þin̄ Illverken̄ sem eg giørde.

10. Laat mig Herra so lifa hier, liwfe um ad Vilia þijnum, So eg Daglega þocknest þier, Pa fur Naaunga mijnum: Frelsarans JEsu Fadme i, Fagne, Vone og Preise, Sæll sijdan̄ deye: Og med Utvoldum Eymda frij, Eilijft Lof Gud þier sege.

Fimtudags Kvollo Psalmur.

Ton, Vor HErra JEsus visse þad, etc.

Drotteñ Gud Fader Daadsemd-
ar, O Drotteñ sem ollum Myskun-
sar, Þeim sem hañs Hiaalpar leita;
J Þusund Lidu lætur hañ, Lijkn sijna skie
.. hierhvern Mañ, Sem vill hañs Bod
..dveita: Hvorneñ sæeg, O HErra miñ!
..eidur noeglega vijdfrægt þiñ, og utbreidt
..tt Lof sem bære? Fraa allre Skadsemd
.. i Dag, Andar og Lijfs miñ veikañ Hag,
..nder þu Gud aastkiære.

Þigg nu af mier þar aa moot, þijns
..a Sonar fulla Boot, Sein blijdkade
..a Bræde, fyrer hañs Nafn Myskuna
.., Mig so frammveges tak ad þier, Heill
..n Lijf og Hiaalpræde, Ummvef mig Naad
Ormum yu, Alldrei mier gleyma vilier
, Heilog Ord þijn so hlooda, aanara
mest þig moodgad hef; Mijna Synd
alla

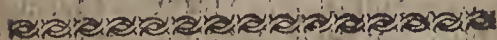
alla fyrergef, Og veit mier Ydran gooda.

3. O! Gud veit mier ad Ondeñ mijn Andvarpa mege so til þijn, hvad sem ad Hondum bære, J fullre Von og traustre Trw; Til mijn Asioonu þiñe snw, Abba Fader astkiære, Nu vil eg hvijla hægt med Roo, hiaa þier mijn Saaleñ vake þo, glod þiñe Geymslu under: Augun þo lykiest aptur mijn, Augun þa blessud vake þijn, Yfer mier allar Stunder.

4. Uppaa þad sætt eg sofna vil; Sier hvad er mier nu heyrer til, Fel eg þiñe Forsorgun; Myrkraña leystur Fære fraa, fyrer þiñ Krapt so mætte eg þaa Mæla þitt Lof aa Morgun: Sorgmædda alla aññast þu, J Noott sem kuña verda nu, kvein og til þijn kalla, J Nafne JEsu Nafn þitt a, Naaduge Fader Bænheyr þaa, gef þeim Huggun giorvalla.

5 Goodgiarne Fader gef þu mier, ad geta nu so lifad hier, Æ fyrer Augsyn þiñe, ad nær mijn endast Æfe Tijd, Og u...ed hefe þetta Strijd, Friaals af Armædu n...

fie j ad mege eg komast þa til þijn, Þar sem Uvaldra Flockur skijn, Og þu villt Taar af þerrä; Þig sijdan lofa Preñing blijd, Þar uñ eilijfa Lijssens Tijd, Amen, Bænheyr miñ HErra.

Føstudaga Morgun Psalmur.

Ton, Hvar munde vera Hiartad mitt, etc.

Drottdlegaste O JEsu! Uñuste Hiartkiær miñ; Verndade mig i Nott eñ nu, Naalægur Kraptur þiñ; Dreiste Saal mijna Hvijld eñ su, heill er og Lijkameñ; Var mier so þesse Verndeñ trw, Vañmætt eg aungvañ fiñ.

2. O! hvad med glødu Hiarta her, Hvijld miñe geing eg fraa, Aund mijn fagnande þackar þier, Þu Guddooms Tigneñ hat, Nætur-Hvijld þa sem nu gafst mier, Nottiñ lideñe aa, Og at rar slijkar Astgiafer, E: þær full telia maa.

3. Eg bid Harmþrwngnu Hiarta med, HErra, fyrergef mier, Oll mijn Afbrot sem eru sked, Aund mijn þvi kveinar sier; Syndeñe hef eg Hiartad led, Herberge þitt sem er, Andvarpar þvi mitt grated Gied, Gud miñ um Vægd hiaa þier.

4. Stiporne i Dag þiñ Millde mier, Miñ Gud og alla Tijd, Lijf mitt giorvallt og Hegdun her, Hond þijn framleidde blijd; Adhilleſt gott ſem idka ber, Illt vareſt fire og ſijd, So heppneſt nær eg hiedañ fer, Hvijld epter uñed Strijd.

5. Ebl mijna Von mitt Trauſt og Trw, Til þijns Bloods JEſu miñ, Þvi Fridþægingar Foorneñ ſu, færde mier aavoxt ſiñ; A þeſſum Vege DRotteñ þu, Daudañ Lijkama þiñ, Greptraſt lietſt, ſo ad giorder nu, Glede Svefn Dauda miñ.

6. Gef þu mier Naad eg giæte ad þvi, Grepteeſt Synder mijnar, þijnum djwpu Blood-Undum i, allar ſo hylieſt þar, So alldrei DRottne uppaa nij J Mier Root Vondſkunar; Leid mig af ollum Loſtum

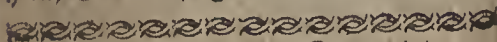
 frij

frij, i Liooſe Gudrækneñar.

7. Frelſarans JEſu Fangid blijdt, ſádme mig Ormum Tveim, Aund mijn Lijkame og allt ſie mitt Ætijd verndad af þeim; Eins og Siaa aldur Augna þitt, Elſku Fader mig geym: Laat öll mijn verda Afbrot kvitt, ædur eñ ſkilſt vid Heim.

8. Fyrer þitt Blood og beiſkañ Deyd, Barn þitt eg dijrkeypt er, Verk mlña Han da vel fram greid, So verde til Luckumi er: Yfer þa alla Bleſſan breid, Brauds nm rett abla ſier, Hiaalpadu þeim i hvers 3 Neyd, ſem hafa ſitt Trauſt aa þier.

9. Þegar vier Heimie forum fraa, J Fødar Landed iñ, Lijfed vort vera laattu þa Lijknſamur Dauda þiñ, Þijn helg Grof ſie vor Hvijld þar maa, hægt ſofa Lijkameñ, J Sælu Viſt þier ſiaalfum hiaa, So leid oſs JEſu miñ.

Føſtudaags Kvølld

Pſalmur.

Ton, Hædste Gud HErra millde, etc.

HImneske HErrañ millde, Hwm Dagsens komed er, Þijn Guddooms Glædskañ villde, greindust ad Tijmarner, So eiñ Dag epter añañ, Eg kem Daudanum nær, Þa fæ eg Fognud saña ñ; fyrst JEsus yfervañ hañ Hvijld mijn þvi verdur vær.

2. O þu Elskulegaste, Endurlausnareñ trwr, Hiartans Huggareñ beste, Helli mijn og Verndar-Mwr; medkeñe eg Miskun þijna, Mier sem eñ hefur veitt, Soña Medaumkan sijna, Saalu bevarad mijna, fraa hverskins Haaska leidt.

3. Sonur Guds JEsus sætur, Sañur Emanuel, Sem ad oss gefur Giætur, Geymer fraa Illu vel, O! Gud giæfe eg kyñe, Þitt aumt og vesællt Barn, þocknast so Elsku þiñe, Sem þu ert Saalu miñe, Milldur og Giædsku giarn.

4. Gud naade Gleymsku mijna! Gud betre slijka Synd; Hvar med eg Haatign þijna, hefe stiggt aum Mañkynd, O! hvad

mig mætte trega, Mijn Saala glæt ad þvi, og þad rett yfervega, ad vid þañeñ Daglega, gaungum fram Glæpum i.

5. Nu med þvi Nætur-Rockur, Nalæger Myrkur sijn, Kem eg fram Hiarta Klockur, Kroßfesta Elskañ mijn! Miñstu ei Synda miña, Margfiolda þeirra gleymin, Veit mier þeim Bootæ vina, vegna Blood-Unda þiña, Vernda mig væl og geym.

6. Naad þijn i Noott mier hlijfe, Naad þi[illegible] mig bevare, Yfer Oadu og Lijfe; Æ[illegible] þiñ Fridur sie: Lattu Ogn Nætur [illegible] Onaada kuña mig, U[illegible] mier eg aptur [illegible]e, A[illegible]tkomanda Dege, Lio[illegible]ssens [illegible]o lof i þig.

[illegible] Hugga i Hormum sijnum, H[illegible]tu [illegible]vadra froom, upplyptu Augum-þijnum, yfer þiñ Christendoom: HErra! Þitt [illegible]ooded hreina, hiaa oß nu fi[illegible]e Stad, [illegible]k optug Lækning Meina, Laat ei Mañ[illegible]neina, að sier O[illegible]ijta þad.

8. Eñ i Noott Naalægd þijna, Og Naadar-

Naadar-Lioos fagurt þitt Lauttu lioma og skijna Legu-Rwm krijngum mitt, J þvi mijn Onden vake, eñ Hollded leite sier Hvijldar, og Hresſing take, Hiartad saman til þijn kvake, Sef eg þa sætt i þier.

9. Veit mier Lausnaren liwfe, Lijfs medan dvelst eg hier, ad eg miñ allañ hafe, Andar Fognud i þier, Þaangad til þu mig kallar, þessare Mædu fraa, J Dyrd til Himna Hallar, hvar eg um Allder allar, Auglit þitt sællt mun siaa.

10. Heyr þu nu HErra sæter, hvors eg Grantbæne þig, At villtu Veralldar Stræte, Villast laat ecke mig: Hedañ vill Hiartad leita, hefur þad Gyrnd til þin, Þetta virdstu mier veita, vegna þijns Kiærleiks heita, Amen, þad Ost er mijn.

Laugardags Morgun Psalmur.

Ton, Nu bid eg Gud þu næder mig, etc.

Almættugur Gud Allsheriar, Eirn Riett Fader Giæd ſkuñar, Eg aum-urhladeñ Sekt og Synd, Saur-gud og veſæl Skiepnu Kynd, Medkeñe þeſſa Morgun-Stund, Myſkun þijna at alla Lund, Og margfolld Giæde geſeñ af þier, Goode HErra, og audſynd mier.

2. Aſtrijkar Giafer allar þær, Elſku-rijkaſte Fader kiær: Þacka eg milldre þiñe Naad, Þuſundfolld Lofgiord hier ſie tiaad: Gef ad eg alldrei gleyme her, Þvi Gooda ſem þu veitter mier, helldur ſem añad hlijd-ed Barn, Heidre þig DRotteñ Nadar-giarn.

3. Siaa mitt angraadt og Sorgfullt Ged, ſem þig uñ bidur Taarum med, fyr-ergef mijna Søk og Sekt, Synda Af-hæfed Ogudlegt, Moote þier Guddooms Þreñing blijd, Þeſſa Viku og alla Tijd, Sætuſt Forþienan Sonar þijns, Synde er afþvoe Hiarta mijns.

4. Liwſe DRotteñ mier lijkna þvi,

Leid þu mig þijnum Saññleik i; Ast þijn vere mier Adstod blijd, Allra miña Lijfdaga Tijd, Hiarta mitt alldrei læte laust, Lijfs mijns og Sælar einka Traust, fyrst ust Trwar Fadmlogum þig, fyrr eñ þu hefur blessad mig.

5. Hond þijn i Dag mier stioorne sterk, Stidie og blesse oll mijn Verk, Lattu þau ske til Lofs vid þig, eñ Luckast vel fyrer siaalfañ mig, Og Saaluhiaalplega Framkvæmd fa, Farsæl þad ÞRotteñ Himnum a, ÞRotteñ blesse vort Daglegt Braud, ÞRotteñ bæte vorn Skort og Naud.

6. Eñ skule i Dag ad Skickun þijn, Skadsamlegt eitt hvad vitia mijn, Ofsookn Prærter og Preingingar, J þessum O:Sioo Veralldar, Riettu mier þijna Hiaalpar Hond, So hvorke fordiarfest Lijf nie Ond, Heilagt Polgiæde gef þu mier; Glooande Von og Trw a hier.

7. Myskuna heim med þiñe Naud, þu vort einasta Hiaalpar Raad, Er þijn leit-

ande elska þig, J þier so mege gledia sig: alla Naudþreingda Bænheyr þeſt, Bleſs an heim Aumu meddeileſt, Gef voru Lande Glede og Frid, Gooda Rooſemd jaat halldaſt vid.

8. Laat oſs þiggia med þacklaatt Ged, Pijnar Gaafur ſem hefur þu led, Gief mier aumaſta þijnum Pioon, þad er DRottenñ mijn aud miwk Boon, Pad Hiarta ſem þig heidre vel, Heita Elſku og Kiærleiks Pel, Yfergef HErra ecke mig, Æfenlega eg vona aa þig.

9. Saal mijn Æra og Embætte, J þijna Geymſlu faled ſie, Endurlauſn mijn og Adſtod trw, Eingla þiña laat Vardhalld nu, umkríngia mig aa alla Hlid, Allskyns Skadræde forda vid, So leinge ſem eg life hier, Lidſind þeirra ſie yfer mier.

10. Pu ſem mig hefur vel vardveitt, Viku þeſſa i Naad framleidt, Laat mier ſo goode Gud þeñañ Giede Dag verda farſælañ, ad eg mege hier HErra hiaa, Hiartans Rooſemd og Unun faa, Leyſtur af mijnu

nu Mootlæte, Milldaste DRotteñ lau[illegible]
ske.

Laugardags Kvølld Psalmur.

Ton, Olldungar Juda añars Dags, etc.

O! Hvad mikel þijn Myskun er, Milldaste DRotteñ samjøfn hier, Omæleleg fra Eilijfd su, þad er mijn Trw, so er hün stoor sem sialfur þu.

2. Soddañ Myskun var sæleg blijd, Saal mijn, uñ lidna Dagsens Tijd, Ockur geseñ af Guddooms Naad, med Giædsku Daad, Honum sie Dijrd uñ Himen og Laad.

3. Þesse Daasamleg Hialp og H[illegible] Hefur fraa Slijsum geymt mitt Lijf, Vard þvi vid aungvum Haaska hætt, Eñ Hiartad kiætt, Lof mijnum Gude sijngur sætt.

4. Framar bid eg miñ Fader þig, Frañhalltu þiñe Naad vid mig, Afmaa þu mijnar Misgiørder, mig Tak ad þier

Naudstoddum ecke neita mier.

5. Yfergef þu mig ei miñ Gud, Pitt auma Barn, J miñe Neyd, Vegna þijns Sonar Saara-Floods, Peß sæta Bloods, Sem wt er ruñed oß til Goods.

6. Kom miñ JEsu Guds kiære Son, Med kroptuga þijna Fyrerboon, Til Lijfs og Saalar Hiaalpar hier, J Hiarta mier, Seg þu: Miñ Fridur sie med þier.

7. Miñ vertu Læremeistare; Milldur Gud Andeñ Heilage, Hvoria Stunder þijn Hiaastod nij, Eg huggast þvi, Breisk-leika mijnum ollum i.

8. O þu haableßud Preñing þijd! Þiñ Naadar-Væng eg under skrijd, Glæte mijn vel i Noott eñ nu, Þijn Naalægd su, Hun sie mitt Skiool og Skialldborg trw.

9. So sem þitt Barn vel vardveittañ, Vera laat mig og Ohulltañ, Hæga Svefn-Roo og Hvijlder faa; Haaska, Neyd, þraa, Sonur Guds Jesus svipt mier fraa.

10. Allt mitt so fel eg aa þitt Valld, O! miñ JEsu, mitt Lausnar-Gialld, Ond-

ena Lijf og Æru mijn, J Umsioon þijn, medañ Hiervistar-Dvøl ei dvijn.

11. O JEsu vak þu yfer mier, Aungva Skadsemd lát hreifa sier, Ottalaust sef eg uppá það, sem eg um̃ bad, Honden̄ þijn sæl mier hiwkre ad.

12. Hylie nu sijdast Hvijlu mijn, Helog Purpura Kápa þijn, med því Blods-Teikne ádreifdañ, Sem af þier rañ, Láttu mig vera verndadañ.

13. J Hiarta mijnu Hvijld þier b[illegible] Heilage Guddooms Ande nu, So e[illegible] mijnum Svefne her, Sijst gleyme þ[illegible] Hvorskyns Praut sem ad Houndum be[illegible]

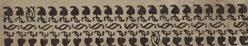
14. Prij-Eine Gud i þijna Náð, þe[illegible] Noott fel eg allt mitt Ráð, Lijkna þu m[illegible] i Lijfe og Deyd, Leys mig frá Neyd, Yf[illegible] mig þijna Blessan breid.

15. Þegar Dags-Liooma Skyne[illegible] skiært, Skuggeñ Nætur fær burtu hrært, Láttu Sál mijna lofa þig, Leid sijdañ mig, Fram̃ á þañ rietta Frldar-Stig.

16. Æra sie þier og ædsta Dijrd, Af

Eiingla

Eingla og Maña Tungum skiird, Heilaga Preñing Himnum a, Haleluja, Um All ar Allder Amen Jaa.

Filgia nockrer Agiæter

PSALMAR/

Er tilheyra ymsum Arsens Tijdum.

Psalmur um Mañdooms

Tekning og Fæding vors HErra JEsu Christi.

Utdregeñ af Ioh. Arntz Paradijsar Alldengarde.

Og Ordtur af

Sr. Eireke Hallssyne a Hofda.

Ton, J Dag Eitt Blessad Barned er, etc.

JEsu Guds Fodurs goode Son, Giædsku Elskareñ Mañg, Allra Trwadra einka Von, Og Endur lausneñ

ausneñ saña ! Pier sie Heidur Pock og
Dijrd, Af þijdu Hiarta sogd og skijrd,
Fyrer Fæding þijna, Og Millde þa þu
Mañdoom tookst, Mier so Heill og Virds
ing jookst, Helgande Hæge mijna.

2. Hefur þu Mañlegt Holld og Bein,
HErra! uppaa þig teked, Brædralag og
Blessan hrein, Bornum Guds Gagn . . .
miked Vaxed er, og Virding haa, Vi . .
Eingla-Kongur saa, Meste hiñ miñste . .
þa, Veik Naattura Naudstadds Ma . .
Nu er samteingd Krapte hañs, Skal h . .
so ei skerda.

3. Ad vort Hollð hañ aa sig took . .
Eining Persoonuñar, Gade sie Lof . .
Gagned jook, og Glede Mañeskiuñar,
hærstu Stiooruun Himnum aa, HErr . .
ilijfur nu er saa, Gud og Madureñ mæt . .
Saa ber Mañlegt Saal og Lijf, So h . .
bæde Meñ og Viif Hæfei Himna Sæ . .

4. Vor Naattura var sem daud, V . .
aa eilijf Bolvan, Gud aaleit þa Glotun . .
Nyd, Gaf siñ Son ut siaalfañ, Millda . .
JEs . .

JEsus Mariu Son Madur erl, so Kall og Kon Bole og Bañe spipte, Blessad Fodurs Barned-þad, Born Adams wr Kpalaña Stad, Viliugur vañ og keypte.

5. Allt hvad hafde Adam mist, af illum Diofuls Volldum, fyrer goodañ JEsum Guds Son Christ, Gefed og bætt þvi holldum; Reide Fodursens renud oll, Reiknast ei til Mañleg Foll, O Rottens Virdta vinum, Hvorier sier vid Herrans Naad, hallda, eñ fordast Sathans Raad, Sem Gudlausum granda hinum.

6. Eilijf Pock og Æra sie, Ædstum Fodur og Syne, Sem Myskunade Mañkyne, Og Meñ sier giorde Vine; Ei sitt hatar eged Holld, vor Elsku JEsus boreñ æ Folld, Eg þvi Eflaust trwe, Gud og Madur hañ sañur sie, Eñ Sælu nære og eilijfre, Og hañs i Hlutdeild bwe.

7. O miñ JEsu ertu miñ, Einka Naud hiælpare, Eg er Barn og Þienare þiñ, Þu Medalgængare, Værn Sañleikur, Vegur og Lijf, Vernd, Skiool, Glede, Styrk

ur,

ur, Hlijf, Kongur, Kēnemadur, Un[illegible] mijn i Eymdar-Dal, Eñ eilijft Gagn [illegible] Himna-Sal, Þar epter þreye eg gladur.

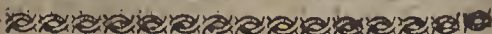
8. Feigeñ er mijn frooma Sæl, Af Fagnadar Nærvist þiñe, Þad hun fiñur Þusund Mæl, ad þu Myskuner heñe: Eja sæte Elskhuge, Æfenlega velkomne, Hvijl þu i mijnu Hiarta, Bidur þig þijn Brwdar Kynd, Bijdur og længar æ þiñ Fund, Sijns Brwdguma hiarta.

9. Hun sier Oskar Hiarta þijns, Hier og um̄ Eillijfd alla, Og þess gooda Glede-Vijns, Sem Guds eg Andañ kalla, So hun lystug Sorgum i, Sijnge, eñ hverfe Rauna-Skij, Og lwa Stunder lijd[illegible] O mitt sæta Edla Hnoss, Astar gef þu mier þiñ Koss, Eñ eilijft Ynde um̄ sijder.

10. Mijn er Elskañ Madur og Gud, Mijn er Elskañ dæreñ, Af Kiærleiks Ellde i Krossens Naud, Kañast eg vid feigen, J Lijfe og Dauda hañs liwfa Pel, Lof sie þeim mier añ so vel, Eg mun Hægd þvi hlioota, Saaluhiælp og sælañ Frid, Siar

miñ

minn JEsum Mann og Gud, Og eilijfs Jnd
es niota.

Einn Nijmrs Psalmur/

Ut af Bænabook Sr. Poordar,
Baardarsonar.

Kvedenn Af

Porvallde Magnussyne.

Ton, Lijknarfullur Gud og goodur, etc.

Pu Lifande Lijfsens Brunnur!
Lose þig hvørs Manns Hiarta og
Munnur, Su Uppspretta sem alld-
rei þver, Ofannrignande til vor hier.

2. Sæte Brwdgume Saalar minnar, Sigur-Hofdinge Christne þinnar, Volld-
uge JEsus HErra haar, Sem hefur ad-
greint Tijma og Ar.

4. Pinn Vijsdoomur og þitt Almætte, Par vinn mijn Saala hugsa mætte, Ofs
veiter Blessan alla Tijd, Sem alldrei
skeikar firr nie sijd.

4. Ared lidna nu endt vier hofum, Er
fyrer

fyrer þijna Tilsioon lifum, Eñ þad Nija sem epter fer, J þijnu Nafne byrium vier.

5. Paññ lijdur ver Æfeñ auma, ... fram sem lijtum Vatna Strauma, ... ist hun hvoria Stundu vid, Stefnande loks ad Grafar Mid, ...

6. Þier hærstum DRottne HErra votum, Hiartans audmiwkar Packer giörum, Fyrer allt þad Gott sem oss hefur þu, Audsynt ad lidnum Tijma, ...

7. Sail og Lijf þu forþier Meinum, Soddañ Blessan kom fra þier Einum, Guddoomleg Vernd þijn giorde þad, ... ei Oluckañ fordiarfad.

8. Sem Hænañ Ungum hirr frac ... um, Hlijfer þu oss med Vænglum þ... um, So þess Helwijtska Hræfugls ... Hafa oss ecke komed nær.

9. Bevarader þu Bygder Mai... Bloodugu Sverde Offsooknañ ... Flærdar Nete Freistarans, Ford... oss vid Pijlum ha...s.

10. O hvad stoor var su mikla ...

de, Myskunā oss so DRottenn villde, Eckert kunē oss. Jllt ad ske, Ad eilijfu lofad Nafn hans sie.

11. Fyrergefe oss Gud vor sæte! Giæd skan þijn allt vort Obacklæte, Ofertrodsl ur og Afbrot lioot, Er vier drijgt hofum hier at moot.

12. Margt Jllt er giort sem ecke skyllde, Eñ þad sarit Gott sem DRottenn villde, af oss heimta sem honum ber: Heilage Fader væg þu mier.

13. Marghættud var þijn Myskun rijka, Misbrwkūdum vier Gæfu slijka, Fat Packar Ord (ef ad er gæd) Aptur guldum vier þiñe Nad.

14. Fyrergef þu oss Fader goodur, Fyrer JEsum vorn kiæra Brodur, Fyrer hans Bæn og Bloodug Saar, Blessad gef oss og farsællt Ar.

15. Corona Ared Christne þiñe, Kong ur Dijrdar, Med Good sinseñe, Latt so DRotteñ þijn dijr Footspor, Drijpa ass Feite at medal vor.

16. Vorar Saaler þijn Verndee geyme, Vid Fordiorfun og illum Heime, Meinsemd Lijkamans várna vid, Veit oss Heilbrigde Roo og Frid.

17. Eru vora fraa Vansemdeñe, Vernda þu Gud med Tilsioon þiñe, Geym vor Heimkyñe Hws og Fe, Vid hættre Neyd og Skadræde.

18. Eignum vorum so ecke grande, Ahlaup og Raan i þessu Lande, Elds og Vatns Tioon laat ecke ske, Allt þad i JEsu Nafne ske.

19. Vertu Konungsens Vernd og Prijde, Varna þu øllu Hættu-St..., Vertu Christneñar Verndar-Slot, Vo... Hiaalp, O DRotteñ Zebaoth.

20. Vere þijn Blessan Frelse og Fridur, Fødur Landsens, So halldest vidur Lioos Keñedooms sem lioomar best, L... og Farsælld bloomgist mest.

21. Vertu Upplijsing Valldsm... aña, Vitska og Speke Doomarana Hws stiornar Ebling halltu vid, He...

veit jafnañ Biørg og Lid.
22. Vora Arviñu ætijd blessa, Upp fillta DRottens Naudsyn þessa, Barn þu Hwngre, Hardendum, Hætre Stoor Soott og Land Plagum.
23. Vardveit þitt Ord so hreint þad blioome, Hiaa oss i þijnum Christendoome, Eins og þu hefur sialfur sett, Og Sacramentaña Tijdkun rett.
24. Syndugum øllum Ydran veittu, Endurnær JEsu hiña þreyttu, Veittu Lækning þeim Veiku nu, Vidhallt Froomum i riettre Trw....
25. Siertu þeim Hrelldu Svølun og Frelse, Sem og Herteknum i Fangelse, Lattu þa fiña Lausn ur þvi, Lijknsama JEsu Nafne i.
26. Blessud Nijars Gasfañ gooda, Grædaren beste allra Plooda, Umskurnar Blood þitt Svide og Saar, Sie þeim Freistud Lækning klaar.
27. Sem hier, Andvarpa opt i Hlioode, J þeirra Sorg og Tara Floode, Vel-
klæst

kiæst og biæst i vondum Heim, Vertu O JEsu Styrkur heim.

28. Gudhræddar Eckiur Gud bevare, Gud þeirra Raad og Mal forsvare, Hugge so þeirra grœted Ged, Gevne Foodurlaus Börnen med.

29. Par um giörum vier þig ad bidia, Þwngadar Kvinnur vilrdstu stidia, Barnar-Hroop þeirra heyrdu Gud, Hrigdenne snuw þu i Fagnud.

30. Pier so befolum oll vor Efne, Og nu bidium i JEsu Nafne, Samhuga allet segium vær, Siertu vor Gud, O F... er kiær.

31. O gud vier kyñum oss so haga, A... vorra Tijda Stund og Daga, A... til þessa Nija Ars hiea þier, Jñgaanga m... sijdar vier,

32 Og hiaa þier so um Allder All... Eilifs Fagnadar Sambwd halda ... DR. treñ Eiñ og Preñur sia, Þack... Heidur og Lofgiörd sy ...

Packargiørd fyrer Christi Pijnu, og Fridþæging vid Gud.

Qvedeñ Af
Sr. Eireke Hallssyne.

Lón, JEsus sem ad oss frelsade, etc.

HEtra JEsu Guds Heilagt Lamb, Heims alls berande Synder, Lijfláteñ fyrer vort Lasta-Dramb, Og Lög-Brota allar Skemder! Af öllu Hiarta eg þacka þier, Polande Pijnu og Dauda, Til Frelses þess sem fañstu mier, Fyrer þitt Blooded rauda.

2. Sie þier Lof fyrer sära Helgr Sálar þiñar til dauda/þa Heimsens alla Harma-Stiggd/Hiartad þitt reynde gooda; Sorg Neyd og Kvijde sierhvers Mañs, Sveid allt i Brioste þijnu, Eing-eñ kañ skijra ut til Sañs, Alla þa Feikn-ar Pijnu.

3. O þa sárustu Sálar-Neyd, Saamt Hiartans Ofyrirleika, Og Hugar-

Angur

Angur sem HErrañ leid, Heiptar Dauda Striid ijka! So ad Blood Sveita Bað ed heitt, Braust wt af JEsu Hollde, þvi var a Jord sem Vatne veitt, Og vardo Guds Reide-Ellde.

4. So hafa oll vor Synd-Volld Saklausañ JEsum kvaled; Og a hañ hladed Otal Giolld, Jll-Verknads iioost og huled, Sind, Vijte, Daude, Saalu hañs, Sathan og Logmaal kvallde, Riettlæted strangt og Misgiord Mañs, Myskunarlaust ad siigde.

5. Lof JEsu fyrer bliida Bæn, Blessadur þa framlagdest, Flatur a Jord, sin Foorneñ væn, Fram kom þa Saal hañs brigadest; Lagde Fodur siñ Villia a Vald, Var siidañ Fiotrum bundeñ, Christur geck siws i Kvalgña-Halld, Komeñ var Piislar-Stundeñ.

6. Lof sie JEsu, ad leid hañ Slog, Liwflega miña vegna, Hrakeñ, Spijtur, og Hæddur miog, Hwdlaite vard ad gegna: Poleñmoodur sem Lambed liwft,

E-t bad yfer sig ganga; Stillande so mitt
S-raffed hriwst, Stoor-Glæpe bætte
tavlga.

7. Lof sie JEsu sem let sig hier, Lijflaatä
at Krossens Gaalga, Ei mun Gud reisa
ed Aumum mier, Andskoten nai salga;
Pvi fyrer Christi Dauda-Doom, Dijr-
ker pt mijn Saala lender, alliktud hrein og
aula froom, Almattugs Guds i Hende.

8. Lof sie hier JEsu Kongur klær, ad
Kroonadur varst med Py-num Wrunar
Kranse er eg hvi nær, Med Utvolldum
DRotteñs Bornum; HErran, sem Bolf
an heck at Tre, Hondum og Footum negl-
dur, So eg i heitu Helvijte, Slenge ei af
Dioste stegldur!

9. O þu Heiläga Offred mist! O Gu-
ds Lamb Flecklausasta! O þu hreinlasta
Hiartad best! Hofud verduglegasta! A-
[illegible] auna fogur og Augun skiær, Eru hrein,
[illegible] ætur og Hendur: Avi! Hvad geck hier
[illegible] nidrañ nær, Eñ allt mier til Boota
flendur,

10. O þu hreinasta Hwsed Guds, HErrans JEsu Lijkamenn! Þui ertu þann=ninn allz Frids Undum særdur og kram=inn? Þinn Fader hefur þier ei hlijft, Þegar hann hefna villde; So mier Vesolum værtog lijft Verda umm Eilijfd skyllde.

11. Hid Jñra kvalde Þrautenn þig, Þui ried JEsus ad kalla: Gud minn! Þui yfergafstu mig? Þad gefur mier Huggun alla; Þitt Elskulega Ord og Briooft, Eg vil þui trwa og jæta, Alldrei mune mig Leynt nie Liooft, Lausnare minn forlæta.

12. Sie þier Lof fyrer Sio þijn Ord, Sætaste O JEsu Christe! Þar med og eilijf Þackargiord, Ad þig so deya lyste; Mælande Gott og Minnisstædt, J mijnu Lijfe og Dauda, Med Orde og Verke blessad og bætt, Vol minna allra Nauda.

13. Sie þier Lof fyrer þa Siidu=Und, Er sosnadur feckst af Spioote, Og Hiarta Blood, sem hveria Stund, HErra! Gef mier eg niote; Ad Synder mijnar sockve þar, Enn Sæalenn hreinsun fæe, Og eg

Skioole til Eilijfdar, J þvi Blarg-Fil-
fne nære.

14. O miñ JEsu! Nu ertu mitt, Ei-
lijft og fullt Rettlæte, Helgasta Nafn eg
heidra þitt, Med Hiartans Sælar-Kiæ-
ir, Guds Sonur hefur golldeð allt, Fyrer
Slæpe og Synder Maña, Pier sie Lof
sunged Þusundfallt, Pu Gud Myskun-
semdaña!

15. Miñstu Fader þu eitt Siñ ert,
Ordeñ vid mig vel sættur; Sætter þær
hefur Sonur þiñ giort, Sæ miñ Frelsare
rietteur; Vegna þess Gud, Mier verdtu
ei, Vesolum Maññe reidur, Lææt mig niod-
ta, Hvert Life eda Dey, Lausnarans,
DRotteñ goodur!

16. Eg sege hier Po-k og sijng af Root,
Samt øllum Christnum þijnum, JEsu
Rettlæte er blessud Boot, Brotum og
Syndum mijnum, Gud er miñ Stirkur,
Guds er Dijrd, Gud virdest Naad mier
senda; Gudleg Heidran sie Gude skijrd,
Gude sie Lof æn Enda, Amen.

Psalm-

Psalmur um Christi Upprisu.

Sr. E. H. S.

Ton, Allsagurt Lioos oss byrtest hræll, etc.

JEsu Christe Oflugi Leon, Af Ætt Juda sterke Samson, Pu Osigrande Hetiañ hraust, Heims Synder barstu esalaust.

2. Hoggorms molande Haus i sun-, dur, Hardañ sigrande Daudans Mætt, Eilijfe Kongur Almættis., Yferviñare Helvijtis.

3. Jeg sege hier Lof fyrer Sigureñ þiñ, Sæl mijn siñur þig uppriseñ, Deydt hef-, ur þu nu Daudans Makt, Dijrd og Prijs Kraptar þijns framlagt.

4. Bevijsande þig Bardaga-Mañ, Sem bæde Dug og Rædeñ kañ, Hurd ad uppliwka Helvijtis, Og hoskum Dau-, da ad viña Slis.

5. Pu varst ad Soñu Saaladur, Sa-

…it ertu Kongur eilijfur; Hvar er þiñ Sig…ur Helvijte, Og Hel-Broddur Daudans Mijstande?

6. Lof sie þier JEsu Lausnare miñ, Fyr …r Lucku driwgañ Siguren þiñ, Er mier …u vijst um̃ eilijf Ar; Afþerrast mune mijn Sorgar-Taar.

7. Nu er Saal miñe sællre kaatt, Sijng…nde af DRottens Stirk og Maatt, Hel…vites illur Ofse er, Alldrei framar til Meina mier.

8. Um̃ litla Stund þu Læging barst, …ande yfergefeñ varst, Upphafeñ nu ad Eilijfu. Med Æru Dijrdar Coronu.

9. Biarged Guds Magtar blessudu, Byggingar-Meñ sem forlögdu, Vorded er Hofud Hyrninga, Hvad var Augu maa forundra.

10. Af DRottne er þad so skijckad og …ried, Skal hañ prijsast Saungunum m…d, Trwadra Maña i Tialldbwdum, Traust helldur Hond hañs Sigrenum.

11. Ei mun eg deya, helldur hitt, broo…

sest

fest i DROttne Lijfed mitt, Kūng'orande,
Sem Christnum ber, mijns Christi JEsu
Daasemder,

12. A Beige dreckstu af dimum Læk,
Pa dunde yfer þig Reyd O-tæk, Nu er
upphafed Høfud þitt, HErra JEsu Rett-
læte mitt!

13. Upprisañ soñ þu ert og Lijf, Allra
Trwadra stødug Hlijf, Um Siñ þo Hei-
me sofne frá, Sijdar muntu uppveki-
þá.

14. Pijns Svefn-Herberges Svein-
arner, skaust, Pad voru Einglarner,
Siaalfañ Mariu fijnder þig, Su er mier
Giædjska miñelig.

15. Petre skipader Atvik oll, Po af-
þære þig i Caiphæ Holl, Ad herma Bræd-
rum Harmibrwngun, Um Heilaga þij-
na Upprisu.

16. Piñ Fodur og Gud miñ Frelsare,
Fodur þeirra sañ-nefnande, Po broted
hefdu Bræd ralag, Bandstu þeim Frid og
goodañ Dag.

17. A sama Vege Emaus til, Angrædum Sælum miog i Vil, Samferda varst og saṁader þiñ Sæla Lijkama upprisen.

18. Um̃ luktar Dyr þu glögglega giekst, Gooda Hugsvolun Postulum fiekst, Sijnder þeim blessud Saar þijn þa; Sijdañ neytter og drakst þeim hiá.

19. Elska þijn þeim so stallte Trw, Tællaust upprisen værer þu, Naudsynialaust þa Næring tookst, Nærande þeirra veiku Brioost.

20. Fridur þiñ er su Fæda hrein, Forsorgar Andleg Hwngurs-Mein, Himneskañ med sier hefur Krapt, Hiartad suñur þad Endurskapt.

21. Hiñe DROttens og Himnesk Naad, J HErrans JEsu Fridar Daad, Med Frijan Synda falen er, Fyrer hañ nefnunst Riettlæter.

22. Jnde, Traust, Sigur, Elijft Lijf, Er JEsu Fridar, og stødug Hlijf, Moot Synd, Heime, og Helvijte, Hordum

um, Dauda og Reideñe.

23. Bolvan Logmaalskog Belials Pram, Braud Fordæming sier eckert maa, J moote JEsu fogrum Frid, Froomt gladdest þvi Postula Lid.

24. O þu Lijf sæle Listuge, Lausnarans Fridur blessade, Avexter JEsu Upprisu, Ollu valldande heilnæmu!

25. Kom i mitt Hiarta kiæra Baal; Kom þu glediande mijna Saal, Eg fagna þiñe Jñkomu, Sem Akur-Mañ siñe Kornskeru.

26. Eg gledst so af þeim gooda Frid, Guds mijns Upprisu bundeñ vid, Sem HerMeñ Sigre hroosande, Herfaungenu wefkiptande.

27. Sigur-Hofdingeñ sætaste, Sæmde mig Blessan eilijfre, Helvijtes þa hañ Vijking vañ, Vijted og Daudañ Eilijfañ.

28. Blessade Sigur Samson miñ; Saal miñe vañ þañ Skrwdañ iñ, Er hun i starta Eslaust stal, J Eilijfum JEsu

Brwdkaups-Saal.

29. O JEsu miñ Emanuel, Eruñar Kongur, Giør so vel, Laat mig uppriijsa lijka nu, Fyrer lifande Ydran Ast og Trw.

30. Fyrstu Upprisu eg feigeñ fiis, Farsæl hin seirne þa er vijs, Saalar-Dauda mig Son Guds ver, So hiñ Eilijfe ei grande mier.

31 J mier miñ JEsu eñ uppriis, J mier JEsu þu viñ þijñ Prijs, Sigra þar Heimeñ Synd og Deyd, Sathan Helvijte og alla Neyd.

32 Hugga þu mijna hriggva Saal, J heñar Sorgum, Pa Giede er Maal, Ord Guds blessada Andar-Grid, Jñrere heñe og JEsu Frid.

33 Eirneñ bid eg af instu Rot O JEsu miña Pralita-Boot! Upprisa þijn ai Effta Dag, Upprisu miña blesse Hag.

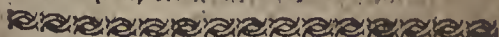
34 Sveipadur Molld eg sofe i Roo, Sem Andleg Mooder mig til bioo; Svefn Bijeiu þeir ra svipter þu, Siaalfur og vekur oll þijn Hiw.

35. Vakned, Priised, Pä eru þijn Ord, Under sem hvijlest raudre Jord, Af þvi mitt Regn er Edlesins, Eins og Do- gg græna Vallerens.

36. Pa mun vakna i Vansemd saad, Vel fagurt Holld forer DRottens Raad, Odaudlegleika Imindad, Upprisa JEsu verkar þad.

37. Af þvi vort Lijf er huled hier, J HErranum JEsu trwum vier; Eñ þad mun verda Opeñbert, A Effsta Dege ad Eign Ossert.

38. Heilage JEsu Heilleñ mijn, Hu- gge mig oll Forþienan þijn, Gef mier Upp- risu glada ad fa, Og Giædsku þijna uñ Eilijfd sia, Amen.

Psalm-Vijsa til Ve- lags Anda.

Kvedeñ Af

Sal. Sr. Biarna Gissurarsyne i Þijngmwla i Skrid-Dal.

Ton, HErrañ sialfur miñ Hyrder er, etc.

HEilage Ande HErra Gud, Hiaꝛlpeñ og Skiooled Maña, Hugga þu best i hverre Naud, Og hættum Freistingaña, Sorgande gyrnest Sæꝛleñ mijn, J sarre Neyd ad koma til þijn, So tendrest Trweñ saña.

2. Gud Fader og Sonur sende þig, Syndugum Lausn ad blooda, Jñsolleñ þijn miog Elskulig Efla best Sæꝛlar Grooda: Æfeñlega um allañ Heim, Ertu ad safna Flocke þeim, Sem taka vill Trwna gooda.

3. Heilagt Guds Rijke hier a Jord, Hæꝛleit þijn Milldeñ gidur, Fyrerheited hñs Frldargiord, Faraꝛdum øllum bijdur; Þeim sem til hafa Hug og Lyst, Heilaga Trw a JEsum Christ, Ad sæ og fella ei nidur.

4. Hvorn Dag fagnar nu Hiartad mitt, Hellst fyrer Gæfu slijka, Ad i Samneyte Sauda þitt, Sett hefur þu mig lijka, Ad eiga Guds Naad og Elsku hañs,

Jbwd þijna og Lausnarans, Frid Giof
og Frelsed rijka.

5. Himneskar Gyfter þijnar þær, Peck
er Mañskepnañ eige, Fyrer eñ þu Vitsku
og Ljoosed lær, Sem lijser ad rettum Ve-
ge, Byrti mier Aumum Blindleik miñ
Blessadur Orda Ljoomeñ þiñ, Lijf mitt
so leida meige.

6. Skopunar Mind i Skijrnar Saa,
Skiæra gafstu mier þijna, Hellter þu þier
miñ HErra þa, J hwngrada Saalu mij-
na, JEsu Christs Bloode jooftu mig,
Jafnañ so mætte fyrer þig, A mier haňs
Skrwdeñ skijna.

7. Jñ i Christneñar Skauted skiært,
Skijrdur eg leggiast narde, Andar Fior
mitt so Endurnært Yrde med þijnu Rat-
de, Þa var til Reidu Ljoosed lient, Lifande
Skilning fær þad kent, Hvorium sem
glogt ad gæde.

8. Auglijser þu fyrer Ordsens Heyrn,
Endurlausnarañ saña, Ad hañ sie gefeñ
øllum eirn, Vesenleg Lausn Syndaña,
Hiart=

Hiartanu gefur hreina Trw, A HErran
JEsum sialfur þu, Med Lioose Mañs
Oc dana.
9. Verka þu hæde, Villa og Mautt,
Veikt, duger Holldeð ecke, Hægt þu upp
lijkur Hiartans Gautt, Heilnæmt so Ord
ed þecke, Tregafull Saal ad take so in,
Trwande JEsum HErra sin, Varest so
Synda Flecke.
10. JEsu Kornskiera hier um Heim,
Heiter Guds Christnen hreina, Fæerer þu
jafnan Flocke heim, Forsiaonar Men all
eina; Folskum Lærdome forda þu, fag
ran Saanleik og rietta Trw, Lijfs Braut
þa lætur beina.
11. Audmiwklega eg þacka hier, Það
eitt min HErran sette, Ad Lijffens Orded
lijste mier, Lioos mitt og Andar Kæte,
Veitter mier lijka Byrding þa, Ad vaka
yfer þijnum Lombum sma, so Hiord su
hiaa par mæte
12. Amunu mijna aumu Saal, O
Gud Heilage Ande, HErra mijns JEsu
Hielt

Heit og Maal, ad hafa i Miñis Lande,
Hvenær sem kemur Hrigdar-Tijd, Hugg
adu allañ Christeñ Lijd, So Angred alld-
rei grande.

13. Kross og Freisting þa kremur og
slær, Kveinande Saalu mijna, Vertu
mier O Drotteñ veikum nær, Med volld-
uga Huggun þijna, Samviitsku-Roo og
Hiartans Hægd, Himneska Svolun Frid
og Nægd J mier laat alldrei dvijna.

14. Vitna þu Anda mijnum med,
Morg þo mig Neydeñ sære, Ad eg sie Gu-
ds Barn utvaled, Alls þo eg sekur være,
Hresser Ond mijna Huggun su, J Hiar-
ta mijnu ad kallar þu; Abba! O Fader
kiære.

15. Blijdañ JEsum Brwdguma miñ,
Bid eg þu HErrañ goode, hvorn Dægeñ
er mitt Hiartad iñ, Hañs med Roos-fag-
ra Bloode Sialfur skrifer; Svo mætte
mier, Miñing hañs alldrei fyrnest hier, Þo
vike Veralldar-Groode.

16. Giordu mitt saurugt Hiarta hrei-

ust,

nt, Helgun þijn yfer mier Rijke, Svo ad eg bæde lioost og leynt, Lijffens ad Brautunni vijke, Endurfædingar Avorten̄ J mier framkvæme Stirkur þin̄, Ad svo fra Illu vike.

17. Aftsemdar|lättu Elden̄ þin̄, J mier vera bren̄ande, han̄ verme Saal og Hugamin̄, Hvorn og eirn Riett-trwande, Jbwd þijn good og Eilkulig, Endurlijfge og styrke mig, Ad i þier stodugur stande.

18. Fyrerheit JEsu fogur og good, Festu mier riett i Min̄e, Blessadu Heilagt Hold og Blood Han̄s i Kvoldmaaltijdenne, Gef mier i Trw ad tijdka hier, Til þess hiaalpadu DRotten̄ mier, Hiartad so Fognud fin̄e.

19. Pin̄a Siofolldu Gifta-Gnægd, G:d lättu yfer mig falla, Pad er vors HErra Naadar-Nægd, sem nærer um̄ Heimen̄ allan̄, Smurningar-Balsamm þetta þitt, Pijder og tilbijr Hiartad mitt, Til þijn i Trwn̄e kalla.

20. Helgasta Lidosed helga mig, hrein-
um i Guds Sannleika; So eg hann bæde
þecke og þig, Þu lææt mig alldrei skeika
JEsu Lærdoome fogrum fraa, Fornann
Adam i burttu slaa, Laga so Limena veika.

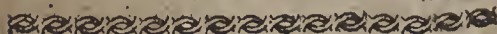
21. Nædar og Bænar Anden ert,
Eilijfur þu minn HErra, Saal og mitt
Hiarta hefur þu giort, Herberge þitt ad
vera, Andlegt Reykelse efidu þar, Eisku
og Bænar Gudlegrar, Vijkur þa allt hid
verra.

22. Glæmum Ovin mig frelsa fraa,
Fast þo hann epter herde, Lioossens Her-
skrwda lææt mig naa, Og lypta upp þijnu
Sverde; Ord Guds og Heit Innsigla
vijst J mier, so þaug fyrer JEsum Christ,
Amen jaa ætijd verde.

23. Afgudadijrdkun allre fraa Af-
vend, med Sannleik þijnum, Lijffens Veig-
enum leid mig aa, Leystann ur Skada og
Pijnu, Ætijd læættu þinn Astar-Koss Upp
lijsa; Helga, Lijfga oss, Alla med Sæt-
leik sijnum.

24. Allañ vil eg nu eiga þig, Ollum skalltu mier ræda, Allañ gef eg þier aptur mig, Allañ vyrdstu mig næda, Lætt mig allañ laugast i, Lausnarans JEsu Bloode þvi, Sem þvær af Synda-Græda.

25. Heilnæmia Reisu HErra gef, hiedañ þa burt skal venda, Ond mijna leys og ad þier vef, WEdstu Kiærlæt mig henda, Ad fara med Roo i Fögnud þañ, Sem Frelsareñ JEsus Gud og Mañ, Mier gaf fyrer utañ Enda.

Vænar Psalmur/

Fyrer Medtekning H. Kvølldmaaltijdar.

Kvedeñ Af

Sr. Eireke Hallssyne.

Ton, JEsus Christur ei vor Frelsare, etc.

HErra JESU Hætt-Blessadur, Hirder og WEdste Keñemadur, Sæalu mijna sem svipter Naud, Segiande: Eg er Lijffens Braud.

2. Hvörn sem mijn med Helgan neyter, Hungur Saalar alldrei þreyter, Hvor ad mig Trwer ecke hañ, Eilijfañ Þorsta bera kañ.

3. Eg er komeñ Erendes þessa, Elsku JEsu mig virdstu ad blessa, helgande vel hreiñre Trw, höll so mier verde Maaltijdu.

4. Til þess græna Glædsku-Haga, gior þu mig ad locka og draga, J þiñar Sijdu Lijfsens-Lind, laungar mig þijna Sauda-Kynd.

5. Endurnær þa Öndu mijna, O JEsu! Vid Maaltijd þijna, Ven mig og gior Velskickadañ, Vijst ad medtaka Bikar þañ.

6. Eg þiñ Hiardar aumur Saudur, Annars ferst af Hungre daudur, Lijfsens Brauded og lifande Bruñ, laungar ad miñ Saalar-Muñ.

7. Himna-Brauded Hungurs-sefa, Hungre og Þorsta kant þu mæta, Sem Hiörtur svalar hradur sier, Hreint og a[illegible]r

þar sem Vatned er.

8. Bid eg þig vid Briost mitt bindá Blessad Angur vegna Sinda, Kyrtle Rettlætes klæd mig slett, Keñ mier að þig ad trwañlett.

9. Under þessum Kru=Skrwda, nid=urlegst miin Saal, kiin Brwda, J Guds Auglite soomer sier, Saatt vid DRotteñ og eñ huner.

10. Paaska Lambed helga og hreina, Hvors mig lister nu allena, Med þeyska Sallte og Braud Osiirt, Bergia leif mier þiin vel og hiirt.

11. Pad er krameñ iñre Ande, Edla Trweñ Raadvandande: O DRotteñ! Eg er Ohreiñ mieg, Asmaa þu Lijteñ hrædeleg.

12. Pa af Krosse þu varst hafeñ, Þiñ Lijn Klæde hrein voru gefeñ, Eins bid eg DRotteñ eñ nu hier, Oflectud Saal miin take vid þier.

13. Elsku heñar umsveipadur, Eins vertu miñ Gud og Madur, Angurs Myr=

og Aloe, Anda kramens þijn Smurning sie.

14. Himna klæra Hveited Fordum, hermer Ritning Lioosum Ordum, Guðlegre Fotu geymt i Ørk, Guds Verk vitnande ad Eydemörk.

15. JEsu Himna-Brauded besta, Born DRottens sem hier vill nesta, Saal mijna gior þitt Sooma Kier, Eins muleides hun Pioone þier.

16. Heller þurfa ei Heilsu-Bætur, HErrann tier: O JEsu sætur! Mora u Andar minnar Saar, Myskuna henne Lækner klaar.

17. Komed til mijn aller Aumer, Enn urnærist Hiarta-hreimer, Sier mig kon enn hier Syndugann, Sonur Guds, Na og Lækning kann.

18. Birde Synda og Bloodug Lijte, Blessade Mariu Sonuren hvijte! Læ færdu sem þier lijkar betst, Lækna JEsu mijn allann Brest.

19. Færadur og fortapadur, ...

dæm...

dæmdur og Daudans Madur, standast maa ei hin̄ strangan̄ Doom, Still þu Hefnd hijna Giædskan̄ froom.

20. Forlaat þu mier Fridarens HErra, frem̄sagt allt og margt hid verra, Saklausan̄ mig og sælan̄ gior, Sæte JEsu! Pa næger mier.

21. Saalar min̄ar sæll Brwdgumen̄, Siertu mier nu Gud velkomen̄, so batnar allt mitt Brotlegt Raad, Blessan fæ eg og DRottens Naad.

22. Sæll er eg ad Samvist hin̄e, Sattu þa þu hiwkrar min̄e, Elsku veitande Astor Koss, Par eingen̄ sier eda hæder oss.

23. Nær þu mig svo naakvæmt blessar, Og Nædugur veiter Bæner þessar, Med hin̄e klaaru Kvol dmaaltijd, Kræsest mijs Ande og Saalen̄ blijd.

24 Saa Himneske Sætleiks Smeckur, sier hvelser þa Blood hitt dreckur, Jlmur Blessanar eilijfrar, Er i G of þeirrar Mysturnar.

25. O miñ liwfe Læknereñ eine, liſande JEſu Digda hreine! Añaſt þu nu hvad afheudt er Umboota verdt i Hendur hier.

26. Pad er Saal i Syndum daieñ, ſu vill aptur Liifgaſt feigeñ, Krankur Ande ſem kijs ſier Boot, Kalt Hiarta er girn eſt Varma a moot.

27. Avi! Pad er audt af Digdum; Eiſku HErra! Og þijnum Trigdum, nide la þvi Eiſku, Anda og Raad, Audmijkt, Hyogværd og Polgieds Daad.

28. Liiſſens-Brauded liwſt og ſætaſt, laat þiñ Krapt mier ſo iñrætaſt, ad eg um̃ alla Eilijfd ſie, Alſæll hiaa þier i Dijrdeñe.

29. Sañeſt Ord þijn, ſæte Chriſte! Saal mijn neyta og drecka liſter, Eg med hönum og hañ med mier, Hvorneñ ſem Geingur jafnañ er.

30. Eg mun hañ a Effſta Dege, Uppvekia, og bregdſt pad eige verde mier epter Orde þijn, O JESU Bleſſ. d Heilleñ mijn!

Packlætes Psalmur/

Epter medtekning H. Kvølldmaaltijdar,

Ordtur Af

Sr. Eireke Hallsſyne.

Ton, JEſu Christe vier þockum þier, etc.

HImneſke Fader Hiartkiære', Hreinaſte Elſku-Bruñur, Liif mitt og Sæl þier Lof ſijnge, Liika Muñur og Roomur. Holld þitt og Blood nu hefur mig, hiaalpleg a nært og dryckiad, Aſt-Verk þijn eru Oteliañleg, Øllum er vel heim ſkickad; Eñ hvad er eg ill og Overdug, Aumaſta Syndug Skepna, ſem Gud hefur ſo til goodañ Hug, ad giora um̃ Eilijfd heppna, JEſu Chriſte eg þacka þier, Eg lofa þig, Eg heidra þig.

2. Alla fram̃komna Aſt og Tew, Eg þier miñ JEſu þacka, Mañlegt Holld at þig mitt tookſt þu, Mier lietſt þitt Gudſpiall ſkicka: Fyrer Dauda-Strijd þitt ſtoort og ſtraangt, Og Giædſkuna þijna heita,

heita, Fyrer Hogg og Hadungar, Hljd-
ing, Pyrne-Koronu, Fyrer Blood þad
allt sem Broddureñ skar, Um̃ Blessada
þijna Asionu, JEsu Christe eg þacka þi-
er, Eg lofa þig, Eg heidra þig.

3. Eg þacka þier fyrer Under og Ey-
md, alla sem Holld þitt þolde, Fyrir oll
þijn Taar af Augum streymd, Og allt þad
þig JEsu! kvallde, Klædflettan og Kross-
festing, Kvein, Footspor, hardañ Dau-
da, Og alla Logmaals Uppfylling; Ordna
fyrer Blood þitt Rauda, Fyrer Saatt
vid Gud og Synda Boot, Sætt og al-
giorlegt Frelse, Fraa ollu þvi sem mier var
moot, Myrkra Diofuls Faangelse, JEsu
Christe eg þacka þier, Eg lofa þig, Eg
heidra þig.

4. Eg þacka þier miñ JEsu Christ,
Fyrer þitt heatt Rettlæte, Fyrer Helgañ
Anda og hañs Nærvist, Og Himnesk
Epterlæte, Lijka fyrer þa Lijkn og Raad,
Ad lofar þu mier ad trwa, Ad fyrer þitt
fullt Hialpar-Raad, Eg fæ hiaa þier ad

hwa; Hvar i Pant þitt Hollð og Blood, HErra mier villder gefa, So sijdur skyllde Sæl mijn good, Sañleik mijns DRottens efa. JEsu Christe eg þacka þier, Eg lofa þig, Eg heidra þig.

5. Hverneñ kuñer þu hærre Pant, Hiartkiærrar Elsku þiñar, ad gefa mier, og giøra vænt Gagn Sæluhiælpar miñar, Jñsiglande ad Synd mijn sie Sañkvitt og fyrergefeñ, Eñ eg med Blessan eilijfre til eilijfs Frelses hafeñ, Gef þu eg þessum gleyme sijdst Glædskuñar Velgiørninge, mier sie og vere i Miñe vijst mijns JEsu sætt Fulltijnge, JEsu Christe eg þacka þier, Eg lofa þig, Eg heidra þig.

6. Lijkameñ þiñ og Benia-Blood Blesse nu Helge og Signe Sæl mijna og Önd, so Synda-Flood sijdur ä hana rigne; Lausnare goodur lifdu i mier, Lagfærande mitt Hiarta, Leif mier og so ad lifa i þier, Lijfs eilijfs Sooleñ biarta, Þu allraina Preñur og Eiñ þetta Hws skal biggia, Gud og Madur goode JEsus giarnañ

vil

vil eg þig þiggia, JEsu Christe eg þacka þier, Eg lofa þig, Eg heidra þig.

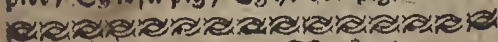
7. Mijn fatæk Saal hefur fest þier Trw, Sem froom og Erleg Brwdur, Eilijfra Trigda unter þu Ockur, O JEsu goodur! Himna DRottning hun er þvi Himens og Jardar Kongur hana Trwfeste Ektum i, Eja þvi kaatt hun sijngur, Nu er Raad i Nafne Guds Nijfesta Tryggd ad efna, Gack ecke til Synda-Sids Sekt epter fyrergefna, JEsu Christe eg þacka þier, Eg lofa þig, Eg heidra þig.

8. Andlegu Skarte, O JEsu! Ikkæd nu Saalu mijna, Vel prijdda hana vardveit þu, sem virta Brwde þijna, Till-leggiande Trw og Von og Tællaust Lijtelæte, Guds Elskulege goode Son giorvallt Raad heñar bæte, Hun þreyer giarnañ þig ad sia, J þijnu eilijfu Lijfe, Elsku miñar sie Angaar, Eñ þo eg hier vid lofe, JEsu Christe eg þacka þier, Eg lofa þig, Eg heidra þig.

9. Veittu mier hvert eg vake eda sef, Vinskapinn og Naavist þijna, Hvort Et eda

Dreck eda hvad sem hef ad høndla med
Naudsyn mijna, Hvert sem eg life eda hed-
añ dey, Hverneñ sem allt til geingur, Ver-
tu mier. hiaa eñ vijk ei fraa, Volldugé
Dijrdar-Kongur; Gef eg seige og sijnge
spakt Sætasta af þijnu Nafne, Hroos-
ande þiñe Mÿskun og Makt, Mijn so vel
Blessan dafne, JEsu Christe eg þacka þi-
er, Eg lofa þig, Eg heidra þig.

10. Enkum bid eg þig Æ og nu Til
ytsta Lijfsens Enda, Geym þu mig fast í
goodre Trw. Grædare miña Synda, Uñ
þu mier vel ad sofna og sætt, a sijdustu Æse
Stundu, O. JEsu fyrer þitt Blood wt-
blædt, Og Beniar, mig þa mundu, Gla-
da Uppr su gef þu mier, Gude seig mig vel-
komeñ. Ve t so eilijfa Vist hiaa þier; verde
þad Amen Amen, JEsu Christe eg þacka
þier, Eg lofa þig, Eg heidra þig.

Morgun Vess/

Eignad

Sr. Hallgrijme Peturssyne.

Ton,

Ton, Vor HErra JEsus visse pad, etc.

MJtt Hliood skal DRottni Dag sens fyrst, DRotteñ, Heyr mig fyrer JEsum Christ og fyrer Ad stod alla, DRotteñ eilijfe Dagureñ, DRotteñ Gud fyrer Soneñ þiñ Heyr þu nu hætt reg kalla, DRotteñ liettu nu Dagsens Kross, DRotteñ vere mitt Lijfsens Hnoss, DRotteñ læt Synd ei sv[illegible] lla, DRotteñ añast mig eñ i Dag, [illegible] DRotteñ JEsu siæ miñ Hag, DRotteñ læt mig ei falla.

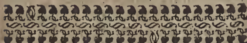
Kvølld Vessed

Med Sama Ton.

NU gefur JESUS yfer mig Noott, O DRotteñ JEsu læ[illegible] mig fljoott, Vijrd fyrer D[illegible] Stod vanda, JEsu læt þu ei leidast [illegible] Laungvarande ad sendg mier Hiæstod [illegible] Jl þijns Anda, Miñstu ei JEsu! æ mi[illegible] Synd, Mier gef þu hæga Hvijldar [illegible]

 nd.

nd, Eckert lat Jlt mier granda, Eg fel mig nu og mijna Ønd, Milldaste JEsu þier i Hond, Sofna eg so kan Vanda.

II. Nockrer Vppvakning ar Bæna og Packlætes PSALMAR/

Er brwkast kuña i Imsum Tilfellum.

Gyllini Stafroop

Sigurdar Gislasonar.

Ton, HErra Gud i Himnarijke, etc.

AStunda Mad r allra best, Adstod DRottens ad hliota, Þegar þier liggur þar a mest þess kantu ad ad niota.

BRittu sem DRotten bijdur þier, Brwkadu AE þid Saña, HErranum framar

ar hlijda ber Helldur en̄ Skickun Man̄a.

CHristen̄ sig margur helldur her, Heimskur maa af þvilbleckiast, Ymislegan̄ þo Avoxt ber, af hvorium Tred maa þeckiast.

DRag þig þar til, sem Flaattskap flijr; Fraa þeim Vondu sem skiootast, Ulfur er saa med Ulfum bijr, Illt maa af slægum hliootast.

EIna þa mundu Maalskaps-Grein; Man̄en̄ ef villtu lasta, Hvert maattu aa han̄ stoorum Stein Straakskapin̄ fyrer kasta.

FOrsmaadu alldrei Faatækan̄, Feder i sijnu Gillde, Yrdstu sem sijst vid Ofrooman̄, Eins og sig þig han̄ villde.

GAck þu seinlega i Glede-Hws; Gaalaus opt in̄e situr, Sorgfulla ad hugga siertu fws, So giörer margur vitur.

HAlfdu mijn Raad, Og hellst þad gemm sem heyrer og sierd Einsamall, Faaer vita Omaala-Mein, Maalshaattur þad er gamall.

I Þvi sem stickar Skylldañ hrein Skatt og Toll Offer-Moñum, Giallo þitt sie rett, Eñ Giof ei nein, Giættu ad Reikning soñum.

K Rankdoomur ef ad þiner þig Poleñ-moodur skallt vera; O Rotteñ legg ecke meire a mig Mootgang, eñ eg kañ bera.

L Aanleyse og Slis ei laadu her, Lifer þvi margur hreÞdur, Syndaña Doo ter Sorgeñ er, Saklaus-ert ecke ad helldur.

M Elir, Sañsyne, munnduTvent, Maulañ og Hoofed stiller, Van edur Ofer aungvum hendt, Ordum og Verkum spiller.

N JJum Vin seigdu satt og satt Po syneſt hañ þier diggur, Gamlañ þu hata alldrei att, Ef ad hañ var þier trigg-ur.

O Trwañ mætty merkia af þvi, Mis-jafnt talar um adra, Fiolmæll og þijd ur Syrum i, Utlærdur til ad smadra.

P Unded er Laan sem lent er þier, Laan fær-er stooran Vanda, Vanfared med þad

elrneñ er, Af þvi skallt Reikning standa.

O Wijd þu Okomnre alldrei Stund, at þa margt ville dœlpa, Sack þu so fram med glada Lund, Gud er vijs til ad hiælpa.

R Ettsyñ vert allre Athofn i, Einkum þa Dooma situr, Gleymdu ei Sañleikn- um, gædu ad þvi, Gud er Doomareñ vitur.

S Kemteñ vertu med Hoofe og Hægd ha- ga so Rædu þiñe, Bakmælge, Lijge, Brygsl og Slægd, Brwkest þar ecke iñe.

T Aladu fatt um flesta Ogott, Fiær- tioon er þier þad ecke, Hatadu Lijge, Hæd og Spott, Halltu þad Skemdar Flecke.

U Ngañ Lagfærdu ef þu mætt, Ef ad hañ vill þier hlijda, Gamlañ þu hata alldrei ætt, Elleñar villtu bijda.

V El þo þier vegne, vertu ei dæll, vijst þvi Lukañ Okyrr er, Eingeñ med riettu segist sæll sijna Dauda-Stund fyrer.

XErxes Kongur Otal/ vañ under sig margt med Hreyste, Farsælldest illa foor so hañ, Jenu þui of miøg treyste.
YDeñ borga ef þiggur þu, Þijns Brauds Daglega leita, Af Rangfeingnu alldrei blessast Bw, Bloode nie aaars Sveita.
ZEbaoth DRotteñ þijna Porf þecker og ad þier giæter, Ahyggiu Vijl og ærnñ Storf Audlegd þijna sijst bæter.
ÞEgar þier DRotteñ deildañ Verd, Dag hvern gefur ad Vana, Agyrnd lát vera ecke aa Ferd, Allt sadde Gud nema hana.
ÆFeñ þijn lijdur, ad þier gaa, Audnum er Heimska ad safna, Dauden þijn bijdur Dyrunum hiaa, DROTTne er Gleymska ad hafna.

Bænar Psalmur/

Ordtur Af
Sr. Odde Oddssyne
Ad Reineuøllum i Kioos.

Ton, JEsu Dag-Stiarnañ dijra, etc.

Piñe Ogna Bræde, O Gud!
Hveria eg hrædest, Avijta ecke mig,
Og lat ei a mig detta J Reide
Refsing rettá, sem er Obæreleg.

2. Mier þu Myskuña DRotteñ, Pvi
miñ Krapt ofur Sootteñ allañ burt vr
mier droo, Mig græd af Meine bitra, Mijn
Bein alteckeñ titra, Eigande ecke Roo.

3. Mijn Saal af Mædu stræingre?
Mikellre Sorg og Angre hardlega er hañ
eñ miog, Eñ þu miñ einka HErra! A slijkt
leinge ad vera, So Froo ei fiñe eg?

4. Pier DRotteñ þvi snw aptur, þiñ,
DRotteñ! mikle Kraptur Saal mijna
freise fliott, Lausn og Hiælp virdst mier
viña, vegna Myskunar þiñar So ad mier
sie vel roott.

5. Pvi ad andadur eingeñ, Eda sæ er
afgeingeñ miñest þig milldañ æ: Hvor
kañ i kalldre Folldu, Kafeñ i raudre Moll-
du liggiande Lof þitt tiæ.

6. Preittur af þwngum Ecka, Prætt

giore 'eg Taareñ drecka, Hvoria Nott
Hvijlu hvæ, Og i Græte um̃ Nætur, und
er mier, Foteñ væte, Hvi Huggun hverge
sæ.

7. Eirneñ er mitt Andlited af Sorg og
Harme bited, Bragd Fegurd oll burt er,
Afgamall Jlits sijnest, Olla hvi Fiand-
meñ mijner, sem þreingia þrængt ad mier.

8. Eñ hier sem i Synd blijfed, Og
aungra Glæpa sv'jfest, fraa mier fared aa
burt, Hvi eirn Gud, er hærst situr, Hañ til
hins lægsta lijtur, Harm Briooststs mijns
hefur spurt.

9. Nær sem eg Naudum neyddur
Naadugañ DRotteñ beidde, algiorde i
Señ bad, AE ried añast og heyra, Allt mi-
er veitande meira, Eñ eg med Audmijkt
bad.

10. Aller sem Jllt mier villdu, AErna
Sman hreppa skylldu, Skam̃ader skeifest
braatt, Snwe þeir snogt vid Bake, Sneip
añ þaa fullskiott take, So aller eydest
braatt.

Faaein

Einn Psalm Vess/

Kvedenn Af

Sr. Vigf. Joh. S.

Ton, Ovinanleg Borg er vor Gud, etc.

Minast vil eg a Myskun þijn, Minn DRottenn Ohrioorlanda, Þu hefur vered Hialpenn mijn, J hvorskins Neyd og Vanda, Samt hef eg Bod þijn bert, Broted og illa giort, For lat þad Fader kiær, Fyrr enn mig Daudenn slær, Og gef mier Ydrunar Anda.

2. Þu hefur sigrad alla eirn Ovine Saalar minnar, A Krossens Gaalga klaar og hreirn, Med Krapte Pijnu þinnar, Blood-Dropar þijner þar, Þægasta Bot gun var, Fyrer mig fallenn Mann, J Fordæmingar Bann, Af Mergd Myskunar-ennar.

3. Feinged hefe eg fyrer þad, Frelse, Lijf, Heill og Sooma, Andar-Foagnud og allt annad, Er yfer oss lætur koma, Harm-

þrœng-

þrwngnum hefur þu, Heited med sañre Trw, Endurnæringar Nægd, Naad, Frid og Saalar-Hægd, Ritud sem Ord þijn Rooma.

4. Þegar mig Sorgeñ sæker heim, sie eg miñ JEsu þijna Andvarpan heita i Eymdum þeim, Er þig giordu ad pijna, Huggar þa Hiartad mitt, HErra miñ, Orded þitt, Bid eg þijn Bloodug Saar, Blessud og lijka Taar, Afmaae Illgiord mijna.

5. Þu hefur lofad HErra Gud, Hialp og Adstod ad veita, Þeim sem af Ast i Angurs-Naud, Alvarlega þijn leita, Flij eg i Fadmeñ þiñ, Frelsareñ JEsu miñ, Bevara þiardoñ Þjoon, þad er mijn Hiartans-Boon, Og send mier Huggun sæta.

6. Þitt Ok er sætt þijn Byrde liett, þad meiga aller jaata, Þeir sem Christi Kross-Burdar Stiett, Kiæra sier vera laata, Horfande hvert eitt Siñ, Hiartans Uñuste miñ, A Bloodugar Beniar þijn, Og beiska Vijtes Pijn, Gott er med þier ad

grata,

Grata.

7. Langar mig þijna Lijfs-Holl i, Lausnaren JEsu goode, Ad eg med Eingla Flockum frij Fagran Loffsaung þier bioode, Kom snart eg kalla a þig, Christe! Bænheyr þu mig, Latt saurugan Synda Hans, Saalar og Lijkamans, Afþvoost med þijnu Bloode.

8. Laattu mig siaa og smacka nu, Sætleik Mysterunareñar, Andvarpande af Ast og Trw, Uppaa Krapt Pijnu þiñar, Vertu hiaa veikum mier, Vil eg ei sleppa þier, Þar til ad þig fæ siaa, Packer og Lofgiord tiaa, Um Ar-Eilijfdareñar.

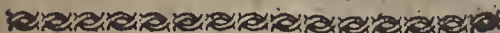
9. Medañ dvelur millde JEsu, Mijna Hiervist ad enda, Poleñmæde med þijdre Trw, Piaädum vyrdstu mier senda, Lijttu nu liwfst til mijn, Langar mig heim til þijn, Hvad sem ad Hondum ber, Hiaalp veittu DRotteñ mier, Og Hiaastod Heilags Anda.

10. Giæskurijkaste Gud miñ veit, Græðareñ allra Meina, Ad Andvarpan

mijn

mijn i Hrigdum heit, Hreppe þa Nꝏd
alleina, Ad Hiartad hrærest þitt, So hreſs
eſt Lijfed mitt, Af miwkre Medaumkan,
Miñ fyrer Lausnarañ, Biarge mier Bl-
ood hañs hreina.

11. Þegar endast mijn Æfe-Stund,
Og ad ſer Heled kallda, Veit mier þa ſæt-
añ Værdar-Blund, Og Vægd fyrer
margfallda Kvøl Pijnu og Krossens De-
yd, Sem Christur fyrer oſs leid, Sijdañ
þier ſialfum hiꝏ, Sælu og Vegſemd
hꝏ, Amen uñ Allder Allda.

Psalm Veſs /

Gode JEſu Glædens Kilde etc.

Snwed ꝏ Islendſku af

H. E. S.

Under ſijnu Danſka Lage.

WOOdur JEſu Giæda-Straum-
ur Gledi lienar og lietter Aumum,
Harmkv ꝏlum ꝏ hendtre Tijd; J
Heimſens Beyſkiu Hunꝏngs-Seimur,

Hiœlp og Stod i Nauda-Steÿme, Blijge, Skiolldur og Veria blijd.

2. Gleyme eg hvi sem gott skal læra; O Gud! hijn ha mig ei hræra Augun, Eda til mlin sica; Eñ ho Nœdena undañdragir, Astar gef hitt Tillit nœge, Ad Ferle hijnum eg feti œ.

3. Pitt Augna Tillit eitt kañ hressa, Angurværa Saalu þessa, JEsu! ha hun leitar ad hier, uner hun sier vid Under hijnar, Eñ under Krosse hreyer af sijnar Prau ter, og hrœaer i Upphæder.

4. Veit eg vijst ad hu mijn freista, Vesold med og i Rauna-Nelsta Mig villt proofa nockra Hrijd; Ad fyrer Taar og tijdañ Ecka, Tignar-Velg eg nœe ad drecka, hier sialfum med ha lijner Strijd.

5. Ver til Frids mijn Saul ad Siñe, Swp aukeinkt hier Harma-Miñe Polesñmood i Eymd og Prau: Pistlar speñe ad hijnu Eñe, Pu ef villt i Vegsemdeñe, Lijfs-Koronu frelsud faa.

* * * * * *
* * *

D. 1o Bœnar

Bænar Ord

Lærefødursins Bernhardi,

Morti tuæ Tam amaræ, etc.

Yfersett under þeim Latinska Ton,

Af. Sr. Biarna Gissurssyne.

DIn fyrer Daudañ þier eg fære Packer og Lofmiñ JEsu kiære, O miñ goode Gud og Madur! Giœt hvors bidur þiñ Sakadur, Ad an þijn Deyi eg ecke burt.

2. Þegar mitt kemur Dauda-Dœgur, DRotteñ vertu mier ei fiarlægur, Dvel ei, JEsu! Til mijn nnundu, Mig at hættre Dauda Stundu, Frelsa, Lijkna og leid i Frid.

3. Birtstu mier þa burt skal vijkia, Bweñ hedañ til Himna-Rijkia, Og so vert fyrer Augum mijnum, Eins og fyrr a Krosse þijnum, Albloodugur Elskhuge miñ.

Bænar Psalmur

Freistadrar Mañeskiu.

Ordtur Af

Sr. Olafe J. S. a Sondum.

Ton, Eirn Tijma var sa Audugur Mañ, etc.

Himneske Fader heyr þu mig, Hreopa eg nu i Trw a þig; Þu villt og kant mier veita, Pad sem eg klockur þig uñ bid, Preittum veit þu mier Hiartans Frid, aulijt mitt Andvarp heita, Dijrd þijn verdur þa vijdfræg hier, Beiter þu sæta Heilsu mier, Og margur fagnar sem þad sier.

2. Eg hef þier mijna Anaud tiad, Opt i Bænum og Psalmum skrad, Grautande Fadereñ goode, Flätur til Jardar fallsed þratt, Fyrer þier bæd Dag og Natt, Hatt beded og i Hioode, Hondum fornad til Himna þijn, Hefur þo eingeñ saara Pijn, Villad vlduñdes mijnka mijn.

3. Hier fyrer slær mig Huxun sa, Ad

hafer mig fra hier reked nu, Vegna Mis-
giorda mina, Birgt eirnen fyrer Bæn-
um mijn, Bæde Myskunar Eyrun þijn,
Fyrst ei vill Anaud lina, Þar þu heiter ad
heyra þa, Sem hroopa þreitter Nafn þitt
a, Hvad skijrt oss giorer Skripten tia.
4. Adur þeir kalla i Angurs-Naud,
Eg vil þeim svara, seiger Gud, En ecke þat
oss-þreyta, Og a medan þeir mæla Bæn,
Mijn skal þeim koma Hiaalpen væn, Aum-
um eg einskis neita, Hvar er nu DRottenn
Heited þad, Eda hefur þijn Lofun aung-
van Stad? Fyrst eg so þraatt forgefens
bad.
5. En seiger þu i ødrum Stad, Af þvi
han hæenest þraatt mier ad, Skal han mitt
Frelse fina, Vegsamar mig og bidur blijtt,
Bænheyra vil eg han þvi tijtt, Og laata ei
Adstod lina, Hia honum stend i Hausska
eg, Han þadan leide bestan Veg, So ver-
de Hesd hans Heidarleg.
6. Þegar þig mæder Þraut og Pijn,
Þa skalltu hroopa strax til mijn, Eg vil þig

brætt Bænheyra, Eñ epter seinged Frels-
sed ætt, Fyrer þad mig priisa brætt, Ei
helmtest af þier meira, Eg hefe Skipun
opt þa giort, Angrædum virdest Heited
stert, Fyrst þeim ei batnar vid þad vert.

7. Þier sem erud i Praut og Piin
Preytter, flickest hijngad til mijn, Ydur skal
Endurnæra, Ei kom Rettlæta ad kalla
eg, Klæraña so ad þeim hreinse Veg, helld-
ur þa Synder særa: Alldrei bidur uñ
Vartskerañ/ Sa Breisskleik aungvañ med
sier kañ, Helldur særdur og sinkur Mañ.

8. Bidied so fullañ fæed þier, Fognud
Hiartans i Heime hier, Eñ ecke i Freistne
falled, Ef veita kuña vonder Meñ, Ner-
alldar Glæde Bornum señ, Og skylldu
skiott þad Kalled; Miklu framar mun
Faderen miñ, Fwsastur senda Anda siñ,
Þeim sem hañ bidia, I Briooſted iñ.

9. Ef villtu þijna vanda Bæn, Vijk i
þitt Svefn-Hws, Hvideñ væn Ad þier
skal aptur falla, Sijdañ af Hiarta Hræ-
sislaust, Himna Fodur med klærre Ro-

U[illegible]

ust, Eirn i Leyne, akalla; Pa mun Fader þiñ sem þad sier, Sem fyrer Moñum hulleñ er, Berlega þvilijkt borga þier.

10. Bidied leited og bankied a, Bænheyrder skulud vera þa, Fiña og fliott iñgainga, Hvad Tveir af ydur Trwader, Taka sier fyrer ad bidia hier, Pad skulu þeir fliott fanga, Ædstur Gud er þeim ollum hia, J Anda sem hañ kalla a, Lætur þa Hialp og Huggun fa.

11. Pusund Dæme ma þvilijk fa, Þijde Fader! J helgre Skra, Þijn Bod og Heiteñ blijdu, Um Hiartans Bæn og heñar Matt, Þer med hverneñ þu veitter bratt; Offeringar adur Lijdum, Pa Lijkþrar Heilsu Oskar eiru, Eg vil, sagder þu, Vertu hreirn, Strax vard þa heill hiñ hrume Sveiñ.

12. Hofdingeñ kom fyrer Christum eirn, Ur Capernaum Lindes hreirn, Erinded og frañ sagde; Miog er veikur miñ Verka-Mañ; Vil eg strax koma og lækna hañ, Obedeñ JEsus sagde, J Rijke þijnu

miñstu

miñstu mijn Mordingeñ bidur, Speñtur
Pijn, A sama Deigei Sælu skijn.
13. Obedeñ lietstu ydrast Paal, Pa
Wtreiste med hvassa Staal, Pienurum
þijnum ad granda, Lijknsamur Petrum
leistu æ, Lausnare miñ, þier falleñ fræ,
So aptur upp ried standa, Diofuloodum
ei dugde hlg, D Rotteñ, bidia ad lækna sig,
Pa frelste Naad þijn Fodurleg.
14. Obedeñ saustu Zacheum, Somu-
leides og Matthæum, Eckiuñar Son upp
vakter, Tollheimtumañs og Thomæ lietst,
Trwar Ord fæ þier hugnast best, Blood-
falls-Frw burt ei hrakter, Er þa Mykun
uppauseñ þijn, Og Onijt Bæn og Tæreñ
mijn, Fyrst ecke liette laangre Pijn?
15. Po Hurun hvilijk hvarle ad, Heñe
gefur Trw aungvañ Stad, Pvi hun veit
vissulega; Ad helldur falls Himen og Jo-
rd, Eñ her þitt bregdest Naadar-Ord, Pad
huggar Hiartans Trega. Ecke merker pad
Pogneñ þijn, Ad þu forsmaaer Bæner
mijn, Edur mier ætler Andar-Pijn.

16. Jdkun Bænaña, Ydrun, Trw, Af mier Pogn þijn wtkrefur nu, Hier med Polgiæded þijda, Hiartad audmiwkt med helgum Sid, Hatur sem stuggar Synd- um vid, og Taara Flooded frijda, hier med sætare Hiarta mijn, Hugguneñ verdur DRotteñ þijn, Epter Bidlund og laanga Pijn.

17. So sem hæfer ei vitum vier, Veik- er Meñ þig ad bidia hier, Okkum þvi opt þins Raanga, Pvi heyrer þu oss HErra ei, Helldur seiger til Bæna Ney, So Ska- da ei skulum faanga: Graatbæner Siwk- ur Bartskeraň, Breiskum ad svala Hiart- a-Rañ A kolldu, eñ ei heyrer hañ.

18. Moodur med Taarum Barned blijdt Bidur um Vodañ opt og tijdt, Eñ hugul hun þvi neitar, Leggur helldur i Hø- nd þess Braud, Høndlar so vid oss good- ur Gud, Skadlegt ei vill oss veita Pvi añadhvort gefur oss þu hier Pad umbid- ium, Et Gagnlegt er, Edur betra sem þock- nast þier.

19. Prisvar Siñum vied Postuleñ Paull, Pwstradur, magna Bæna-Akall, Af Aar hins forna Fianda; Og bad þig Drotteñ freisa frä, Freisne þeirre, Þu sagder þa, Ad stodugur skillde hañ stanða, Og läta Naad sier næga þijn: Nær kvæmast i þeim Breisku skijn, Þiñ Mätt ur, Gud! sem mijker Pijn.

20. Af Hiarta ollu HErra miñ, Hroopa eg nu i þetta Siñ, A mikla Myskun þijna, Hrelldur i Saal og særdur mig, Satan vill mig a Heliar-Veg Færa med Freistne sijna, Leingur ei þetta lijda maa, Lifande Gud mier stattu hiaa, Þig eirn kalla eg þreittur aa.

21. Minstu Drotteñ a Myskun þijn, Miwka Barn og so Tareñ mijn, Þvinar Olma Bræde, Fogur eirneñ þijn Fyrerheit, Frelse loksens mier aumum veit, Kvalningeñ mijn þia mæde: Lau. bed eg Kve. kum Liconsens d. ag, Lautu mig hita Glede Dag, Giæt þu ad mijnum Sorgar-Slag.

22. Haas af Kalle mijn Kverkeñ er, Kiæraste Fader! gegn þu mier, Augun Ofkignast lijka, Medañ eg Himna mæne til, Al mijnum ei verdur Taarum Bil; Allijt Armædu slijka, Braud-Moleñ falle Barna þijn Af Borde ofañ Eirn til mijn, Eg er Hundur og saurugt Svijn.

23. Trwfastur ertu Fadereñ miñ; J Freistne aungva leid mig iñ, Meir eñ eg megna ad bera, Helldur Afdrifeñ gefdu good, So gete stadest Christeñ Pioød, þad trwe eg vijst so vera, Po lijest eg i lœngre Prær, Lattu mig ei þier falla fræ, Helldur Sigre og Sælu nær.

24. Hiartad mitt klaare Heilog Trw, Hana bid eg mier auker þu, Hier med þiñ Frideñ fræga, Poleñmæde sem þreytest ei, Pijns Sonar edur seige Ney Krossenum Christi hæga, med Fride leid mig Lijse fræ, Og lææt mig i Sælu komast þa, Sem hefur þu tilreidt Himnum æ.

25. Ei læt til Skamar Pioøneñ þiñ, Dreittañ nu verda, DRotteñ miñ! Alldrei

rei mier Ast þijn hafne, Syndunum mijnum sia þu af, og sock þeim i þitt Naadar-Haf; Jeg bid i JEsu Nafne: Heilagañ Anda Hiaalparañ, Sem Hiartad kramed lækna kan, Send mier af hædstum Himna-Nañ.

26. Sirg nu ei leingur Saala mijn, Set helldur a Gud Trwna þijn, Hañs gior Hirting ad lijda, Po undañdrægest Hiaalpeñ hañs, A heñe verdur eingeñ Stans, Polgood ef þu kant bijda, Pa Voneñ ute virdest oll, Og veikum sijner Freistneñ Foll, Kemur Guds Hiaalp af Himna-Holl.

27. Ef HErrañ dvelur, hañs þa bijd; Hañ mun koma a rettre Tijd, Pad færdu Saal mijn sañad, Fra Nætur-Sykt til Añarar, Eg veit þu fær med Morgne Svar, Ad skeika Skrifteñ bañar: Leinge beid David bad og gret, Pier Blessadañ Job og Joseph set, Til Dæmes, Pa Gud hugg ast liet.

28. Nu er su bæga Naadar-Tijd, Nu

er Freistneñar hædsta Strijd, Nu er Hiaa lp nalæg eingeñ : Flijt þier DRottiñ ad frelsa mig, Flijt þier eg kalla nu aa þig, Flijt, þier ei fresta leinge, Med Einu kantu Orde þijn, Angurs Bondeñ ad slijta mijn, Og af mier lietta allre Pijn.

29. Haf þig i burtu Heliar-Aar, Haf þig i burtu Satan flaar, Fraa mier med Freistne þijna, JEsus fyrer siñ mikla Maatt, Molad hefur þiñ Haus i smaatt, Og Bæn medtekeð mijna, Snarañ er sundur sliteñ þijn, Eñ Synder allar kvitt ar mijn, Fyrer Christi Kvol og Krossens Pijn.

30. Heidur, Lof, Dijrd af hreinnre Trw, Himneske Fader seiger nu Giorvoll þijn Christneñ kiæra, Sætum einn eigeñ Syne þijn, Sigurvegara JESU mijn Og Anda Helgum sie Æra, Hvor sem af Hiarta Psalm. þeñañ, Siingia þier med n'er, DRottiñ! vañ, Þeim send Huggun af Himna-Rañ.

* * * * * *
* * *

PSALMUR

Uñ Gudlegañ Afgang og sijdasta Dag,
Kvedeñ Af
Sr. Hallgrijme Petursſyne.

Ton, Olldungar Juda Aññars Dags, etc.

BEf eg mig allañ a Guds mijns Raad, Geyme hañ allt mitt Efne og Raad, Hvad hellst mier kiemur Hondum ad i hvorium Stad, Hañs Myskun vere befalad.

2. Miña Lijfdaga Stærd og Stund, Stendur i Guds mijns Fodurs Hond, Nær sem hañ vill þa vil eg strax vera til Taks, Gladur bijda þess gooda Dags.

3. Af þvi eg veit og Eflaust fiñ, Ad Endurlausnareñ lifer miñ, Þad er mijn Trw hañs Blessad Blood sie Borgun good, Sem mig hreinsar af Synda-Mood.

4. Eñ þo ad laagt mitt lidna Helld Ligge fwne og rotne i Molld, Sami fiñur

 ecke

ecke Sealeñ Deyd nie Sorgar-Leid, Pvi
hun er frij fra helrre Neyd.

5. AE! Hvad er hetta auma Lijf? Ang
ist, Harmkvæle, Neyd og Kijf, Pa had er
betst og bloomgast glæst, Er Boled nærst,
Bradlega kemur Sorgeñ stærst.

6. Hvad er Mañ nema Molld og Jo-
rd, Mattlaus dofeñ sem hur og hord J
Heimeñ fædest hijngad her, Hvor hellst
hañ er, Hefur eckert i burt med sier.

7. Hañ kañ ad vera hraustur i Dag,
Heill og vel fær med Glede-Plag, Eñ at
Morgun Siwkur og Saar, So had til
gaar, Lijka mæ ske frañ ideñ Naar.

8. All eins og Bloomstred gullt og
grænt, Glansande stendur fagurt og væ-
nt Al Augnab agde er orded hurt, med
aungva Kurt, Fellur, visnar og fijkur burt.

9. Med heim Skilmaala Madur hver,
Af Moodur-Lijfe fæddur er, Hañ skal burt
deya hiedañ vijst ha varer sijst, Sæll er sæ-
sem hvi vel vid bijst.

10. Pvi velldur Adams Synda-Se-
kt,

kt, Siidañ þess aller gulldu frekt, Um̃ Alfur Heims finst ecke neirn, Jaa alldrei eirn, Sem af heñe kañ seigiast hreirn.

11. Þar stodar hvorke Gots nie Giall, Gøfugt Ætterne, Hefd nie Valld, Sljoott skal hver eirn med følañ Krans, J Daudans-Dans, Dvelia maa ei vid Kalled hañs.

12. Þa er Liikameñ fólur og faar, Fegurdeñ øll i burtu gaar, So liggur hañ i saurugum Leyr, Hañ siest ei meir, Saaleñ einsómul alldrei deyr.

13. Hun skilst vid Hollded hier til Sañs, Hreised forleggur Liikamans, Odaudleg þangad allskiott fer, Sem aasett er: Um̃ þad oss øllum þeinkia ber.

14. Hvør sem Guds Ord og HErrans Raad, Hefur um̃ Liiffsens Tiid forsmaad, Og so burt deyr Yorunaraust fyrer utañ Traust, Hañs Saal fær eiliifa Harma Naust.

15. Æ vesøl er su auma Saal, Utrekeñ skeer i Viites-Vaal, Þoopur þar

bijda Doomsens maa Fordæmdum hiaa,
Goode JEsu mig geym þar fraa.
16. Vid Baasunuñar hvellañ Hlio-
om, Heims Piood kemur strax fyrer
Doom, Raadsmeñsku siñar Reikning þa
Hver hallda aa, So aller meiga þar uppaa
siaa.
17. Upp ur Grøfunum aller señ, Iller
og Gooder rijsa Meñ, Par kemur viist
hvor Saal til Sañs, Peß sama Mañs,
Lijdur aptur til Lijkamans.
18. Raanglaatum stodar ei Viel nie
Vorn, Vitskañ Log-klookra Slægdar-
giorn Pa hefur ekkert Afl nie Magt, Eing-
eñ fær sagt Eitt Ord aa moot edur fram-
lagt.
19. Omøgulegt er ad flija fraa, Fræk-
leika aungañ gillder þa, Vitne Samvit-
sku sañar alogt, A sierhvorn snoggt; Hvar
mun þa standa Hiartad klockt?
20. Allar Skepnur med eiñe Raust,
aaklaga sekañ Vægdarlaust, Samvitskañ
sialf svarar til hratt Pad er so satt, Fyrer
Pusund

Þusund Vitne hun geingur gladt.

21. Atkvæde Doomarans aptur a moot, Ansvoreñ gefur þesse flioot, Vijked fra mier Falgiorda-Meñ, Aller i Señ, Eg kañast ei vid ydur eñ.

22. Øll Verkeñ þar med Ogudlig, Opeñberlega sijna sig, Hroopande sialf sier Hefndar-Laun og Heliar-Raun, Ei-lijft þad gillder Kvalaña-Kaun.

23. Vier sem ad JEsum vonum a, Verdum til Hægre Handar þa, Reik-nings-Bookeñ þo opneſt þar Ei ſkadar þar, Af þvi hun adur wtſlett var.

24 Þad sæta JEsu Sijdu-Blood, Sem af hañs helgu Benium stood, Allañ vorn Reikning af hefur mad, fyrer Elsku og Dad, Þad hlutum vier fyrer HErr-ans Nad.

25. Ranglega hef eg hondlad marat, Heimsens filgiande vondre Art, Upp til Doomsens mier ei er vært Eñ sijdur fært, Nema fyrer JEsu Nafned ſkært.

26. Þad er vor allra Huggun hier,

Hveriar Synder sem Ottunst vier, Sa sem dæmer hañ doo a Kross, Gaf Giald fyrer oss, Pad var hañs Bloodugur Benia-Foss.

27. O Madur, Madur higg ad hier, Huxa þig um̃ medañ Tijmeñ er, Nu er þier boden̄ Naaden̄ stærst, Guds Elskañ glæst, J þessu Lijfe Lijknsu næst.

28. Dyr Lijfs þier standa opnar eñ, Ad þvi skyllder þu giæta sen, Utstendur breiddur Fadmureñ fws, Frijdur JEsus, Hañ bijdur þier i þetta Hws.

29. Ef þu aktar meir Aud og Seim, Adhillist þeñañ vonda Heim, Og gegner ecke Guds þijns Raust, Nie gefur Traust, Utrekeñ verdur Efalaust.

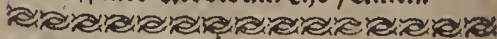
30. Yfer Jerusalem JEsus gret, Jafn vel Amiñing heyra liet, Peir villdu ecke ad þvi gaa fyrer Jllsku og Pra, Pwngar Hefnder þvi hlutu ad faa.

31. Eñ ef þu ydrast Efalaust, A JEsum setur Von og Traust, Pa er hañs Naad þijn Vernd og Hlijf, Hiælp Heill og

og Liif, So alldrei keñer Kvalaña-Riif.

32. Glediumst hier vid Guds Born trw, Good og fullviss er Voneñ su, Heim-Von er sæt po hier sie kallt i Hrigdum allt, Eiliist er Liifed oss Ovallt.

33. Gud uñe oss ad ydrast hier, at medañ Nadar-Tijmeñ er, DRotteñ gef hæga Dauda-Tijd, Frid firr og siid, Ei-liijt Liif med Utvoldum Liid, Amen.

PSALMUR

I Krossé og Mootgarnge.

Ordtur af Sr. H. P. S.

Ton, Naattuxañ oll og Edle Mañs, etc.

DU Christeñ Saala Piaad og Mædd, Preitt under Krossens Byrde, Vanmegnast ecke, vert Ohrædd, Vilie DRotteñs po yrde; Prei, þol og liid, Bid, vona og biid, Boled fær goodañ Enda, Pa Neyd er hædst, HErrañ er næst, Hañ mun þier Fognud senda.

2. Nu lijdur Kroſs og kveinar haatt, Kvijder mæ ſke vid Dauda, Hollдſens Bande er þetta praatt, Þegar þad keñer Nauda; Helldur alltijd vid añad Strijd, Aller meigum þad jaата, Stirk muntu þa, Þurfa ad ſia, Ef þad ſkal undañ laata.

3. Þañeñ lætur oſs DRotteñ dijr, Deya fraa þeſſum Heime, Fagurlega ſitt Foolk til bijr, Fallvølltum Aud ſo gleyme; Hirter miog hægt, Hollds-Gied frabægt, Og Hiartad Metnadargiarna: Grætur uñ Stund, Gledur þo Lund, Gud þañeñ ſiña Barna.

4. Nu ſier ad Moodureñ Milldegiorn, Miwklaat vid ſitt Affvæme, Agar þo opt ſijn Elſku-Born, Ei ſo i Skada kiæme: Epter Hyrting, Audmijktarſlijng, Ad ſier bliidlega veſur, Af-þurkar klaar, Oll þeirra Taar, Aſtar-Koſs margañ gefur.

5. Allt eins fer DRotteñ ad vid oſs, Ord hañs lioost þar uñ hlioo da, Hyrting a leggur Hrigd og Kroſs, Hañ meinar allthid Gooda: J Hormung midt Milld-

er Gied sitt, Myskunar Faderen̄ blijdur, Eskar þa best, Han̄ agar mest, Er þeim nærst sem þijngst lijdur.

6. Heyr hvad Esajas hermer lioost, Heilogum fylltur Anda, En̄ þo margt slæest Moodur-Briooſt, Myskunarlaust til Handa Afkvæme sijn, So ei þess Pijn Elsku-daust Hiartad kende, Alldrei skal þier, Þo gleymt af mier, Þitt Nafn i min̄e er Hende.

7. Giæt ad hvorsu Guds Bornin̄ blijd, Baaru sin̄ Kross og lidu, Hlutu ad lijda Stundlegt Strijd, Stodugt i Trwn̄e bidu, Job og Moise min̄ust þess, Miog þiaader leinge voru, David og san̄, Sæ DRottens Man̄; Diwpen̄ Hrigdan̄a stooru.

8. Hvor var meir virdt en̄ Maria, Mooder JEsu vors HErra; Hlaut þo Krossfestan̄ Son sin̄ siaa, Saar han̄s og feck ad þerra, Harma-Sverd breidt Ned Hiartad heitt Hen̄ar þo sundur grafa, DRottne mest kiær, Su Milda Mær,

Mun

Mun þa vijst vered hafa.

9. Ia, Gud villde siñ Son til Sañs, Med soddañ Skarteprijda, Pad mun þi- er blijdre Brwdur hañs, Best allra feg- urst hlijda; Hvad Loflegt er J Heime hier, Honum samlijkast meiga, Og JEsu hiaa, Himnenum aa, Heim-Von farsæla eiga.

10. Kañ ske ad þar um̃ kvarter þu, Kieñe eg vel Hollded veika, Pier virdest se'n þijn Von og Trw, Vilie opt hvarla og sk..ka; Praatt stendur naumt, Polgiæded aumt, Piaaningeñ leinge dvelur; Bæneñ er kolld, Misgiord margfolld, Miog sodd- añ Hiartad kvelur.

11. Ei er Trweñ þitt eiged Verk, Eñ þoott hun veikle og stande, Nie Poleñmæ- de i Praautum sterk, Pad gefur Helgur Ande, Hvad hun upptook, Hañ gaf og jook, H'aalpsamlega fram̃kvæmer, Van- megnan þa, Sem er þar aa, Alldrei hañs Naad fordæmer.

12. Bæneñ þo virdest veik og stird, Varastu þo ad tregast, Fyrer Aug'um

DRott

DRottens vel er vird, Vor JEsus fagur legast Pijder pad allt, Er hier þiker kallt, Pad ef skier i hans Nafne, Pad Offur best, æsier han mest, Ei trwe eg Gud þvi hafne.

13. Læingt þo finest ad lijda hier, Lijtel Stund maa þo heita, Oendanleg su Eilijfd er, Par oss mun DRotten veita, Unadsemd þa, sem alldrei maa, Upphyra Mannlegt Hiarta, Lifum med Froo, Frid Sælu og Roo, Fagrer sem Liosed biarta.

14. Hygg ad þvi! Barne mest er miwkt Moodur-Hiartad ægiæta, Vanmegna sem ad sier er siwkt, Sijner þvi Hiwkrun mæta: Eins er Guds Hønd, ængrædre Ønd, AE han er nærlægastur, Astrijkur best, Og blijdur mest, Vid Born sijn hellst Trwfastur.

15. Brækadan Reyr ei brijtur han, Blæs ei vid Hør riwkanda, Glatadan Saud med Fognud fann, Fræavilltum liet ei granda; A herdum hier Heimleides ber, Hver maa oss þadan draga; Veika

Saal

Saal meſt Bevarar beſt, Bæde Nætur og Daga.

16. J JEſu Trauſte eg bid og biid, Brwdgumen̄ fullſnart kemur, Han̄s er Aſynden̄ hiir vg bliid, Hvad villtu gyrnaſt fremur? Øll Harma-Taar, Piin þerrar klaar, Piid DRotten̄s Honden̄ ſkiæra, Hier vid þig ſkallt, Hugga avallt, Heilnæmt er ſliikt ad læra.

17. Af er þaa ſtaden̄ øll miin Sorg, Angiſtar horfen̄ Mæda, J Himnariikes helgre Borg, Hvar Einglar DRottens ræda, Og ſyngia ſætt, Sanctus agiætt, Segiande af Hiarta Amen, Lof, Heidur, Priis, Sæmd, Sоome viis, Sie DRottne velt og framen̄.

18. Lof ſie Gude ſem glada Von Gaf oſs i Raunum vondum, Han̄ liet ſin̄ Eiſku lega Son, ſvipta oſs af daudans Bondum. Han̄s Anden̄ kiær Er alltiid nær, Øllum ſem Piningu lijda, Vier ſkulum þvi, Preyngingum i Preia, vona og biida.

* * * * * *

Ein̄

Eñ Eiñ

Bænar Psalmur/

[Eignadur]

Sr. Hallgrijme Peturssyne.

Ton, O JEsu Edla Bloome, etc.

Himneskur Fridar Fader, Flijum vier nu til þijn, Eirn Gud og Preñur þader, Þu einka Voneñ mijn, Leys Vanda, Lijs Blindum, Lioos sendest, viis Tendrun, Slis eudest, Reis reindañ, J Rijked tak fraa Pijn.

2. Geyme ad oss og giæte Guds Hiaal par Hondeñ josn, HErrañ i Himna Sæte hañ veit vor allra Nosn, Hlijf veikum, Vef nakeñ, Vos takest af sekum, Gef lijka Lijf siwkum, Leid i gooda Hosn.

3. Eg hefe so illa broted af dijrstum Digda-Sid, Drag mig a Dijrdar-Sloted, DRotteñ veit mier þo Lid, Naad veite, Naud bæte, Neyd þrioote, Frid heite

heite Gud mætur, Greid Prauter, Gefe
Lijf og Frid.

4. So er eg Syndum hladeñ sem Fug
leñ Fidur ber, Maklegur Straffs i Stad-
eñ, Stijr þvi DRotteñ af mier, Gud
hædstur Lijd leyste, Leid flesta Frid-Ed-
ste, Pitt besta Blood, Christe! Boot au-
glætust er.

5. A miñe Andlaats-Stundu, O JE-
su! Eg bid þig, Pirm mier i þiñe Undu, þar
gledur Saal mijn sig: Mier veittu, Dijr
DRotteñ! Dwr retrañ, Er stytter
Stoor Sootter her hættar, Til Heidurs
stoda mig.

6 Tak mig i Tialldbwd þijna Trw-
faste Hlijfdar-Mwr, Añast þu Ondu mij-
na, O JEsu Brooder trwr! Med Giæd-
um gled Lijde Guds Nadeñ Naud eyde,
Pa Leid uñ Hlid Hæda, Harma-Stor-
me wr.

7. Heidrum vier HErrañ Christum,
Hiarta og Tungu med, Honum so hiar
vier gistum, hañ er vort Rettlæted; Verd
Synda

Sinda vard kendur, Virdande Hiord tijnda, A Jord sende Ord, Anda Og allar Heiller med.

Psalm Vijsa/

Af nöckrum Greinum þess Añars Capitula Syrachs Bookar.

Ton, JEsus Christur a Krosse var, etc.

Kjoon Guds ef rettur vera villt, Wid Freistingu þa hw þig stillt, Vara þig, Veikiast eige, Ad ecke faae þig Heimureñ hillt, HErrans i burt af Vége.

2. Giarnañ þig fast ad Gude hallt, Gef þig til hañs fram yfer allt Fra Vilia hañs vijk þu elge, Styrkvare vijst þu verda skallt, Von þ'ijn so hressist mege.

3. Giorvallt hvad þier geingur a mot, Giæslega ber og Skap þitt briost, þenk betst um Poleñmæde, J allskonar Hrigd þier birter Boot Blessun og margfolld Giæde.

4. Treystu Gude med Triggd sem ber, Trwlega mun þa hiaalpa þier, Vondañ þiñ veg ad retta, Vona aa hañ og vel þig ber, Valdasta Raad er þetta.

5. Vænte sierhvør af Gude Goods, Sem giora vill hønum ei til Moods, Huggun og Raad þa hlijtur, Hvør ei von-ar Guds sæta Sioods Sig til Gruñs nidur brijtur.

6. Heilsg Dæme horfe þier aa Hliña Gomlu, og merked þa Seddañ med soñ-um Rette: Mun nockur ad Skom̃ orðeñ saa, Er aa hañ Von sijna sette?

7. Og hver mun hafa yfergefeñ af hø-num vered nockurt Siñ, Er i hañs Otta lifde, Eda forsmaadur Aumingeñ, Ef hañ til Hiaalpar krafde?

8. Af þvi Naadugur ad hañ er, Og Myskunsamur sem reynum vier, Synder vill fliott forlaata, J Neydeñe Heill og Hiaastod t er, Húggande þa sem graata.

9. Efasemd forde oss nu Gud, Ath'ga vora Harma og Nauð, Miñstu Myskun-

ar þiñar, Polleyse voru legg þu Lid, Laat
oss so yfirviña.

Uppvakningar Psalmur / Um̃ Guds Vardveitslu og Forsioon.

Kvedeñ Af

Sr. Hallgrijme Peturssyne.

Ton, Eins og sitt Barn, etc.

HErra JEsu mijn Hlijfd ertu, Þo Heimureñ vilie ei laata, Einka Von mijn er øll til þijn, Þu þoldet Pijn, þier vil eg Hlijdne jaata.

A Shallded Heims og Audlegd Selms, Alldrei mier laated hefur, Til Frids þo er, Miñ Gud i þier, Og une mier, Med þad sem þu mier gefur.

LJJf mitt og Ønd þier limst aa Hond, Legg eg nu Faudereñ blijde, Þijn Hiaalp eñ trw, Mier hlijfe nu, HErra JEsu, Hormung þo aa mig strijde.

Lucfañ mijn øll aa Laade sniøll, Leikur i Vallde þijnu, Hvad Vilie er þiñ um̃

Hageñ

Hagiñ miñ, J hvort eitt Siñ, Hiartanu gediast mijnu.

GJædskañ þijn viist mier gleymer siist / Gladur þvi vil eg þreya, Bidiundar bid, eg biist þa vld, Blessan og Frid, Ys-er mier muntu segia.

RJJkdoomsens her ei Ofka mier, Or-byrgd lææt mig ei pijna, Mitt Daglegt Brauð mier gef þu Gud, Eñ Andar-Aud, Allþrei lææt þu mig tijna.

JEsus med Ræd, JEsus med Rææd, JEsus i Lijfe og Dauda, JEsus mijn Hlijf, JEsus mitt Lijf, Vid JEsum eg blijf, JEsus er Booteñ Nauda.

MJJn Saal vid þig mun hallda sig, Mærg þo mig Sindeñ sære, Pitt blessad Blood er Borgun godd, Pad bæter Mood, Brooder miñ Gud ææstkiære.

VErolld, Verolld! Pitt Vols og Ve-lld Vel mætttu odrum lena, Afsegeeg þier ad uña her, hef heited mier, Hærst-um Gude ad þiena.

RAAd mier Gud miñ, A Jord uñ Siñ, Øllum so Løstum hafne, Uñ mier þijns Lids, Og Astar-Jls, So er eg til Frids, J JEsu Christi Nafne.

Bænar Psalmur/

Kveðeñ Af

Saal. Sigurde Gislasyne.

Ton, Hvar munde vera Hiartad mitt, etc.

SIU Edla þijda eilijf Vist, Unun og Glede hær, Og Huggun blijda HErrañ Christ, J Himna Rijke ad siær, hrinder burt Kvijda Hugar fyrst, Og Hiartans Rauna Præ; Hañs hefur blijda Blood med List, Broteñ grædt stoor og smæ.

2. JEsus Plood leyste Løstum fræ, Læknade Veikleik miñ; Med Guddooms Hlijfe giorde slæ Til Gruña Ovineñ, Upp hiæ oss reyste Rijke þa Riettlætes Konguriñ; Peñañ treyste eg Traust ad fæ,

J honum Fognud siñ.

3. Guds Foдurs hærsta Glæt skañ su Gaf hañ mier Soneñ siñ, Mijn Glede stærsta mest er nu, Madur er Gud ordeñ, J Himeneñ glæsta, hellst fyrer Trw, Hugureñ reikar miñ, J Doome stærsta, Drotteñ þu, Drag mig i Hoopiñ þiñ.

4. Um Æfe mijna eg þig bid, Eilijf Riettlætes-Sool, Veit þu mier þijna Ver nd og Lid, Vor Gud, og Hiaalpar-Skiol; Þijn Heilog Þijna feck mier Frid, Po firrest Heimsens Hiool, Eg mun skijna vid hægre Hlid, Hia Heilogum Lambsens Stool.

5. Reis mig af Fætur DRotteñ dijr, Ur diwpre Synda-Pijn, Miñstu ægiætur miñ Gud skijr, Myskunar Orda þijn; So opt sem grætur, Sekt og slijr Syndugur Misgiord sijn, Hönum forlætur HErrañ hijr: Huggar þad Ondu mijn.

6. DRotteñ mun Yrsta Dege af, Dæma Veralldar Rañ, Ur Foldu Lista-sugrañ þa framleida Lijkamañ; Ond min

þa

þa fyrsta fær ad siaa Frelsarañ Gud og Mañ; Allt hvad eg mista Adam hiaa J JEsu aptur fañ.

7. Uñ Eilijfd alla Einglum hiaa, Eg vil Gud prijsa haatt, A Kne frañfalla og fagna þa, Feingeñ er Frid og Saatt, Mun Blood hin smalla Packer tiaa Preñing i hvørre Att, Og HErrañ aakalla: Hosianna! Horfeñ er Sorgar-Naatt.

8. Rettlætes skiær þiñ Skrwde mier Skijle, nær deya aa, O Fader kiær! J Fadm aa þier, Eg fel miñ Anda þa, Eilijf framber i Eingla-Her, Ond syngur Gloria. O JEsu! fær mig upp ad þier, Amen, Haleluja.

Gømul Bæn/

Utløgd Af

Hr. Gudbrande Þorlaaks syne,

Og i Saung-Vijsu snweñ af

Þorvallde Magnussyne.

Ton, Lijknarfullur Gud og goodur, etc.

Hu Skapare allra Maña, Upp-sprettu-Bruñur Daadsemdaña, Hædstur Gud allrar Huggunar, Heiter þu so til Eilifdar.

2. Þiñ Þioon David um þig so ræd-ir, Ad Poleñmoodur og Goodgiarn bæde Siertu, og lijka Lijknargiarn, Sem liwf-ur Fader vid sitt Barn.

3. Og þu Reidest ei Æfeñlega, Eñ þo vier stiggium þig Daglega, Endurgielldur þu oss ei frekt, Epter Misgiorda vorra Sekt.

4. Syndaña Þwnge saart mig krem-ur, Sorgbiteñ Ønd mijn til þijn kemur, J þvi Trauste þu aumum mier, Ei muni skw-fa burt fraa þier.

5. Flatur med Bligdan fell eg miina, Fram fyrer millda Haatign þijna, J JE-su Nafne aallijt mig, Ecke bid eg nu lijtells þig.

6. Med þvi þu ert af Myskun rijkur, Ad Majestat fiñst þier eingeñ lijkur, Millld-ur

ur Syndugu Mañkyne, Mikellrar Nad-
ar Giafare.

7. Sokum þeß nu þig Saal mijn bid-
ur, Sig vid Forþienañ JEsu stidur, Mik-
iñ Velgiørning veita sier, Vægdar leit-
ande nu hiaa þier.

8. Ad þijn Fodurleg mikla Millde,
Mier angraadum tilgefa villde Oll mijn
Afbrot sem eru sked, Ordum Giordum og
Paunkum med.

9. J mijnum Beinum fiñst ei Fridur,
Fiollde Synda mier þricker nidur, Sem
Ungur og Gamall eg hefe drijgt, Ofbijdur
mijnu Hiarta slijkt.

10. Ond mijna Girnder illar kvelia,
Omøgulegt er þær ad telia, Jñra Bar-
atta, Ytra Strijd, Aumka þu soddañ
Kvøl eg lijd.

11. Blindleikans Pverwd Briooste
viller, Berast ad Stundum Paankar ill-
er, Pa soddañ amar allt ad mier, O Gud!
Laat mig ei sleppa þier.

12. Synder þær allar Ond mijn bid-
ur,

ur, Ad þu hylier og sockver nidur (So alldrei verde auglioosar) J Afgruñ þiñar Myrkunar.

13. Stoor er mijn Boon þvi sart vill sviijda Syndeñ, og fast a Hiartad striijda, Þvi ein su miñsta i lijka mier, Eilijfra Kvala verdug er.

14. Miñstu þo samt a, millde Fader! Hvad miklu stærra Verdkaup þad er, Sem JEsus lagde wt fyrer mig, Eñ oll mijn Synd sem stygde þig.

15 Þa hañs Helgasta Hollded friijda, Hi'aded Benium vard allt ad sviijda, Saar ustu Daudans Ofraun af, Þa Anda Blessadañ siñ upp gaf.

16 Hugleid nu þetta, Gud miñ goodur, Giordest JEsus miñ Trigda-Broodur, Þa hañ bar mijna Synd a sier, Sekum þvi vægdu Fader mier.

17. Laat ei hañs Blood og beiska Piijnu, Er Blessadur leid a Hollde siinu, at mier verda til Onijtes, Af ollu Hiarta bid eg þess.

18. Laattu mig, HErra! nu þess niota, Og Naaduga Aflausn hiaa þier hliota, Tak mig i Sætt, Eg tilbid þig, Tyfta þo ecke i Bræde mig.

19. Aliit þijns Sonar Ogna Pijnu, Er hann straanga Rettlæte þijnu Fullnægiu giorde fyrer mig, Fram til Dauda hlijd enn vid þig.

20. Par hann Saklaus fyrer Sekann bætte, So ad eg hoolpenn verda mætte, Hvernenn kanntu þa, HErra! mier Hrinda i burt fraa Augsyn þier.

21. Par minn JEsus i Ofraun Nauda, Eilijfann hefur sinackad Dauda, Og so vled deya uppaa þad, Allt være bætt og fullkomnad.

22. Er þa mogulegt, So eg sege, Ad Sonur Guds JEsus framar mege, J sijnum Lim, Sem eg nu er, Eilijfa lijda Kvol aa sier?

23. O Ney, minn Fader Naadargiarnæ Naudstøt du væg mier þijnu Barne, Rett lætes eirnenn minnstu mijns, Millduzsta JEsu

fu Sonar þijns.

24. Hugleid þad goode HErra millde, Hañ þa fyrer mig lijda villde, Og Beiskleik Pijnuñar bardest i, Bad hañ um Vægd og Straffe þvi.

25. Po villde samt þitt Astar-Eyra, Ecke i þad Siñ Bæn þa heyra, Bænheyra so þu mætter mig, Og mijna Lijka, þa bidia þig.

26. Ad Vægd og Straffe Sinda siña, J Sonar þijns Nafne mættu fiña, Blessad Eyra þa opnast þitt, Andvarp bænheyrer þeirra og mitt.

27. Lijtt nu i hañs Aúdlit frijda, Ecke Oniittu hañs Hlijdne blijda, Sem hañ til Dauda synde þier, Ad Syndaña tækest Giallo fra mier.

28. So allt hvad stygde Elsku þijna, Astleyse mitt vid þig og mijna, Og Jll-Lynde miñar Athafnar, Ei reikneft mier til Glotunar.

29 Pa eg Hugleide Hiartans Fader! Hvad dyrmæt Edla Farsælld þad er,

Sam.

Samvitskañ good Osaurgud her, Synda Kvittun og Naad hiaa þier.

30. Þvi meir leangar mitt Sorgfullt Siñe, Sæte Gud! Epter Huggun þiñe, O þu Blessada Lijffens-Lind! Lijfga mig þijna Skepnu-Kynd.

31. Svala nu Þorsta Saalar miñar, Af Sætleiks-Bruñe Naadar þiñar, Laat-tu hana og lijka mig, Lijknsamañ, O Drott-eñ! fiñaþig.

32. Þad verdur þier nu Vegsemd mesta, Og verdug Sigur-Hroosan besta Ad þu medtekur Aumañ mig, Eilijfe Gud! i Saatt vid þig.

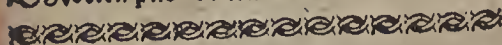
33. Þad verdur eirneñ Englum þijn-um, Og Utvolldum Sam-Brædrum mij-num, Ordsök til þess ad þacka þier, Þvi lijka Naad sem veitter mier.

34. Fagrañ Lof-Soung um Allder Allda, Utvaleñ Guds Born munu þar hallda, Yfer þeim ollum aasamt mier, Er aumaster fundu Naad hiaa þier.

35. Þeiañ Lof-Saung med þeim ad

 syngia,

fyrgia, Þar sem Himneskar Radder klijng
ia, Um̃ allra Tijda Eilijfder, Ædstur
DRotten̄ þad veittu mier.

Ydranar og
Bænar Vers/
Ordt Af
Þorvallde Magnusſyne.

Ton, Gud han̄ Eingel sin̄ Gabriel, etc.

DRotten̄ min̄, Eg Aumur sin̄, Afbrot og Synder mijnar, Þad angrar mig, Eg flyde þig; Og flij a Naader þijnar, Um̃ Vægd eg bid, Legg þu mier Lid, Lijknsame millde HErra! Þijna Reide laat hverra; Eg er fullviss, Forþienan Christs, Afbrot mijn vest, Oll bæt:e best, Sem braut eg þier a moote, Vonande þess, J Huga hress, Han̄s eg Blood-Dropa niote.

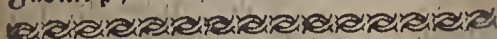
2. Sia og Hugleid þa saaru Neyd, Er Son þijn̄ astkiær þolde, Han̄ þegar fyrst

fyrst i Veralldar-Vist, Voru Iklæddur Hollde, Hafde ei þad, sem Hofde ad, Hallqu Blessadur kyñe, J sarre Faatækt siñe; Hañ fellde Taar, Hañ giørdest saar, Hañ Pijndur var, Hañ Krossen bar, Hañ med Galle dryckiadur; Deyde so her hañ sem þo er, Heilagur Gud og Madur.

3. Mitt Æfe-Skeid þijn Vidlund beid Betran Lijfs epter miñe, Og gaf mier Tijd þijn Giædskañ blijd, Gud, so eg finnast kiñe, Fraa Syndum mijn, Og so til þijn, Fyrer saña Ydran hreina, Er þiñ Vilie aleina; Syndarans Deyd og sara Neyd, Sijst gyrnest þu, þad er min Trw, Myskunar-Faderen millde, Helldur ad hañ sem hrasa kañ Hiaulplegur verda skyllde.

4. Eins bid eg þig Bænheyr þu mig af blessadre Giædsku þiñe, Auk mina Trw og Ydran nu, Ebl mig i Gudrækneñe, Ad Synda-Sid mig siaie vid, so þig ei framar styggie. Helldur þar alogt ad hyggie, Ad eg sem betst þad adhillest ad þiona þier

þad epter er af Æfe Dogum mijnum, So heppneſt mier nær hiedañ fer, Ad hvijla i Fadme þijnum.

Agiætur Psalmur/

Um̃ Nytſamlega Jhugán Christi Pijnu.

Ordtur Af

Sr. Olafe Einarsſyne

Ad Kyrkiubæ i M. S.

Ton, Mikellre Farſæld mæter ſa, etc.

Hyra þu Madur, hveria ſtund, um̃ HErrans miklu Raad, Sem ad hañ ut af liwfre Lund æ Laade heſur þier tiaad, Sakadur varſtu Synda Piooꝛ Selldur i Daudans Pijn, Eñ burt rekeñ fra Guds blijdu Sioon, fyrer Brot og Illverk þijn, Pa fañ hañ uppa þetta Raad, þier ſo ad veitteſt Hialp og naad, Elſkulegaſta Soneñ ſiñ af ſijnum faðme gaf, Huggare ſo ad heite þiñ og Hættu þig leyſte af, Þar fyrer honum Packer iñ Og

Og þetta i Miñe haf.

2. Huxadu hvørſu hriggva Piin og hardañ Kroſſens Deyd, Grædareñ fyrer Giørder þiin Goodfwslegana leid, Svikeñ var hañ af ſiinum Pison, og ſelldur Gydinga Liid, Fyrer Biſkups leiddur bundeñ Sioon, bareñ þar langa Tiid, Hæddur og liittur hreiñ og ſkiær, hræktur og ſpijttur G:ds Son kiær, Pirne-Korónu krijndr med, er kramde Horunded biart, A harda Kroſſens heingdur Tred, hvørſe ſo Jørdu ſnart; Ei hefur nockur heyrt nie ſied hardare Piiſlar-Art.

3. Reifara midt a millum hieck Medalgangareñ ſo, Pa ſem ad verſta Foolked feck af ſiolum Verkum Tvo, Eins og være adſtur hañ Jollum Pretta-Sid, Banvænlegur og blindur Mañ, er breitte helgum Frid, Po var ſu Grimdeñ þeirra meſt, þegar vor Gud a Kroſſe leiſt, Letu ei nægia ſelder ſier, ad Liiſe ſviptur var, Heidur eiñ med hvaſſa ſer Hermañſens Lenſu ſnar, J ſollna DRotteñs Siidu ſker Steiſt

Vatn og Blooded þar.

4. Þegar gioerer um̃ þetta nu ad þeinkia, Christen̄ Man̄! Hvad fagurleg var Foornen̄ su, er Frid þier kaupa van̄, Laattu þier falla fyrst i Ged faarlega Misgiørd þijn, Riettlaata DRottens Reide med, og Ram̃a Vijtes Pijn: Þar af, Olijk þesse Kiør Pioon Guds ad lifa i Himna-Her, Ellegar filgia Ovin þeim, Eymdum hladen̄ og Deyd, Sem Veralldar allan̄ viller Heim, Og vefst i hærstu Neyd, Fraa dijrstum Fødurs dæmdur Seim, J Dijken̄ Pijsla breid.

5. Sporna þu nu vid Synda-Sid, Og Saurgan, Christen̄ Man̄! Þar til so reitter Himna-Smid, Ad han̄ ei stillast kan̄, Utan̄ med soddan̄ sætre Foorn, Sem ad var Christi Pijn, Hvør ad oss gioerer HErrans Born, ef Helgan Lijfs ei dvijn, Eirnen̄ trw þu Efunarlaust, Eins og þier seger DRotten̄ traust, Ad Sonur Guds med sine Pijn, Af Syndum hafe þig leyst, Og bætt fyrer alla Breste þijn betur en̄

siaalfur

sialfur veist, Par fyrer honum Packer
siin, og pessare Kvittan treyst.

6. Po ad i hærstum Heilagleik Oll
bliiden Eingla-Sveit, Æ hafe lifad all-
Oveik, Eg pad sañlega veit, Par til ad eirn
eñ aller Meñ Eilijfum O Rottne bliidt, Af
Hiartans iñstu hræring eñ Helgasta Nafn
hañs prijdt, Pa hefde ei so hugnast pad
Himna Fodurfens stoorre Naad, Sem
pad hañs Edla einka Son, J aungri fund
eñ Synd, Gudsad Vilia hañ giordest
Pioon; og geck i Pijslar-Mind, Hlijden
Fodursens Helge-Thron, og heck a Kroßs-
ens Grind.

7. Elskadu Gud af ollum Hug, Er uñe
pier so heitt, Pa pu sialfur i Synda-Bug
saast ei Hialpræde neitt; Ad pier Soneñ
eirneñ vef, Einasta Hirder piñ, Sem vei-
tte pier liwfa Lijfsens Giof, og leider i Sæ-
lu iñ: Heilagañ Anda hier tilbid, hreina
Trw senda Stirk og Lid, Ad so lifer pu all-
añ Tijd, Sem Ast pvilijkri ber, Helldur
Opreittur peier Strijd vid hvorn piñ O-
viñ

vin her, So Heimfør verde hæg og bliid, hiedan̄ þa burtu fer.
8. Lifande Fader! Lof sie þier fyrer Liikn og Myskun þijn, sem ad til Lausnar sender mier þin̄ Son i Daudans Pijn. Þegar eg eń var Ovin þin̄, Aungva fin̄ande Boot, Ad Frida mig vid Fodureń, Og fordast Verkeń lioot: Nu bid eg fyrer Nafned has, Naaduge Gud og Fader Man̄s, Ad þu ei later Ovineń mig aptur hrem̄a til ſiin, Heldur eg mege heidra þig hier um̄ Lijfdaga mijn, Og epter Daudan̄ Æfen̄leg mier Erfdeń veitast þijn.
9. Heidur og Æra hædsta sie Min̄ HErra JEsu þier, So alldrei verde a þvi Hlie, Aun̄ars Heims bæde og her, Fyrer þa heitu Hiartans Ast, Sem hafder þu til mijn, Þegar Fordæmdan̄ falleń-kaust frá þier i Vijtes Pijn, Ad þu mitt Oked uppá þig tookst, og fyrer Synd mina Pijst þier joo'st, Fodureń stillter. Feckst mier Lijf, Felldir Ovina Maatt, Mijkter og allt mitt Synda-Kijf, Eń upplaukst Himna-gaatt.
Dijr=

Diirkeyptum mier nu, DRotteñ! hiif,
Og dragast ei fra þier lat.

10. Sie þier um Allder Soome og Diird, Sañleikſens Ande hreiñ, Af Hiarta og Muñe hvern Dag ſkiird, Helgun þu ſender eiñ, Þiin hefur Smurning þeſſa Foorn þæga Fodurnum giort, Sem fyrer allañ Veikleik vorn var offrud ſkiær og biort: Kom þu nu, HErra! i Hwſed þitt, Helgadu ſaurgad Brioosted mitt, So ad eg mege ſegia Priis, Syne Fodur og þier, Stiifellt medañ Liifs ſeiſt eg og riis, So ſem Rett-Chriſtnum ber; Fram yfer allt eg Frid þiñ kiis, Frelſareñ JEſu, mier.

Bænar Vers

Ydrande Saalar,

Ordt Af

Sr. Olafe Einarsſyne.

Ton, Ad ydka gott med Æru etc.

HOrd virdeſt Hrigdar Piina Hiartkiærum Hlut ſkiliaſt fra, Sa ri er ad miſſa ſiina ſæla Vine Jor

Þu ꝏ: Meire Neyd mun ſꝏ reyna, Midt
i Deyd, ſem ſkal kveina, Laangt frꝏ Leid,
Lækners allra Meina.

2. Flijum þvi fyrſt til Handa Fræg-
um Konge Himna-Ranns, Ogn kañ þar
eingeñ granda; Auga hefur ſied ei Mañs
Dæſemd þa Dijrd og Sooma, ᴰRotteñ
ꝏ ſlær þeim Liooma, Hañs Lof mꝏ
hver Maña þar rooma.

3. Sem Hiortur hardt kañ ſkunda,
Hel-þyrſtur i kallda Lind, Flij eg til þiña
Funda, Frelſare miñ! Þijn veslug Kind,
Svala mier, Bruñur beſte, Brioost-
ſker Porſteñ meſte, Flijttu þier, Þvi fareñ
er Mañleg Hreyſte.

4. Þijn Bod og Helteñ blijdu bæde
knija ᴰRotteñ mig, Og ſo Angur med
Strijdu, Ad tilbidia jafnañ þig: Kom til
mijn mædde Madur, Eg mun Þijn þier
letta hradur, Lofgierd þijn laat i frañe
gladur.

5. Þetta eru þijn Helte, Þar med Skl-
pun HErra miñ! Ad eg þijn aumur leite;
Alldrei

Alldrei bregdst mier Stirkur þiñ, Send þu mier Sañleiks-Anda, Syndum ver, Laat mig standa, J Truñe hier, Vid Tiooneþlijf og Vanda.

6. Ofviña Ungdooms Breste Afplaane, O Drotteñ! Mýskun þijn, Og mijna marga Leste, Medalgangarans Foorneñ sijn; A hægre Hlid, HErra! þiñe Hiaalpa vid Saalu miñe, Hun so Frid hañs i Vor Gun fiñe.

7. Siaa þu af Syndum mijnum, Sañe Gud! Eg beide þig, Eñ Hugleid harda Pijnu HErra þess, Sem doo fyrer mig; So mun þijn sefast Bræde, Saala mijn huggast bæde, Og fraa Pijn Ædstu flutt i Giæde.

8. Hallt mier i Helgan þiñe, Himnafader aa Lande hier, Snw Hug og mijnu Miñe til mesta Lofs og Dijrdar þier: Orded þitt er mijn Hreyste, Angred mitt Hiarta leyste, Synd er kvitt, Eñ sætnar Trwar Reyste.

9. Auk mig i ædstu Digdum Ande Gu
ds

ds med Krepte þijn, Eñ forda Flærd og Ligdum, fyrer mijns HErra JEsu Pijn, Alla Tijd Æfe miñar, Asteñ blijd Naadar þiñar, Sigre Strijd sierhvert Andar eñar.

10. Fodur og mijna Moodur mig laat elska DRotteñ rett, Systur og sierhvorn Broodur, So mun falla Starffed lett: Asteñ hrein Angre mæter, Añars Mein Vin ei kiæter, Goodvilld ein Giarnañ Naudsyn bæter.

11. Velt eg nu vijst aan Efa Vid þad stillest Sorgeñ mijn, Ad Systkin mijn, er sof., sieu nu øll i Fadme þijn; Þaangad mig HErrañ hefur, Hiaalpsamleg Naad mier gefur, Ad Ønd vid þig Sier halldez, Holld þa sefur.

12. Gef þu mier JEsu goode Glede-lega Dauda-Stund Af hiertu Heimsens Floode, Hvijldar veittu sætañ Blund, Vid þier best bueñ kalla, Broteñ vest og Misgiord alla J Diwped mest, DRott-eñ! Þafs laat falla.

13. A mijnu Dauda-Dægre, DRotteñ, veittu Adstod mier, Mijk þu med Hende hægre, Hormung þa sem Briooſted ſker, Ei laat mig i Freiſtne falla, Faſt vid þig, Hlijfdar-Hella! Hallde ſig Saal, þa Synder hrella.

14. Heidur og hvorskins Æra, Himna Gud! ſie jafnañ þier, Beſt kañ þijn Bleſſan næra Briooſted þad ſem Hormung ſker, Verndeñ þijn giorla giæte, Gotu mijn, Rauner bæte, Odur dvijn, Alldrei ſamt þijn Mæte.

Bænar Vers /

Uñ Guds Vernd og Vardveitſlu.

Af S. E. S.

Ton, Heyr þu JEſu Lækner Lijda, etc.

AAdugaſte Grædareñ Goode, Gud Hædaña DRotteñ miñ, Kveina eg ſa rt at kravnkum Moode kramens Hiarta i hvort eitt Siñ,

Hollre

Hollre Vernd og Hliifd ofs sonum hefur þu lofad Christnum Monum, Uppaa som-mu Ord og Trw Ond miin mæner til þiin nu.

2. Hiaalpa mier wr Hættum ollum Heims og Diofuls Vielum fraa, Drepsoottum og Siwkdoom svellum, So ei mege til miin naa, Fyrer Otta og Faare Verndan viisa Villier jafnañ mier augliisa, Uñ Daga og Nætur leynt sem lioost liña þu allra Ovina Pioost.

3. Uppaa hvoria hellst þeir stunda hart ad leggiast Siidu mier, vid þeim ollum virdstu hrinda, vel so mætte eg fiña her Piina Guddooms Hiaastod hærsta, Eñ haaleitt Lof af Megne stærsta, J Andanum færa alltiid þier, Eins sem Gude og Fodur ber.

4. Elsku Gud aa Himnum Hiire, Hiartans Fader! eg flij til þiin, med Otta blendne Astar nyrre, alleina i miñe Piin; Bliidlega frelsa Barn-Kynd þijna, Sem ber fram fyrer þig Anaud siina, Olyckuñe vend

vend i fraa, Ei laat Slotun grima slaa.

5. Seyma laat mig Gledenar Anda, Goodir Englar, i allre Pijn, Athefn mij-na So vel mege vanda, Vid og halldest Naudþurst sijn, þeir vernde mig fyrer Skomum, Skada, Skiædre Hrosun, Villu og Voda, So aller mijner Oviner undertrodner verde hier.

6. Stoora, Smaa, Meire, Miñe, Mindada Anda illa og Meñ, Hulda, O-hulda, i Hende þiñe hefur þu Giædskañ ein og breñ; Laat ei Oþiood Limsku-Lista, Lijf nie Saalu sundur nijsta, Velldes dijra Vallded þitt Vere Skiool og Athvarf mitt.

7. Allsmektugaste hærstu Hæda HErr ans JEsu Fader kiær, Blijnga virdstu Barn Kind græda, Blessudum Anda fyll og nær; Ad eg mætte af heilu Hiarta, Hallda uñ þig med E sku biarta, Og laa-ta eige lausañ þig, Lausnareñ! fyrr eñ blessar mig.

8. Hiaalpa og upplijs Soolar Sala

Sælu

Sælu Hirder! Barns-Sed mitt, So rett eg vite vid þig tala og verdugt þeckia Nafned þitt, Bænheyr Andvarp, Kveinan, Kviida, Kvaked miñar Sælu striida, Stattu hiaa mier i stoorre Neyd, Stid at saña Liiffens-Leid.

9. Med Fognude mig frelsa hreinum, Og færdu Diirdar heim til þijn, Heims frá øllum Hrigdar Meinum, Hiartans er su Ofkeñ mijn, Uñ mier Liifs eiliifs uppsitta að hitta vel Takmark retta, Til Sæluhialpar Frelses sem fyrst fara fyrer JEsum Christ.

Bænar og Ydrunar

PSALMUR/

Ordtur Af Prosastenum

Sr. Stephane Olafssyne.

Toñ, Dags Lioome diir upp reñur, etc.

O JESU Edla Bloome Einasta Voneñ mijn þyrm mier að Diirdar-Doome, og drag i Hoop til þijn,

pijn, Mettande mitt Inde/Mætt Syndeb hætt vende, Hætt Synda Soott ende, Swt og Vijtes-Pijn.

2. Siar þu æ Saalu mijna, færda af Vijtes-Neyd, Hana vill plaaga og pijna Pwken og ſijner Deyd; Vœt veſtu Lwt Laſta, Laat meſtu Swt kaſta, Graat breſte, Voot haſta, Vile Heliar-Seid.

3. Eg er ſem añar Saudur elltur æ Vil-lie-Mork, Ei veit nær ut af daudur Ulfens-um fell i Kverk; Tak Hyrder, Vok ver-du, Vak, Virde Auk herdum, Mijk ſtird-añ, Striwk mordum, Still hiñ ſvella Verk.

4. Eg fell i Pitta-Pælu Peningur Guds ur Siood, Atadeſt Aur og Svælu, Dijlldañ ſkorte Hlood, Flys ſundri Vas Vandar, Vijs Hondeñ Lioos tendri, Gis randar Roos mindi, Rente Minteñ good!

5. Eg er Sonur Svallande Sælar heim betſta Aud, Hlaupeñ ur Lijffens-Lande, Lep Draf, þvi ſkorte Braud; Gar-

ng moodum Faung fœdu, Fœng biood,
Og Hrijng liœdu; Sijng gladur, Kongs
Klæde kaleñ hilie raud.

6. Eg er œ Kallda Kviste kwrande
Fugleñ sœr, Er Hæle og Hreidur miste,
Hrædest miøg Veide-Ar: Sllit Snurdu,
Fit færdu, Foot hrærdu Net reirdañ,
Boot verde Swt særdum, Sœl um eilijf
Ar.

7. Eg fell i Rod Rœningia Relkande
færdur Mañ, Symd redi Oddum stijnga
afklæddañ Lijfs vid Bañ: Vijn-Felte
Ben bæte, Ban-þrota Ven Klwtum,
Lioon-biteñ, Bein skoteñ, Ber i væraß
Rañ.

8. Eg hrekst œ Hroose Olldu, Hrijd-
lemdum siest ei fært, Moot-Vinde knwd-
ur kolldum, Kaf birger Landed skiært;
Overdrifnum stijr Stafne, Stoor dofne
Ur drafnar, Byr-ofnum-Hor Hafnar,
Hrind œ Sunded vært.

9. Pa verd eg Kuble Koolgu kœmug-
um sviptur brœdt, Og svartre Siœfar-
Olgu;

Olgu ; Sool-herrdañ lijter fatt; Kvol Prauta tel Teitur, Taal hrijtur, Hel flotar, Sal hvijtum Saal mæter, Sigrar Dagureñ Natt.

10. Par er Dijrd, Sigur, Soome, Saunglæte, Petrud Taar, Skijnande Lambsens Lioome, Lijfs-Tresens Neytslañ klaar, Dv'jn Veike, Laun lwkast, Laun ekst og Hrun Klækia, Vijn-Lækia væir vekvar Veig hin driwgu Ar.

Føgur Kross Kvedia
Og Endurmiñing Christi Pijnu,
Ordt Af
Sr. Stephane Olafssyne.

Hær JEsu Christe! Kom þu nu til mijn, Frumburdur fyrste Frida Skepnu þijn; Sem i Synd og Dauda sockeñ nidur laa, þier helgum Hirder Sauda horfeñ langt i fraa, Þig lietst fæda frijda Mey, Fatækt mæda, Kulda

og Hey, Af vondra Klæda Orbirgd et Er audsien Tign þijn har.

2. O JEsu eina Adstod mijn og Hlijf! Af Pijngslum margra Meina þijn mædd=est Ønd og Lijf; Krijng þu geckst og grædd=er Glæpafullañ Lijd, A fagre Keñing frædder Foolk þitt laangañ Tijd, Hier ei nærde hallast ad Hofud at Læde i neinum Stad, Svika kliæde Verolld Vad wr vondre Myrkra Klijd.

3. O JEsu! illum ofurselldur Lijd, Af Judæ Vondsku Villum þu veikst i Daud ans Strijd, Hvert til Prauta þreitte, þrickte Hiartad moodt, Og Blessudu Bloode sveittest at Bæn um docka Noott, Pu varst slegeñ, Hriædur hart, Hrakt=ur, Dregiñ, Bundeñ snart, Spijttur, Flegeñ; Horund biart var hijdt af grimre Droott.

4. O JEsu! Eñe allra frijdast þitt, A Pyrne=Kronu red keña, hun keird var at þad midt, Af Hofde dunde Dreire um Dijrstañ Lijkama þiñ, Hreckiur hordum Reyre,

Reyre, Þig hulde Purpureñ, Af Undaʒ Foſſe ÿſdum trauſt Under Kroſſe mædʒ blauſt, Sæalna-Hnoſs ur Beniuñ brautſt, So bliknade hin fagra Kiñ.

5. O JEſu! ollum þier af var, Klædum ſvipt, Hriæðeſt Heiptar-Golluñ þitt Horund eins og Driſt, Skareñ þreñʒ ur þande þig æ hardañ Kroſs, Gordun Stauls med Grande og geiſtum Saura Foſs; Gud og Madur hengdur Hatt, Hraktur, Spiaduř, tiinder Matt, Galle drickiade þig Foolked flatt; Þier flijttu ad hiælpa oſs.

6. O JEſu! Anda þar eſt æ Kroſſe hieckſt, Helgra Fødurs Handa hijreʒ Geymſlu feckſt, Storkeñ Bloode beigdur, Til Biargar follnum Lijd, Hals, og ſignad hneigder Hofud æ ſamre Tijd: Med Oᵭde Sijda opnid ſtood, Þar wt fram lijda Vatn og Blood: Hiartu Kvi og Heliar-Glood Þitt hepte Daudans Strijd.

7. O JEſu! Eg ſkrijd under Fæm

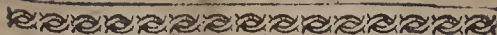
þijn; Helms-Slooden Veg vijd, villte mig til sijn, A hverre Sœrum sœrdi Sathan Liif og Ond, J Myrkra-Fiotur sœrde, Og ferleg Synda-Bond, Eg gyrn-est klœra Giœdsku-Und, Helse faar, at þij-num Fund: Kiñur Tœrast, bregda Blund, mier blooda Efneñ vond.

8. O JEsu! Oll mijn Andar þvoe Sœr Lit-raudust Laug þijn og Liifs hid hœrsta Faar, Fioldeñ Fior-rads Banda, fast sem reirdu þig, Slijte Fiotur Fianda og faungeñ leyse mig, Mitt sie Liif þiñ Dapur Deyd, Dauflegt Kiifed Lausn ur Neyd, Sarra Yfing Sœla greid, Eñ Svideñ Rauna hniig.

9. O JEsu! Eg mig i Undum þijnum fel Su Visteñ vegleg veiker Sorgar El, Þijnum Kyrtle klœddur kañ eg Prijde faa, Og Bloode yfer-blœddur Blessan allre na; Þier sie Æra Heidur haar, Hvar sem bœrest Landa-Skiaar, og Vegsemd skiœr uñ eilijf Ar, Amen, Hosaña!

Psalm

PSALMUR

Um̃ Krapt og Verkan Guds Ords.

Kvedeñ Af

Sr. Stephani Olafsſyne.

JESU Guds hiñ sañe Soñ! Syndugañ heyrdu mig, Allra Trwadra ertu Von og Adstod Fodurleg, Upplijs þu mijna Saalar Sioon, So ad þiñ ætijd horfe Pioon a þig.

2. Dimar i Heime DRotteñ miñ, Dagur a Enda fer, Syndaña Myrkur uñum iñ til allra þreingia ſier, Geiſle Fodurs ei lijſa liñ, Lioomande Orda Kraptur þiñ ei þver.

3. Ovinur Maña Orku ſtoor ebler nu Rijked ſitt, Fraa þijnu Skine a Skugga Spor ſkelfa vill Hiartad mitt, JEſu ſem aumkar Efneñ vor Orded ad trwa gef mier Þor a þitt.

4. Lampe er þad og lijser mier, lꝏt mig þeim hallda ꝏ, J Myrkrum Stad þa Lioosed sier leiser Vegeñ ad sia, Lausn-areñ siaalfur Leid su er, Til Lijfs i Trw hvoriam sem fer hier fra.

5. Elldur er þad sem iñra brañ og itra Fardu biart, Eiskuñar Hita ebla kañ, Ut-rijmer Myrkred svart, Ur Lijfsens Sku-gga og Rauna-Rañ, Raunar þo Stund-um ame ad Mañe margt.

6. Speigell er þad og Speke gior, sem Spilling iñra Mañs. Sarriñ bañvæn og Synda Or syner, ad Grædarans Leit-um, So auma Andar-Kor aller fierunst sem hlijda Vorum hañs.

7. O JEsu! þijn er Skickan skiær, Skin biort i Oodu Mañs, Hvör sem i Trw til heñar nær, Hitter i aunavañ Sta ns, DRottiñ ert þu i Dag sem Giær, Drag oss til Himna Menta, Og fær til Lands.

8. Þar sem su fagra Fridar-Sool, Fader og Andeñ hꝏr, Liooma ꝏ Dijrdar Stirnd

Stiendum Stool, Og stilla vor Augna-
Taar, Edstur oss liena eilift Skiool, hvar
Elskañ brooast eñ alldrei koolnar klaar.

9. Po mier hafe blessud B.rta hier bod
est og lagst i Lien, eñ eg tijdast, Sem illa fer-
elskad Synder i glen, Himna-Lioos! Þijn
Lijkn ei þver, Lijfed eilijfa gef þu mier,
A M E N.

Psalmur Davids XCI.

Ur Donsku wtlagdur,

Af Sr. Stephane Olafssyne.

Under sijnum Donsku Nootum.

Hver sier fast helldur vid HErrañ
Dag sem Natt, Og hreidrast
hrelldur hañs under Skugga
Natt, Hañ seger: Gud mitt Hæle er,
Kross Kvol og Prauter þo kome ad Ho-
ndum mier, Po kome ad Hondum mier!

2. Hañ vil eg heidra, Hañs er ea kiær-
ste Son, vid Brogdum Veria, Verndar,

mig siñ Pioon, Eirneigeñ Liifed leyser vel, Fra Daun sem dreiser Drepsoottar næmast Hel, Drepsoottar næmast Hel.

3 Haūs-Barn eg heite og hañ vil kalla a, Pvi Vernd mier veiter Veide-Maūs Snorum fra, Po Drepsootter eyde Lond, fra þeim Mig frijar Frelsarans volldug Hond, Frelsarans volldug Hond.

4. Ottast þu eige, Pvi under Fiødrum hiin, Fare þo fleie, Frelsareñ giæter þijn, Gef þu þig fws i Hendur hañs: Hlijf, Hella og Skioldur hañ er Riett-Trwads Maūs, Hañ er Riett-Trwads Mañs.

5. Pier Ognl eige Offiooner Myrkrumi, Skiæd Skot a Dege Skada ei, Pu ert frij, Eñ þo Drepsootter eyde Lond, Pvi þijnu Liife þyrmer hañs volldug Hond, Pyrmer hañs volldug Hond.

6 Poott Pusund Maña, þier uppa Vinstre Hlid, Hel hlioote kaña og Hægre Siidu vid Tiju Pusund, þu frelse fær, Hlut-

Hlutfalled hætta hina Raanglaatu slær; Hina Raanglaatu slær.

7. Allsheriar HErra Hlijf þijn og Skiool er saa, Þig Gott ei þverrar, þegar hañ kallar aa, Hvorri sem þu fyrer Hondum sier, Ogiæfu allre afstijrer hañ fraa þier, Afstijrer hañ fraa þier.

8. Eingla-Sveit siñe sialfur gaf hañ þad Bod, Ute og Iñe ad hun þijn skyllde Stod, Og bera aa Hondum hvar þu fer, Ad miñste ei meida mege Steirn Foot aa þier, meida Steirn Foot aa þier.

9. Yfer þodt æder Orma Dreka og Lioon, Þig samt ei hræder þar af hid miñsta Tioon, Gud vill i Hættu hiaalpa þier; Þvi hañs Nafn þecker; Þetta Obrigdult er, Þetta Obrigdult er.

10. Hañ vill þig heyra þa hærst er Sorg og Pijn, Lijknar liwfu Eyra; Leitader hañ Ræfe þijn, Og sitt Hiaalpræde sijner þier um Eilijfd alla, J ædstu Dijrd hiaa sier, J ædstu Dijrd hiaa sier.

* * * * * *

Añar Psalmur/

Jeg Raaber fast O HErre, etc.

Utlagdur Af

Sr. Stephane Olafssyne.

Under þvi Danska Lage.

AF hærstre Neyd, O Herra! Hvo pa eg nu til þijn, Nædugur virdst mier vera, og veita Beidne mijn, Legg vid þitt Aftar-Eyra, awallt nær krijp eg þier, Af Hædum virdstu heyra hvør mijn Graatbeidne er.

2. Ef þu villt Gaum ad gefa Glæpum sem drijgdum vier, Ofs medañ añst ad lifa, Eingeñ stendst fyrer þier, A þig Treystendum þijdur þu ert i Raunum midt; Ad Ottist allur Lijdur Æru og Nafned þitt.

3 Laangar meir, Eñ kañ mæla, Mig til þijn, HErra Gud! Ord þitt sem ei kañ tæla, Er mijn Huggun i Naud, Laangsame lijr mitt Hiarta Laufnara miñ ad sia, Wijst meir eñ vænta biarta Voku-Meñ Dageñ a. 4.

4. Israel Æ sig reide uppaa Guds Hiaalpar Raad, Og lijka sem alldrei eydest, Er hañ af stærstu Naad, Yfer siñ Lijd wtheller Heñe Græðareñ trwr, Med hverre hañ øll feller Ill-Verk og Taara-Skwr.

Bænar Psalmur /

Kvedeñ Af Profastenum

Sr. Stephane Olafssyne.

Heyr þu JEsu Læknet Lijda, Lifande Skiool og Voneñ mijn, Til þijn mæne eg millum Hrijda, Medañ blakter Andar-Sijn; Kiækia-Birde beigdur under Bæde uñ Dags og Nætur Stunder, Praalega foreñ Prauta-Kniif, Ad Protum er komeñ Ond og Lijf.

2. Fegrum Gledeñar skrijddur Skrwda skeitta eg ecke uñ þig Grand, En þeim svarta Synda-Owda safnade eg uñ Hyggiu-Land, Hepte dofeñ Hiarta-Nat-

ur, Hendur, Augu, Siin og Fætur, Allur Liedur Heimsens Hœt, Vid Hollded giorda eg leika dœtt.

3. Hier fyrer nam þiin heituſt Relde, himna-Fader! ad kvikna ſkiott, þu linader mig œ Liiſſens Skeide, Og lletſt miñ riena allañ Proott, Huggun ſvipter, Hrell ing færder, Hond af kipter, Sœl ei nærder, Freiſting ſpente mikel og mørg, Hiæ-Moñum fañſt ei Skiool nie Biørg.

4. Þegar eg lœ ſem lweñ i Striide, Lœng-mæddur af þeiſkre Prœ, Rænuſkiertur, Eñ kalldur Kviide Kramed Hiartœ ſtriidde a, Yfer mig leit þiin Aſiœn hiira og Augun Sœlar giørde ſkiira, So ad eg næde ad þeckia þig, Er þañig hafder færdañ mig.

5. Nu er eg komeñ ur docku Diupe Oñrœ Rauda, Landed œ, Fogrum Gledeñar hulldur Hiupe, Hiedañ af ſkadar ei Alldañ blœ. JEſus færde ſiaalfur grædde; Siouren færde þeim hañ hræd de, Og Liifed Daudum liente uñ ſiid,

Eñ

Eñ lamde aa Flootta Heliar-Nijd.

6. Hvad skal greida, hvoriu launa; Hvad vill hafa JEsus miñ? Hañ vill leid añ KlækiaKauna og krameñ Anda i hvort eitt Siñ: Heita Bæn af Huga fliootum, Hier med Lof af Tungu-Rootum, og Betran Lijfs um Æfe-Ar; Epter grooeñ Rauna-Saar.

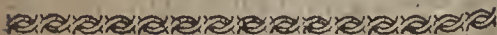
7. Bid eg þig nu af Briooste heitu, Þu biarger mier aa Lijffens-Slood, Eñ fordir Synda fwllre Veitu, fyrer þitt ruñed hiarta-Blood; So ad eg ligge i Sijdu þiñe, Og Svolun þigge Ondu miñe, Firdtur Sturlan, Faare og Neyd, So Fer til Himna verde greid.

8. Bægdu fraa mier illum Anda, sem Æ vill sturla Hiartans-Sijn, So ad eg mætte stødugur standa, Og strijda under Merkium þijn: Bryniadur med Bloode þijnu, Blessadur Gud, J Hiarta mijnu; Sie þad Vøkvun særdre Ond Pa sundur slitna Helldiens Bond.

9. Laat mig vondañ Lifnad bæta Og lifa

lifa vel so hockneft hier, Utbreida hitt Ord-ed sæta, Og odrum keña rett sem ber, Fiir-ur vondre Lasta-Lijnu Life eg so under Skioole hijnu, Ad Rett-Trwudum verde-vijs Vist med hier i Paradijs.

10. Lofe hig Himnar Lopt og Sioor-eñ Laufeñ Gros og Bloomstreñ Megn! Lofe hig Hagled, Hrijm og Sniooreñ, Hiela, Vindur, Poka, Regn! Lofe hig Einglar, MañaMynder, Maalmur, Dijr og hvad sem synder! Lofa skal eg hig Laufn-are miñ, Ad life eg eñ fyrer Krapteñ hiñ.

Ydrunar Psalmur/

Sama Authoris

Med sama Lag.

Herr hu JEsu! hætt eg kalla Harma b… rt ur diwpre Pra, J hier hefe eg Unun alla, Epra hitt ei hneig m'er fra; Andar-Glede af Orde hijnu Sykur Fognud Hiarta mijnu, Saal eñ

eñ mieg af Sorgum þiad Sier ei añad Hiælpar-Raad.

2. Angrar mig af ollu Hiarta, ad þier giorde Syndga æ moot, J Augsyn þiñe illa skarta Oll mijn Verk og Glæpa-Hoot; Hvad mun verda hellst til Raada? Hver vill mijna Sælu Raada? Eingeñ nema Eine sæ, Oll vor Broteñ took sig æ.

3. So i burt fra Sauda-Hwse Sæt lega er eg villtur nu, Angurs trw eg Olldur brwse, Astrijda vill Hormung su; Hættur eru, hvar sem reika, Hellst Urrædeñ vilia skeika, Olmer Vargar yfa sig, Aptur O Rotteñ sæktu mig.

4. Haf mig upp æ Herdar þijnar, Heim aptur til Sauda ber, Eg vil klaga Eymder mijnar, Aungvum nema fyrer þier, Sijdañ til mijn sier þiñ Kraptur, So ad ecke villest aptur J somu Eymd og Synda-Bad; Sæte JEsu heyr þu þad.

5. Skarte Lyfs og Skijrnar Klæde Skwfad hef eg i burt fra mier, Er þvi

Von

Von eg epter stæde aumlegana naktur og ber; Heiteñ oll eg hefe rosed, i Heimsens Líst og Slæpum sofed, Samvitskañ er orden aum, Eins og vakne af slæmum Draum.

6. Saa eg ei hvad miked miste, Miñ Gud! þa eg stigde þig, Seted hefur Satan biste Sierlega uñ ad fella mig, Sem hañ tælde Fedgin Fordum Flaaraadur med Limsku-Ordum, Og adra fleyre epter-aa, Oflaungt er ad telia þaa.

7. Hvad mun aumur eg þa standast Allar Snorur Viela hañs? Otal Svik i einu blandast Augum fyrer Syndarans: Eñ eg spyr, Hvad Eymdum velldur? Oblijdneñar Skepnañ gelldur, Pvi villt er Drottens Vege fraa, So valla aptur fiñast maa.

8. Hefde eg Orde hlijdeñ þijnu, HErra! Verid a Æsku Tijd, Ecke munda eg Augurs-Pijnu J hafa ratad firr og sijd, eñ, þvi verr! eg ecke gaade, Elijfe Gud! Ad þijnu Raade, Pvi er eg eins og Sonureñ

saa,

saa, Sijnum Fodur veik i fraa.

9. Eñ sem Neydeñ aa hañ knwde Ohlijdneñe liet hañ af, Hwngurs-Plaagañ Hiartad lwde, Hañ þvi aat med Svijnum Draf: Sijdañ took hañ Raaded retta, Reyna vil eg eirneñ þetta; Ansa O Rotteñ aumum mier! Eg hefe Syndgast moote þier.

10. Fadmeñ breid þu mier aa moote, Mig so taker fiærri i Saatt, Aptur eg med Elsku-Hoote Ætijd vil þig lofa daatt: Hrijnga drag aa Hendur baadar, Hier med eirneñ Saalu naada, Aptur klæd mig eins og var Ætladañ þier til Vegsemdar.

11. Angist þijn og Ognar-Pijna eirneñ sætast Hiarta-Blood, Endurnære Ondu mijna, Um̃ þad dreifest Hyagiu-Stood; Dropar þeir sem duttu af Footum Drage mig fraa Syndum liootum, Ad Vege rettum verde eg aa, Eñ vondum alldrei fiñest hiaa.

12. Sakleyse þitt so mier skijle Sæti JEsu alla Stund, Ad eg ei um̃ Adstod vijle,

vijle, Athvarf mitt þijn Sijdu-Und, Pat ad deya og lifa lijka, Listing Saalar helld eg rijka, Uñ mier þess um alla Tijd, Æ fyrer þitt Dauda-Strijd.

13. Lattu mijna Bon þo velka Verda ei til Skamar mier, Gef hun ecke giore ad skeika, Greitt þa Sorg ad Hondum ber, Þu veitst eirn af Meine mijnu, Mildur DRotteñ, Valldi þijnu Eg þad fel og añ ad allt, Æfeñlega mier vid þig hallt.

14. Offred Bænar þetta þijda Preñing Blessud heyre nu, Af mier svipta oll um Kvijda, Eñ margfalldest Ast og Trw, Saalar og Lijfsens Umstioon alla Alldrei lattu nidur falla; Eñ, þa Stundeñ Eymda þver, Eilijfa gief mier Vist hiaa þier.

15. Allt hvad hefur Anda i Muñe, Eins aa Jord og Himna Sal, Og Sañd Korn hvert aa Siaafar-Gruñe, Seinie af DRottens Lofe Tal, Alldrei so um Æfe dvijne Oss i hiaa hañs Lofgiord skijne, Ad um sijder audnest Prijs, Eilijflega i Paradijs.

* * * * * * *

Fagur

Fagur Bænar Psalmur/

Under Auctoris Nafne.

Ton, O JEsu Edla Bloome, etc.

JEsu! af Meinum mæddur myskun
þijna eg kijs, Til þijn hrøopa eg
hræddur, Harma-Boot ertu viis,
Lund Gollna Synd hreller, Send Heill
vid Grand Kvilla, Bønd Galla greind
øllum Gøfugur af mier leys.

O Nd mijn er ysred lweñ, Amar ad nær-
sta margt, Verd þu til Verndar bw-
eñ, Veit mier Hiælp þijna snart, Gud
DRotteñ! Strijd styttu, Stod veittu
Naud hættre, Greid bratta Leid letta,
Lioos bar vijsar biart.

N Auda-Hret Synda-sara Svijdur
um Hyggiu Pel, Blood JEsu Benia
klara Bræde þad Kulda-El, Frost Las-
ta Geist gnijster, Giørst veitstu Brest
Christe! Ast hæsta, liooft, listugt, Liædu
prwdur, vel.

Geng

GEnged hef Villir-Vega, Vesæll sem Ferda-Mañ, Hættur Lijfs hriggelegar Hitta þvi fyrer vañ, Orþiadañ ur Naudum (Er mæda) Dyr Leid iñ, Kiær Fader! Heyr Hlioodeñ, Hiartans burt af Rañ.

UJllu-Myrkraña Moodu Mædu af Gud miñ hreint, Læengmæddum Lijfs at Sloodu Ljs mier so rate eg beint, Hratt þreittum Proott bættu, Pitt letti Mætt-stuttum Lijf prwdt; Mitt daudt, O Drotteñ Dæda, græd ei seint.

DAg læattu skiæraň skijna Skwr epter O Drotteñ miñ, Vijsa mier virdstu þijna Vegu til Lijffens iñ, Swt Rauna laat lina, Lioot rlene Praut meina, Bæt bwna Breg Bana, Blijdur Grædareñ.

MIer lijkast mitt Lijf þike Markleitlu Skipe þvi, Er Slæsar-Öldu Rike O-goodu veltest i, Sioor Rösa or æser, Er Slisa bijr Hneisu, Nær Rosullt Far flasar Folleñ hrella nij.

Vender

UEnder um̃ Offa-Straumur, Yfer lukt gaanga vill, Stioornast lijtt Stijres-Taumur, Steiper Formeñskañ ill, Gud Naada Geb goodur, Græd Nauder, Lid prwdur Stad-blijdu bid hrader, Bilgiu-Olgu still.

NAudstaddañ laat mig lijka Landenu meiga naa, Honden̄ þijn Hiaalparrijka, Hofn Lijffens stijre aa, Or þreittum ur Hiaartu, Er Otta stoor bijtte, Taarlaattu dijr DRotteñ, Dragast Auguñ fraa.

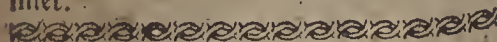
DRotteñ um̃ Allder Allda Eg gladur lofa þa, Myskun þijna margfallda, mier sem ad giorder tiaa, Gladlyndur Lidfunded, Leid kenda, Naad senda Grid reynda, Strijd Vanda, Stillt eg prijsa maa.

SAArum þijns sælls Lausnara Saala mijn fel þig i, Er fraa Illu forsvara, ad hwer Hrædsla frij; Med betstu blijd Aftum Bioodast Grid, Okoste Aft Christi, Stood stærsta, Stiller hoil aa nu.

O Ji

O JEsu! Mysun mæta, Mier virdstu þijna tiar, Pitt dijra Bleod lat bæta Broteñ mijn stoor og smaa, Raadhollur græd Galla, Greid Villu, Prijd Heillum, Med ollu Gud giorla, Glotun slijt mig fraa.

NÆr sem ad dapur dvijna Dagur Her vistar fer, Saal mijna, Fader! fijnar Fel eg i Hendur hier, Deyd þrioote, Ar bliid bætist, Biood Swter vid slijtest, Glede sætur Gud veite, Giste ædst hia mier.

Huggunar og Bænar

PSALMUR/

Tilsendur

Halldoru Saal Gudbrandsdoottur,

Af Sr. Gudmunde Erlendsyne.

Ton, Avi Avi mig aumañ Mañ, etc.

VAusnareñ liwfur miñ þu lijt til miin, Hellst af þier i Heime hier mier Huggun skijn, Hiartans Ang

ur og Hugarens Pijn Jhvorlu ſiñe
mitt þa dvijn, Er eg huxa heim til þijn,
heim til þijn.

2. Eg er nu ſem ad veitſt þu Angre
twiſt, Hrigd og knijr og Hiartad lijr i Heim
ſens Viſt, Fyrer Gledena, þa mitt Ged
hefur miſt, Eg ghrneſt ei nema JEſum
Chriſt, Heim til þijn er Hiartad þyrſt,
Hiartad þyrſt.

3. Oll mijn Taar og Sorgar Saar
þa ſege eg bætt, Eg ſie þig þañ miñ Sælar
Mañ, er Swt ſær grædt, Pu veitſt betſt
hvad mig hefur mædt, Mijna Ond og
Hiarta grætt, Og hvad opt eg hefe Hvar
ma vætt, Hvarma vætt.

4. Heimſens Skraut þo hverſe ad
Braut eg hyrde ei, Pad er allt ad vljſu
vallt ſem Vallar-Hey, Aſt Mañ ſetan
eirn eg þrey (ecke kved eg þar vid ney) Pad
mun bætaſt þegar eg dey. Pegar eg d. y.

5. Hvad ſkal m:er Eg herme hier ſ..
Hormum miin, Pad er Ovant ad vei..
allt ad Vilia þijn, Angred mijtt og ...

Pijn, Eins og Lioosed fyrer þier skijn, Nær sem þesse Nauden dvijn, Nauden dvijn.

6. Um þitt eg bid mier hallder vid um Hrigdar-Stig, Pad mijn Trw ei þverre nu vid Prauta-Svig, Pu ætt, JESU! millde mig, Og mijn vill Sæleñ eiga þig, J Naun þar hun æ reider sig, Reider sig.

7. Hiarta þitt er Hæled mitt, eg held mig þar, Under þvi eg bijd og bij, Sem Bloodugt var, þad gefur fyrer mig gnoog-legt Svar Guds mijns Reide, og Synd-ernar J særre Kvol med Kvijda bar, Kvijda bar.

8. Hiartad þitt vid Meined mitt so [illegible]vel æ, Pvi Asteñ skijr þar iñe bijr, [illegible] eg vil nær, Blijdleg Naad Blood-[illegible]u hiæ, Sem Bliwgsiñada hugga mæ, [illegible]rta vil eg feigeñ fæ, Feigeñ fæ.

9. Hiartad þad sem Hriggdar-Bad [illegible]lling lijr, Pitt JEsus Er Heilagt [illegible], Hvar þu bijr; Kom þu hiingad [illegible]teñ dijr, Dijrdar Brwdgumeñ [illegible]hijr; So mun verda Sorgeñ rijr,

Sorgeñ

Sorgeñ rijr.

10. Lynder mier ad lijkiast þier og lijda nu Oked þitt og Angred mitt, Sem ad villtu; Halld þu mier vid traufta Trw, Til mijn þier i Raunum snw, Myskunsame miñ JEsu, Miñ JEsu!

11. Þo græte eg hier, þu geymer mier miñ Glede-Dag, Mædañ hvør og Mootblaastur er mier i Hag, Ei nu leinge undañ drag Ockar Himneska Samfelag, So ad siñe Swta-Plag, Swta-Plag.

12. JEsu miñ, JEsu miñ! Eg er þijñ, Styttu mier Stunder hier og stodva Pijn, Sæte JEsu Sælar mijn, Sikur Hunang og so Vijn, JEsu goode eg er þijn, Eg er þijn.

13. Þangad til eg þreya vil og þoleñ mood B. jda þess i Briooste hreiß ad bæter Mood, Mijn Aleiga einka good, Edla JEsu! Fyrer þitt Blood, Gled mig þvi eg gioreft hliood, gioreft hliood.

14 Þa Sæleñ mun ber Swtar-Pijn, A Sorg er gioorn, Er þad eiñ a... a

Grein mijn Edla Born, Þu græter ad-
ur eñ gledur hvorn, Giorer þu so vid oll
þijn Born, Pad skal stodva Tara-Tio-
rn, Tara-Tiorn.

15. HALLD Otæpt eñ harla giæst i
Hond a mier, RAta sar ur Mædu mat
sem mz tilsier, GUD! þitt Orded, BRAN-
DS þa ber Beitta Egg sem Hiartad ver,
DOTTIR taktu þijna ad þier, Þijna ad
þier.

16. Ofsoon treg þo ætte eg um̃ Æfe
her Helmeñ sar ad horfa a, sem hætturer,
Helldur vil eg hafa a þier Hiartans Aug-
un, til Yndes mier, Hvorneñ sem um̃ þitt
nu fer, Þitt nu fer.

17. Andañ þiñ i sierhvort Siñ mier
send og gef, Sem hiaalpar mier ad hallda
þier medañ hier vid tef; J þitt Skiool og
Skaut mig vef, Skaplega sijdañ Burt-
for gef, Pa hid fyrsta sætt eg sef, Sætt eg
sef

18. Orded þitt er Jnded mitt i allre
Þiju, Pad Trigda-Bref eg hiaa mier hef
med

med Heitum sijn, Hier, medañ ecke Dvoleñ dvijn, Daglegana vænte eg þijn, Sefast af þvi Sorgeñ mijn, Sorgeñ mijn.

19. Eñ sem hier ad Hondum fer mitt Hvijldar-Mund, Sijn þu mier þitt Sijdu Kier, Pa-saaru Und, Par vil eg sofna sijdsta Blund; So er eg komeñ a þiñ Fund, Blessud vere su Blijdu-Stund, Blijdu Stund.

20. Natturañ og Holld hiedañ ei þura fliott, Þau verda ad þiaast, og mieg so mæst, ad misse Proott, Um bærelega Bana-Soott Bid eg þig og gooda Noott, Taktu mig i Fadmeñ fliott, I Fadmeñ fliott.

21. Eia! Eia! Eg snart siñ, Alla þa sem eg vil siaa, þad er Gud miñ, Og hañs sætaste Sonureñ Og sæte JEsu! Aundeñ þiñ, Og allur Himna Herskareñ, Herskareñ.

22. Eg Samgledst, Og af Sætleik sedst, Med siaalfre mier, Ad Ast. Meñ þeir, Eg uñe meir eñ odrum hier, Ædsta fengu

Jndes-Ver, Því aller deya hlíootum vier,
Sæll er sa sem fyrstur fer, Fyrstur fer.

23. Heim þaangad, ur Harma-Stad,
Er Hugurenn: Ared hvort mier bender bu-
ri, Eg beint þad sinn, Kom þu liwfe Lausn-
arenn Lijfed mitt og Brwdguminn, JEsu
goode, JEsu minn, JEsu minn!

Kross Bæn/

[illegible] Gud dregur undann Hiaalpena.

Kvedenn Af

Sr. Eyreke Hallssyne.

Tón, Ovinnanleg Borg er vor Gud, etc.

[illegible] ykunar Faderenn millde Gud!
Minnest eg Orda þinna, J minne
[illegible] laungre Lijkams-Naud, Lietstu
[illegible] mier so kinna: Afalla Madur mig, þa
[illegible] Hormung þig, Eg skal astwdlega
[illegible] þig Bænheyra, Enn þu skallt mier
[illegible] inna.

Befala Gude vel þinn Veg, Vona
hanns

hañs Naudar-Hoota, Hañs Digd wt-rietter Hiælpsamleg, Hvad sem eitt þier til Boota; Athyggiu i allre Naud A þiñ var-pa þu Gud, Ei lætur alltijd hañ Eymd halldiñ Voladañ: Riettlaatra Rauner þrioota.

3. Voned ætijd a HErrañ hijrt, Heid arlegt Foolked gooda! Utauſed Hiortum ydar ſkijrt Fyrer einka Hiælpræded Piooda, Pa hietſt ad heyra mig, Hvad opt ſem bæde eg þig; Gudhrædder giarnañ fær, Hvad gyrnaſt þeir ad næ, Laung-Lijfe og Lucku-Grooda.

4. Peir ſem i Hornum hrada ſier, Hiælpar til Guds ad leita, Peirra til Skañar alldrei er Andvarp nie Bæneñ heita, Hañ giarnañ gyrneſt miin, Gefaſt ſkal Hiælpeñ ſijn, Hañ þecker Nafn mitt nijtt, J Naudum ſkal þvi ſrijtt, Hañs Offer vil eg veita:

5. Hiæ ſkal eg vera honum i Naud, Og honum burtu ſvipta, Hañs Leid ſkal honum Heilla greid, Og hvorskyñs Aud-

 nu

fu-Gifta, Hvad gyrnast Gudhrædder, Giarnañ vel framkvæmer Liwfur Lausnare miñ, Lofar, ef Fodureñ Bidium, oß Blessan stipta.

6. Siijnande Oæme siaanda Siñes illra Doomara, Og Eckiu Naudstaddrar b:dianda, Undañ þo villde fara, Hañ mæ:de heñar Bæn: hvad framar Drottins væn Eyruñ, og Hiartad hijrt, Hialpræde senda dijrt, þeim hañ med liwfu lada.

7. Naadar-Fader! so er þitt Ord Aumur þa riede kalla, DRotteñ heyrde med grei:dre Adgiord Grædande Naudsyn alla; Naalægur Æ hañ er Ollum sem Neydeñ sker, Hiaalpande Hormum fraa, Huggande alla þaa, Sem Hugar i Hrelling falla.

8. Einatt R:ttlaatur Madur mai, Marat og þwngbært hier lijda, Eñ DRotteñ frelsar hañ ollu fraa, Illu so þarf ei kvijda: Augnabliks Afalle ysergefeñ þo sie, Med mætre Miskunsemd Mun hañs þo vaxa Fremd, Rienar Guds R:ide strijda.

9. Avi,

9. Avi, Naudstaddra Nædar, Gud! Náskvæme Giædsku-Fader! Mig lietstir rata marga Anaud, Mitt Lijf med Hrigd skamtader, Mijn Stund Andvarpañ er, Augna-Lioos feilar mier, Mijn Æfe mier er laung; Mīn þil eg Harma-Saung; Æ hvijlijk Preyan þad er!

10. Ætlar þu HErra Aumum mier Æfeñlega ad gleyma, Og ævallt birgia Andlit hier? A þa mijn Saal ad sveima J dimre Daudans Sorg, Dragande Þijngsleñ morg? Himneske HErra miñ! Hugga þu Þiooneñ þiñ, Vierdstu hañ vel ad geyma.

11. Eda er Naad þijn olldungis Afsegd, og Giædska þroteñ, Og Fyrerheit sked forgefis, Fridar Sættmaale broteñ? Mā Neide meira þa Eñ Mysku semdeñ hā? Villtu ei Volldugur, Vera mier Nædugur? Eg er af Eymdum floteñ.

12. Avi, Miñ Gud! Avi! Eg mā Iþrñ bera þetta og lijda; Hvoria giora[illegible]

Hond þijn a Holla Ending og blijda? Eg
þreyie epter þier, O DRotteñ Hialpa
mier! Mijn Efe er Symdasom, Ei' lat
mig verda ad Skom̃, Helldur Blessunar
bijda.

13. O DRotteñ! þu ert avallt trwr,
Of reynast lat mig eige, Helldur tilsiar,
mijn Harma-Skwr Haglega endast meige,
Almattugur þu ert, Allt getur Hond
þijn giort, Hun misser alldrei Megn; Mat
þier ei standast gegn Rockur, a Noott nie
Deige.

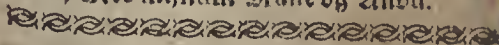
14. HErra Zebaoth heiter sa, Ad
hærsta Tignar-Nafne. Mikell i Raade, og
Makt hañs har Mest er i hvoriu Efne:
Israels einka Traust, Athvarf Vanmatt
arlaust, Þvi villtu hiñ Vollduge Vera
eins og Framande Gestur, Sem hialpa
hafne?

15. Þu hagar þier sem Hetia ellt,
Hoolmgaungu burt af Vege, Eda Kem-
pa s'm Frægd hefur fellt, Og framar kañ
hialpa eige; Medal vor þu ert þo, Þar
fyrer

fyrer gef oss Roo, Æ Gud! Oss ei forlaat, Aumstaddra heyr þu Graat, Til vor þitt Hiarta hneige.

16. Epter so goodum Ordum þijn Og Edla Fyrerheitum, Sier bidur ad verde Saala mijn, J Sorgar-Efnum heitum: Naad og Hiaalp nu eg þigg Naudstaddur, þar eg ligg, Mælande miwkt til Lids, Fyrer Myskunar-Dyrum Guds, J audmiwkum Epterleitum.

17. Send þu mier Huggun Hiaalp og Boot J hvorskyns Neyd og Vanda, Sætaste DRottenn Zebaoth, Sañur Gud Himens og Landa! So vil eg Virding hier Vanda, hvad leinge eg er Lofs-Offer færa frijdt, Og Fagnadar Kvæde þijdt, Med mijnum Muñe og Anda.

Bænar Psalmur/

Um̃ Saña Poleñmæde i Hormung og Mootlæte.

Sr. Eireks Hallssonar.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hriggest þu, etc.

BUD Polenmæde og Myskunar, Mikells Trwleiks og Giædskuñar, Eg veit þijn Volldug Makt, Hefur nu æ mig Hirdting lagt, Hrijs þad giordu Nædugt og spakt.

2. Haturslaust er þa Hrijsed þitt, Hiartad og Saal þad siñur mitt, Þvi hvorn sem hirdter þu Þañ elskar, DRotteñ! Er mijn Trw, Epter æ lijfgar Deyd ande nu.

3. L. þad sañ reynt og augliooft nier, Uadarlegana DRotteñ fer Med sijna mæta Meñ, ædur eñ kemur Al-bateñ Uadañ gæunga Vandrædeñ.

4. Hvoria sem Gud vor gledia vill, H:æter ædur, Þo þike ill Mañrauna morgum Stund; Hañ agar fyrst med limfre Lund, Eñ lijknar þo i hendtasta Mund.

5. Himneskur Fader hefur sett Hiartanu mijnu fyrer reit Þañ Spegel Polgiædes, Siñ einka Son, so eingeñ Slis,

Orke

Orke, eg fare hañs Kiærleika aa Mis.

6. Æ mig illañ og aumañ Pioon! Ei er mier nockurs framar Von, Eñ mijnum Meistara, hvor fyrer Pijnu hardsookta J Himeneñ villde ingaanga.

7. Jeg vil hiaa honum sala Far, Og fyrer margar Hormungar Guds med Børnum iñgaa, J signada DRotteñs Sælu þa, Sem mier lelkur Hugureñ aa.

8. So skalltu þeinkia Saal mijn still, Saa sem i Christo lifa vill, Varlega bæde og vel, Saara Offookn og Sorgar-El, Saa maa lijda fram̃ under Hel.

9. Eins og Fader vid eiged Barn, Er DRotteñ trwr og Vægdargiarn, Po Skyndum stryki hart, Hañ ber Aastar-Hiartad biart, Huxar gött med Vendenum margt.

10. Fader! Naada mitt Forstand blekt, Sæ eg ei þijna Mystun þeckt, So vel sem vera skal, Opolugur opt Otal, Er eg i þessum Taara-Dal.

11. Gladur þar ætte ad vera i Von,

Vitande ad JEsus Mariu Son Ok sitt mig ælagde, Athugande mijn Æra sie, Under ad gaunga fagnande.

12. Huxande, Po su Hirting rœtt Hiartanu verde Mædusom, Avoxt ber ægiætañ, Og þeim sem sijnor Prauter vañ, Hiaa þier er vardveitt Coronañ.

13. Þess vegna bid eg þig, miñ Gud! Um Polenmæde og Stirk i Naud, Ad eingeñ Angursemd J Freistingar mig selle Skemd, so Fyrerheit þijn sieu ur Brioost-enu stefnd.

14. Hormung eingeñ so hamle mier, Heilög Ord þijn ad ræfia hier, Byriande Bæn og Trw, Og Polenmæde sigre su, Sem opt af kveikiast Belials Hiw.

15. Mig lattu þier ei mœgla a moot, Miog þo skenker þa beyssu Root, Prick mier ei helldur hart, Veist þu af miñe Vanmaatts Art, Sem veikt er Lauf, Eñ Stal ecke hart.

16 JEsu miñ Biskup blijdaste, Bole Mañlegu reindaste! Medlijding med mier haf,

haf, Nærd þijna laat miñ Stirktar-Staf,
So ſtadeſt giete eg Mañranna-Kaf.

17. Myſkun þijn Bleſſud miwk og
þijd Mier reineſt betſt i Angurs-Tijd,
Sklalſande hreſtu Hond, Oll bætande
Efneñ vond, Eirneñ ſlijttu Daudans-
Bond.

18. Seigdu mitt Hugveikt Hiarta
við; Hier em eg Kongur þiñ og Gud: Þu
ert Gud mæddra Megn, Athvarf, þa dyn-
ur Eymda-Regn; Eiñ Skugge, Kvala-
Hitanum gegn.

19. Ef þad er O Rotteñ ſiwf þijn Lu-
nd, Leingur eg þiakiſt nockra Stund og
ſvæleſt Sorgum med, Allt ſie ſem vill þitt
Elſku Gied, Jñra i Chriſto þo mig gled.

20. So Poleñmæde Prauta-Tijd
Peſſa viñe, þo Sathans Nijd Verolld og
heñar Hiw Fagne: Samt ei miin fateſt
Trw, Nie fagurs Sigurs Baraatta ſu.

21. Helldur ad vaxe hentugar Hel-
lagar Digder Lofſegar, Sierhvoriar ſoo-
me hreint, Umfram Gull i Elde rennt,
Sem

Sem Ogudleger hefdu ei meint.

22. O þu Heilage Ande Gud, Eitt Glede-Balsam i Hiartans-Naud, Fagrañ mier Fognud kveik, Po mijn Nattura miog sie veik, Og mædd i þessum Daudlegleik.

23. Lioos þitt i mijna legg þu Trw, Lijfs eilijfs Glede ad siaæ nu, Vid hvoria ecke er Samañ berande Sorgar-Kier, Nie swrt þad neitt i Heimenum er.

24. Yfer hvijlest Guds Ande sa Ollum Froomum sem Rauner þiaa, Eiñ Herlegheita Gud, Oll vor Neyd er affkomind, Og endast su i besta Fognud.

25. Gud! miñe Sorg i Glede snw, G. D, miñ Kroſs Heidre fegra þu, Gud tak mier Forsmaan fraa, Gud mier hiälpe miñ Gud ad siaa, Guds i Nafne eg vona þar aa.

Bænar Psalmur/

Uñ Standleaa og Eilijfa Velferd.

Ejusdem Auctoris

Ton,

Ton, Gud er miñ Hirder, etc.

Almættugaste, Eilijfe Gud Fader! Audmiwkt eg þacka Allar þijnar Dæder, Fyrst þad þu lietst mig Fyrer Son þiñ Christum Fiña þa Kiñing i Falle Adams mistum, Þig so eg þecke, Þijnu epter Orde, og Sañtrwadur Sæluhoolpeñ verde.

2. Þar med gafstu mier Þiñ Son JEsum skiæra, Fyrer þa Velgiørd Sie þier eilijf Æra, Hvør mig Fordæmdañ Frelsade ur Dauda, Naad hef eg feinged Fyrer Blood hañs Rauda, Forlæt mier allar framdar mijnar Synder, Fyrer hañs Nafn og Heilogustu Under.

3. Allt til Sijdustu Andlæts miñar Stundar, Trw mijna vardveit Tællaust sem þigg grundar, Þiñ Edla Ande upplijse mitt Hiarta, Ad i þiñe Kiñing Eflaust mæge skarta, Giørande hvad þier, Goode Fader! Lynder, Hatande Fiandans Flærd og allar Synder.

4. Kæraste Fader kijs eg Næxst þijnu

na, Gott þitt Mustere giør þu Saalu min/na, Vardveit þu mig so vel aan allrar Riirdar, J Helgun og Soma, Himneskrar til Diirdar, Andlega þessa Ypparlega Garsu, Stadfest þu vel og styrk mig ad eilijfu.

5. Framveiges bid eg, Fader! J JEsu Nafne, Embætte og Næring allt i Blessan dafne, Piene med Trwskap þiñe Tignar-Giædsku, Halldande Trwñe hreiñe med Samvitsku, Vere til Frids med vel af deildañ Mæler; Peim sem sitt nægter J þier kuñgiorast sæler.

6. Riettfeingeñ Eiga, Riirleg þo ad þike, Er betre eñ allt Goods Ogudlegra miked, O Rotteñ vel þecker Daga goodra Maña, Peirra Femuner fiña Blessan saña, Alldrei til Skamar Erleger Meñ verda, Ogiæfu Tijmar ad þa vilia herda.

7. A Hallæris Tijmum holla Næring fiñur, Lærdum Velferdum, Hrein Gudrækne Maña, Mañlegre Hrosun miwka Uppreijn veiter, Burt kastar ei mie

nie brædar Hefnder þreiter, Þeirra i Van megnan þeim vid Sijdu stendur, mest þa æliggur milldar rietter Hendur.

8. Augu vors DRottens eru yfer Riettlatum, Vel þeim hañ Ottast og vona i Huga kætum, So þeirra Sælum svipter hañ ur Dauda, Sedjande þa æ Tijma Hwngurs Nauda, Þetta eg þacka þier miñ liwfe HErra, Oskande mier so eirneñ vilier giora.

9. Frægaste Fader! Froomu Yfervallde, Og Fodur-Lande Fridur þiñ vidhallde, Vardveit oss fyrer folskum Kieñe-Lijde, Drepsoott, Hallære, Dijrre Tijd og Strijde, Hws, Kviñur, Born og Hreinskiptna Þienara, Og alla Sam-Christna med Æru og Gots bevara.

10. Lættu þiñ Eingel leida oss og geyma; Ohreinum varna Ondum sem vijdt sveima, Diofle og hañs Þrælum DRotteñ moote stande, Frañleid þu þijn Born, O Fader, Son og Ande! Eg fel oss under Elsku JEsu Vænge, Uñ allar Stunder, Amen Hiartad sijnge. Bæn-

Bænar Psalmur/

Um Ebling og Framfor i Christelegum Mañ-Dygdum.

Kvedeñ Af

Sr. Eyreke Hallssyne.

Ton, Med Hiarta og Tungu, etc.

MEistareñ Christe! Miñ JESU betste! Laattu mig Nafns þijns nioota, Send mier þiñ Anda Sañleik keñanda, So Fognud mætte eg hioota, Og Sælu saña Sañhelgra Mañа, Trw og Kiærleika Med Von O-veika, So Heime frá hverfe, Eñ á Himnum erfe eilijft Lijf.

2. J Gude rijkañ, Guds Bornum lijkañ, Giordu mig JEsus sæte, Til Jorunar hradañ, And-ega Voladañ Med Hiartans Lijtelæte; Er þad sú Sæla sem ei kañ tæla, Poleñmooda i Giede gooda, Giefdu eg hreppe, Po Heims-Audlegd sleppe, Eilijft Lijf.

3. Gef þu eg græte og gliwpur jæte, Sorglegt Bañ Synda miña, So aptur fagne Edla Gagne allra Velgiorda þiña, Huggun so nææ Po i Hormum sæe, Af Utlegdar hordu Angre æ Jordu, J Gledeñar Vere Gef eg uppskere Eiliijft Lijf.

4. Ond miñe stijre Ande þiñ hijre, Litteñ i Lijking Dwfu, So af þier eg lære, O JEsu kiære! Ad vera med Lynde liwfu, Hoogværd. ræfamilande, Eñ Heipt ei grande Mijnu Dagfare medañ eg hiare, E o And lat ei sake, Eñ ad Erfdum take Eiliijft Lijf.

5. Liæ mier Nææd þijna, So længe Sæl mijna Epter þvi Helga Hnosse, Pijnu Rettlæte, Sem þu, Jesu sæte! Uppfilld er eiñ æ Krosse: Hwngur og Porsta Til helgra Mañ-Kosta Piñ Mættar-Ande Sie mier aukande, Sæla Girnd sedle So sijdar mig gledie Eiliijft Lijf.

6. Gud! Piñar Millde eg giarna[illegible] de Lijfs bæde og Ldeñ nidora; Virdsk[illegible] er skijra, So Velsemd hijra Ei g[illegible]

mier briota, Helldur Hug hneige, A
Hrigdar-Vege, Til Lijknar Piadum, Ad
þijnum Radum, Gott af mier giore Og
ur Bijtum bere Eilijft Lijf.

7. Hreinferdugt Hiarta, Sem hellst
kañ skarta J Astar-Auglite þijnu, Vird-
stu, kiær Christe, Kior-Vin miñ beste! Ad
bevara i Brioste mijnu: Af Synda-
Saure Samvitsku klære Pijns Hiarta-
Dreire, Drotteñ miñ kiære! So sæll
eg þig siaie, og Frid i þier fæe Eilijfs Lijfs.

8. Uñ mier Blessadur, Ad eg Frid-
Madur Reinest a riettum Vege, So
Gude og Moñum i Guds Otta soñum
Hugnist a hvorium Dege, Ad eirn meige
eg reiknast Og af þier teiknast J Tolu Gu-
ds Barna; Eg gyrnest giarnañ, Fara i
Fride Ad Farsælldar Mide Eilijfs Lijfs.

9. Po eige eg ad lijda og Angur-Stu-
nd bijda, J þijnu Nadar-Nafne, Hiealp
þijn mier veite, Ad Hiarta mitt gete hroos-
ad hreinu Maalefne, So vel Lyndadur J
Voneñe gladur, Heilagra Lijke J Himn-
ama-

aña-Rijke, Eigneſt i Anda Epterkomanda Eilijft Lijf.

Smlar-Vnun/
J Saung-Vijſu ſett,
Af Sr. Eyreke Hallsſyne.

Ton, A þier HErra hef eg nu Von, etc.

UPP til Fiallaña eg Augum ÿit Oſañ ſem kemur Hialp u̇er [illegible] JEſu miñ blijde Brooder! O maklegañ ei af þier ſlijt, O JEſu JEſu goodur!

2. Vankvæde giorvell veitſtu [illegible] Voladur kem eg nu til þijn, JEſu [illegible] blijde Brooder! Under Kroſsburd[illegible] þijn, O JEſu JEſu goodur!

3. Vatned Daudans og Vod[illegible] er Vill Endelega dreckia mier, [illegible] blijde Brooder! Ei er Hialpeñ [illegible] þier, O JEſu JEſu goodur!

4. Syrſt þu mig keypter, Frelſ[illegible]

Fyrer Helgasta Dreyra þiñ, JEsu miñ blijde Brooder! Er eg olldunges Okvijdeñ, O JEsu JEsu goodur!

5. Hvorsu veikur sem eg nu er, Alldrei skaleg þo sleppa þier, JEsu miñ blijde Brooder! Eilijf Blessan so audnest mier, O JEsu JEsu goodur!

6. Þess vegna skilia ockur ad Omøgulegt er nockrum þad, JEsu miñ blijde Brooder! Almætte þitt er Orakad, O JEsu JEsu goodur!

7. J Hørmung miñe, HErra miñ! Horfer mijn Saal a Krossiñ þiñ, JEsu miñ blijde Brooder! Elsku mijns Guds eg a honum siñ, O JEsu JEsu goodur!

8. Hwngradur eg Fædu siñ þar mier, Fognud og Svolun þadañ ber, JEsu miñ blijde Brooder! Fridur og Skiool þar eilijf er, O JEsu JEsu goodur!

9. Enkst mier so Gyrnd og Prevan þa, Pijg i eilijfre Dijrd ad sia, JEsu miñ blijde Brooder! Ea vil þess aarnañ Oska og fa, O JEsu JEsu goodur!

10. Stittu nu miña Stunda Praut, Stijrdu mier retta Sigur-Braut, JEsu miñ blijde Brooder! Jñ i þijns Fridar eilijft Ekaut, O JEsu JEsu goodur!

11. Allañ mig fel eg a þitt Walld, O miñ JEsu, mitt Lausnar-Gialld! JEsu miñ blijde Brooder! Elskañ þijn sie mitt Ununarhalld, O JEsu JEsu goodur!

12. Fridar mig tak i Fadmeñ þiñ, Fridar Hofdingeñ Lausnare miñ, JEsu miñ blijde Brooder! Leid so i Lijfed eilijft iñ, O JEsu JEsu goodur!

13. Þar vil eg Glede-Sætañ Saung Sijngia hier eilijf Dægur laung, JEsu miñ blijde Brooder! Um þinar Dijrdar Jndes-Gaung, O JEsu JEsu goodur!

Fagnadar og Varnar Vers

Triwadrar Salar.

Ur Þysku Utlagdt

Af Sgr. Jone Þorkelssyne.

Lon, Riis upp miin Sæal og bregd nu Blunde.

Fagnlyndes Glede Kird og Kiære Kiore eg mier og heÐd sem betst, Ast Guds og JEsu Eptersæte þvi oller mier i Hugã fest, Heilagur Ande upplijser, Og Ord Guds fagrañ Fognud liet.

2. Eg biid Fullhuga Angurs-Hriid-um a Heolm, Þvi Barn Guds viist eg er, Sathan, Verolld med Synda-Astriidum siñ herde Krapt a moote mier! Eg helld vid Gud, Hañ er mier allt, Eg hefe Gud, og þa gioivallt.

3. Sorg þo eg hrepte, Sviptur Kiæte, Og sendest Hel i Stadeñ Liifs, Þad mig ei hende, Ad þvilijkt græte, Þvi Gud eiñ giorer Enda alls Kijfs, Hvad miñ Gud vill, Þad vil eg med, Vel til Þolgiæde, Er hresser Ged.

4. Ut þañig biid eg ollum Sorgum, Allar take þær, Gud ad sier, Himen Veitest med Haudre og Borgum, Hiit er mier viist ad Gud mig ber, Nær eg hefe Gud HErra miñ Eg hrædest ei Dyd nie Diofleñ.

5. Sines-

5. Siñesfar þvilijkt Gud mier gefe
Til Grafar miñar, Þess eg bid, Hvort
sem eg Bol eda Blijdu hefe, Betstañ gef
þar til Andar Frid, Ad ænægdur eg Æ-
tijd sie, Eins Lifande sem Deyande.

Añar Psalmur/

Uñ Heimsens Forakt og Laungun
epter Eilijfu Lijfe,

Kvedeñ Af

Þorvallde Magnussyne.

Ton, O JEsu miñ eg fiñ ælijdur hier, etc.

DRottreñ miñ! Þioon þiñ threy-
ande hier laungar til þijn, Lijfs-
Stundeñ mijn leidest so mier,
Nær eg sæ þig fiña, fegurst Lioos Augna
miña, Þa er eg frij þeirre Sælu, þar eg O
hulltur bij, Eckert kañ ængra mig upp
fra þvi.

2. Verolld er flær vid heñe ad siæ,
Vandasamt er, Og heñar Born Illg-s-

en,Ætijd i Vort þad fer, Sathan Svika
skiædur sier aa marga Brædur, Net sijn
lioost og leynt Leggur ærla og seint, So
morgum verde ad Meint, Drottens
Men hafa þad Daglega reynt.
3. Vernskur er han, Vid Heim þenan
Hug fester sijn, Hans Vellist hæl, Hie-
goomlegt Tæl, J Hiarta Mans þrickest
in, Peir vid sijn Mamon þreya þeinkia ei
um ad deya; Ef ættu Rad þar aa, alldrei
mundu þa vijkia Verolldu fraa, Medan
sijn Afgud fyrer Augunum siaa.
4. Fegirnd Ofvijf og farsælt Lijf filgest
sijst ad, Þvi hun er slæm, Til Slijsa næm
ad slijta i burt þad, Hvad margur hiedan
deyde aa haalfnudu Æfe-Skeide, All-
skiaudan faa Elle-Daga ad siaa, Edur
Roosemi naa Ef Yfer-Rad hefur O-
vættur saa.
5. Su Ond er snaud Socken i Aud
sem þanveg er Innlijfud Heim, Okre og
Seim, Ei læur nægia sier Achabs Hug-
Soott hefur, Holldenu Værd ei gefur,
Þrving-

Orvinglast nær, Ad þegar slær Ast Rijk-doomsens kiær, Ef allt sem gyrnest upp-svelgt ei fær.

6. Pad Lijf betst, Parflegt mest, Pess Mañs eg tel, Sem Laan Guds hier lærur sier Lynda og nægia vel; Hañ Hreintrw-adur i Hrigad og Fautækt gladur, Aud legd vijsa a Ædstum DRottne hia, Po heime falle fraa, Fiesiood þeim granda Molur ei maa.

7. HErra JEsus til Hiaalpar fws! Heyr þu eg bid, Alkuñugt er, O HErra! þier, Hvors eg þarf mest vid, Giædska þijn vel mig geyme, Gud miñ, i þessum Hei-me, Fyrer Baals Bijlæte beigia laat mig ei Knie, Tijdum þo tijdkad sie af þeim sem miog elska þad fallvallta Fe.

8. Pa Sælu-Vist sem fyrst Son Gu-ds hiaa þier, Fraa Eymdar-Dal, i Dijrd-ar-Sal, DRotteñ veite mier, Og uñ Allder Allda Eilijfa Sambwd hallda, Himnum a Utvolldum hia, Aug'it þitt sia, Bænheyr þad HErra! Haleluja.

Bænar Psalmur/

Um̃ Farsælañ Dauda.

Wer Weiß Wie nahe mir mein Ende, etc

Utlagdur. Af

Sgr. Jone Þorkelssyne.

Ton, Rijs upp mijn Sæl og bregd nu Blunde.

HVer veit hvænær sie Æfe Ende? A burt fer Tijd nalægest Hel, Bana-Soott hvorsu bradt ad Hende Bera kyñe eg veit ei vel: Gud! Fyrer JEsu Blessad Blood, Eg bid þig, Veit mier Afdrif good.

2. Noottañ fyrr eñ mig naaer hylia, N ogleg yrde Um̃breit'ngeñ, Fraa þvi sem aarla var ad Vilia; Vijs er oss jafnañ Lijfs-Hæskeñ; Gud! Fyrer JEsu Blessad Blood, Eg bid þig, Veit mier Afdrif good.

3 DRotteñ! Veit eg til Daudans mine Daglega, Og þa hañ ad ber, Sæl fela i JEsu Saarum kuñe, Soñ eg finest

Ydrañ

Ydran hiaa mier, Gud! Fyrer JESU Blessad Blood, Eg bid þig, Veit mier Afdrif good.

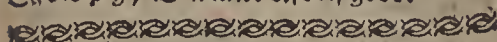
4. Hwss mijns Raadstofun Hiaalp ad giora, Sem hæfer og i riettre Tijd, Laattu þau Ordeñ af mier heyra: O Gud! Raade mier Stioorn þijn blijd: Gud! Fyrer JEsu Blessad Blood, Eg bid þig, Veit mier Afdrif good.

5. Himeneñ gior mier Sikur sætañ, Eñ, sem Gall, beiskañ Heimsens Haatt, Ad Eilijfdeñe gef mier giæta, Seingur þa margt a moote braatt, Gud! Fyrer JEsu Blessad Blood, Eg bid þig, Veit mier Afdrif good.

6. Hil, Fader! med Forþienustuñe Frelsarans allar Synder mijn, J Trw þar lijka eg vil iñe Oruggur flija a Naader þijn, Gud! Fyrer JEsu Blessad Blood, Eg bid þig, Veit mier Afdrif good.

7. J JEsu Bloode og Benium sætum Bed kiore eg vværstañ mier, Andlaats a Tijma all-ægiætu Eg þar fiñ og hin betstu

Kior; Gud! Fyrer JEsu Blessad Blood,
Ea bid þig, Veit mier Afdrif good.

PSALMUR/

Um Epterlaungun Eilijfs Lijfs,
Sr. Stephans Olafssonar.
Ton, Ared Nijtt giefe gott Gud.

HImna-Roos, Leid og Lioos, Lijf og Velferd, Svolun minnar Saal Arennar Son Guds, JEsu minn, Eg sem finn, Jafnt ad ætla ꝍ, Taara-Foll Endar oll Haleluja.

2. Lijttu vid, Liwst eg bid Lijfs i Anaud, Ad mig geyme hier i Heime Hond þiin, Hrædest eg Hreckia-Veg Hanns ad umgaa, Taara-Foll Endast oll Haleluja.

3. Hier er Styggd, Hneixle, Hryggd, Hætta marafolld, Osamlynde, Eckert Inde, Umsorg; Enn hiaa þier allt gott er, Eia! Eia! Taara-Foll Endast oll Haleluja.

4. Kijs eg þitt Kiored mitt kiæme sem fyrst, Upp ad leysa og aa burt reisa ur Eymd Heims, Heim til þijn, Hiaalpeñ mijn, Hvar eg vel maa, Og Taara-Foll Endast oll Haleluja.

5. J þa Vist þvi sem fyrst þigg eg Jñgaung, JEsu goode Mein og Moode mig ver, Laangar mig, Lambed þig Liomande ad sia, Hvar Taara-Foll Endast oll, Haleluja.

6. Er þa fylld upp mijn Villd er eg fiar sæ Þijna Prijde, Og lifande Lijde i Lij... Holl, Preñi Gud! J þañ Sofnud ... mier iñsia, So Taara-Foll Endest ... Haleluja.

7. Kemeñ mier undañ er uppaa ... Braut, Hugur og Siñe ur Heims ... eñe hier þvi, Jnded hallt er fallvallt ... eydast skiott maa; Taara-Foll Endast oll Haleluja.

8. Eñ hiaa þier Eilijf er Jndes full Gnæad, Mig nu þaangad mest þvi laanga, Miñ Gud, J þitt Skaut, Ur...

Praut og Symdunum frá, Tára-Foll
Endast oll, Haleluja.
9. Mig tilbw, Miñ JEsu! Og mak-
legañ giør, Aedstu ad niota Jndes-Hoo-
ta uñ Eilijfd; J Dijrd hiá þier, Dæm-
ast mier Dægureñ stutt þa, Tára-Foll
Endast oll Haleluja.

PSALMUR/

Uñ Afneitun Verallðlegs Hlegooma,
og Laungun epter eilijfu Lijfe:
O Blindheit! Bin ich dann der Welt, etc.
Utlagdur Af

Sgr. J. P. S.

Ton, Werde ætijd hvad vill miñ Gud, etc.

Hvada Blidne! Hvert er eg J
Heim til þess eins fæddur, Ad eg
hañ ræke á allañ Veg? Er eg þar
til Sioon giæddur, Ad gapa á Fed og
gvenast þad Med Glaum og Fijsn er kiñe,
Lijkama og Sæl vid Lasta-Priál Leida i
Vijtes-Jñe.

2. O Gud! Þu hefur giordañ mig Til Glede Lijfs dijrmæta, Er þad mijn Trw allorugsleg: Eñ þad jmaa helldur græta, Ad Andeñ mijn fier upp til þijn, Ei fær so lipt sem villde, Nie medañ er J Hollde hier Hallded til þijn, Sem skylldi.

3. Heimsens, Augna, og Holldsens Lijst Hrind þu nu fraa Saal miñe; Eg þecke eitt betra, Þad er vlijst, Þvi Einu er skillt eg uñe: HErra! til þijn hefiest Ond mijn, Med hærstu Glede og Kiæte, Þu ert miñ Lioos, Lijkn Sool og Hroos, Og Lijfs mijns Epterlæte.

4. O Fader! Laat þitt auma Barn Ast þijna jafnañ stunda, Heimur er Gusa, Heimur er Skarn, Heimur vill i Smaan lenda: Eñ Þegneñ þiñ breite Veg siñ Til þijn, sijns einka HErra: Miñ Þorste i Naad þijna og Dæd Þvi skal Æ same vera.

5. Þa Kross og Mootgangs Megned strijdt Mig sæker, veit, eg ecke Orvænte, Þvi mat Ord þitt blijdt Orka ad Hrigged

ei

ei hnecke, Eg veit eg a Inde hier hiar Og Lijf Æfenlegt hreppa; O þu mitt Lioos og þægsta Hnoß! Þvi skylde ei um slijkt keppa?

6. Hvad er þo Kroß, Hvad allskyns Bol, Hvad er þo giörvoll Pijna? Hvad Sorg, Hvad Soott, Hvad saarlegt Hel? I Svip þa Æfen dvijnar; Eg þegar gior i Hug þvi ber Þan Dagen Dijrdar stærsta; Laus fra Verolld Lijt Himna-Tiolld, Og Zion, Stad þin stiærsta.

7. O Borgen glæst og Guds mijns Hws! O Glede-Biggd indæla! Af Heime burt eg ferdast fws Ad faae eg sied Sool sæla; Þad Lioosed tært þitt Auglit stiært, Þu Allra Hærste og Betste! Og við DRotten Alleina min Eg Triggðer þa full feste.

8. O! Nær mun þa Uniuste min A mig so vilia kalla, Ur Fene Heims a Funden sin Flitia til Himna-Hallar? Nær letter Ok Nær leyfest Prek? Nær leag eg þwnga Birde? Edur hvonær Opnast mier stiær,

Fiær, Unun Guds Hws og Dijrdar?

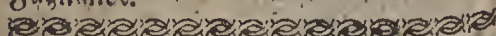
9. Æ! Nær sæ eg þitt Auglit sied? O JEsu miñ Sætaste! Nær leiptra eg þijnu Liosse med? O Lioomeñ Anda betste! O Vænaste, O Astrijke! O! Nær verd eg burt numeñ Tijdeñe fra Til þijn ad naa, Og taka Dijrdar-Himen?

10. Hvar vaxa eg Dal Hriggda i, Og hvarsla sem Framande, Par Synder Kvelia og Sorga-Skij Og Smaaner Oteliande; Eg fer burt fws Pvi Fodur-Hws Fagurt mier bijdst ad biggia, Su Stadfestañ Sæld veita kañ Sem hver Maa betstu þiggia.

11. O! Mætte eg Aumur frelstur fra Faare Syndum og Kvljda, J þiñe Dijrd þig smacka og sia, Pu Sætleiks Jnded blijda! O Lijfs-Vokv-ñ Lausnare miñ! Lia þu mier Styrk þijns Anda, So gete eg Sem Hetia Otreg Sigrad Holld Heim og Fianda.

12 O! Vænstu Borg! O betsta Liods! O Blessun sæt añ Enda! O Fridur, Ynde,

Ynde, Athvarf, Hnoss, Ad taka mig þier skunda! O Gleden̄ betst! Gef eg leyseſt, Greidt burt ur Mædu-Lande, Eg er vijst þin̄, Og þu ert min̄, Þvi kved eg Heim Fagnande.

Bænar Psalmur/

J þwngre Soott,

Sr. Gudmundar Erlendssonar.

Ton, Pa lin̄er hier mijn Lijkamans vist, etc.

HJardur og lwen̄ ligg eg hier, Litell mijn Nraden̄ skiæra, Lijkamen̄ veikur orden̄ er, Ei kan̄ sig leingur hræra, Goode Faderen̄! græd þu mig, Giædsku HErran̄ eg beide þig, Til Fodur-Lands mig færa.

2. Blessadur vil eg þo bijda þijn, Med Bæn, og Þolen̄mæde, Þar til þu virdest vitia mijn, Og veikum senda Hiælpræde, Fader! Mig hier forleinger sijst; Frelsare min̄ þvi lifer vijst, Heill mijn og Huggun bæde.

3. Hvert-

3. Hvorneñ sem særest Hræd og Hølld Edur hvad þvi vill granda, A Effsta Dege Uptur af Molld Efalaust mun upp standa, Og i Sælu Guds Barna seriast iñ, Siaa þar og skoda Lausnara siñ, Med Audlegd allra Handa.

4. Efalaust hef eg Ohærta Leid, Aungvu þarf þvi' ad kvijda, Su liggur længt fra Loga og Neyd, J Land Canaans frijda, Lausnare miñ linad: Praut, Lagde um Rauda Hafed Braut, Vid Hel þa hañ vied strijda.

5. Uñ þeñañ Veg vil eg sem fyrst, Vonargoodur framganga, Himnarijkes sæ halldeð Vist, Heims epter Anaud stranga, Fagnande hiedañ helld eg heim, Siet mier Lausnareñ Arfe þeim, Sem Utvallder aller fanga.

6. Þvi skil eg fws vid Heimsens Hatt, Hug-Raun ber eg nu kallda, Lijkna mier Gud, og lijt vid bratt, Lausn mine kantu valda, Mig længar ur þessum dimma Dal, O Drotteñ! Til þijn i Himna-Sal, Einn Gud um Allder Allda.

7. Leys mig nu burt þa lijkar þier, Laung so ad þverre Pijna, Saal mijn til þijn vill snwa sier, Og Samveru gyrnist þijna, Lof þigg þu frijde Fader min, Frægd, Sæmd virding Matt, Sigurenn og Heidur fyrer Hiervist mijna.

8. Himna Fødur æ hvørre Stund, Honum vil eg fws giallda, Ædst Lof og Pock æ alla Lund, Fyrer Elsku og Naad margfallda, Hiælpadu mier nu HErra Christ, Og Himnarijkes gefdu Vist, Med þier um Allder Allda, Amen.

Umþeinking um Daudann,

Innbundenn i Fæum Ordum.

Af Sr. Þorsteine Jonssyne.

MAer eg sem Bloomstur visna verd, Edur veikast Straa ad falla, Blooded Js-kvolnar, Enn Bana-Ferd Bwenn er mier; Pa kalla vil eg til þijn, Vægd sijndu mier, Veitstu eg, JEsu! Treyste þier, Burt rek þa Angist alla.

Dauda þa skiælsteñ skielfer mig, Siælfte þiñ Kvøl og Daude Vere mijn Stirking Vollduglig Og Børn noog i þijnu Bloode! Eckert añad sirer Augun mijn Eg vil þa bere, Enn Asynd þijne Æ JEsu Elsku goode! * * *

